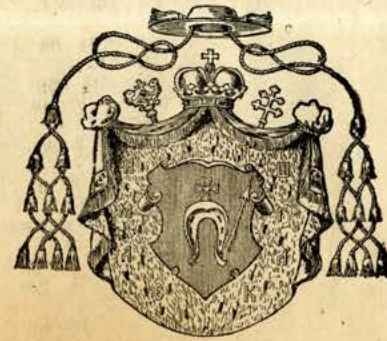

БІБЛІОТЕКА
НАУКОВОГО ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА.

II

~~10073~~

08
~~1673~~

ЛВѢВСКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІЙ
ВѢДОМОСТИ

Р. 1912.

ЛВѢВЪ 1912.
Накладомъ Митроп. Ординаріату
Изъ типографіи Ставропигійскаго Института
підъ управ. М. Рефца.

Змѣстъ.

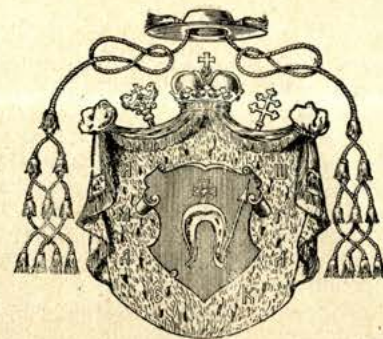
	Сторона
Ч. пор. 1 — Ч. 10749/11. — Пригадка розпоряджѣня молитвъ на намѣрене злучѣня Схѣднои Церкви	1
Ч. „ 2 — Ч. 544. — Възванѣ Делгатовъ Митр. Ординаріята до п. к. Радъ шк. окружныхъ на зѣздъ до Львова	1
Ч. „ 3 — Ч. 525. — Оголошенѣ речинця до рукополаганя въ Пресвитери	2
Ч. „ 4 — Ч. 596/Ком. — Въ справѣ асигнованя свящ. вдовамъ и сиротамъ звичайнои запомоги за р. 1911	3
Ч. „ 5 — Ч. 577. — Въ справѣ Тов-а св. Ап. Петра	5
Ч. „ 6 — Ч. 10822/11. — Въ справѣ издавництва мѣсячника „Здоровлѣ“	8
Ч. „ 7 — Ч. 5729. — Въ справѣ належитости за Типикъ на р. 1912	9
Ч. „ 8 — Ч. 5795. — Оголошенѣ предплаты на АЕпарх. Вѣдомости на 1. 1912	9
Ч. „ 9 — Чч. 90, 91, 92, 565, 545а, 545б. — Обвѣщена конкурсовъ	10
Ч. „ 10 — Ч. 1329. — Въ справѣ опѣки надъ емигрантами и веденя ихъ статистики	13
Ч. „ 11 — Ч. 1119. — Порученѣ збирания жертвъ на будову церквей въ Боснии	15
Ч. „ 12 — Ч. 1860. — Про Загальни Зборы Тов-а св. Ап. Петра	16
Ч. „ 13 — Ч. 962. — Порученѣ дѣла бл. п. Полотнюка: „Церковный напѣвникъ“	16
Ч. „ 14 — Ч. 769. — Въ справѣ вѣдозвы уряду парох. въ Нижанковицахъ о жертвы на церковь	17
Ч. „ 15 — Ч. 1121. — Порученѣ „Korespondenz-Blatt-y“	17
Ч. „ 16 — Чч. 723, 1747. — Обвѣщена конкурсовъ	18
Ч. „ 17 — Ч. 2929. — Въ справѣ провѣреня датъ, вписаныхъ въ службовыхъ табеляхъ	21

	Сторона
Ч. пор. 18 — Ч. 677. — Въ справѣ вношеня прошенъ о выеднанѣ дорожня-ныхъ додаткѣвъ	22
Ч. " 19 — Ч. 2680. — Въ справѣ збираня жертвъ на будову монастыря и церкви для СС. Василянѣвъ	22
Ч. " 20 — Ч. 2745. — Оголошене речинця испыту конкурсового парох.	24
Ч. " 21 — Ч. 3144. — Оголошене конкурсу на запомоги для убогихъ церквей	24
Ч. " 22 — Ч. 2822. — Въ справѣ нового выданя церк. книгъ: Трефологiона, Миней и Евангелiя	25
Ч. " 23 — Ч. 2968. — Въ справѣ выданя Типика на р. 1913	25
Ч. " 24 — Ч. 1809. — Належитѣсть за Шематизмъ зъ 1912 р	26
Ч. " 25 — Ч. 8659/11. — Въ справѣ вышуканя датъ и мѣсяця вѣнчаня Николая Гультая и Анны Гавришко	26
Ч. " 26 — Ч.ч. 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2832. — Обвѣщеня конкурсовы	26
Ч. " 27 — Ч. 58/Орд. — Оповѣщене въ справѣ духовной Семинари	29
Ч. " 28 — Ч. 3903. — Ще въ справѣ интенцій Службъ Божихъ фонда рел.	31
Ч. " 29 — Ч. 3322. — О вступленю до „Брацтва ОО. Евхаристинив“	32
Ч. " 30 — Ч. 3481. — Про новый статутъ ц. к. центральной Комисii для береженя памятнѣвъ	34
Ч. " 31 — Ч. 3901. — Въ справѣ мiсiонарѣвъ до Нѣмечины	39
Ч. " 32 — Ч. 3906. — Оголошене речинця до рукополаганя въ Пресвiтери	39
Ч. " 33 — Ч. 3928. — Оголошене речинця испытѣвъ дяковскихъ	39
Ч. " 34 — Ч. 4524. — Приказъ богослуженя о частѣмъ и шоденнѣмъ св. Причастiю вразъ зъ водданемъ ся Найсвят. Серцю Исуса Хр	43
Ч. " 35 — Ч. 3440. — Новый образъ совершенного водпусту длл умирающихъ примѣненный до нашего обряду	45
Ч. " 36 — Ч. 3381. — Конечный обовязокъ душпастирѣвъ, щобы парохiанъ основно освѣдомити взглядомъ церкви католицкой яко единой правдивой церкви Христовой	47
Ч. " 37 — Ч. 4743. — Въ справѣ системизованныхъ посадъ гр. кат. душпастирѣвъ при шпиталяхъ и карныхъ закладахъ	50
Ч. " 38 — Ч. 234/Ком. — Въ справѣ уплатъ належитостей до вдов-сирот. фонда	51
Ч. " 39 — Ч. 4973. — Роздача запомогъ убогимъ церквамъ за р. 1911	51
Ч. " 40 — Ч.ч. 3820, 4446. — Обвѣщеня конкурсовы	52
Ч. " 41 — Ч. 4823. — Головной рѣчи до сповѣди и св. Причастiю потрѣбнй и о частѣмъ и шоденнѣмъ св. Причастiю	55
Ч. " 42 — Ч. 77/Орд. — Въ справѣ Евхаристичного конгресу у Вѣдни	60
Ч. " 43 — Ч. 79/Орд. — Въ справѣ водправы св. Литургii внѣ церкви	65
Ч. " 44 — Ч. 4391. — Въ справѣ подвышеня поборѣвъ побираныхъ яко заосмотрене зъ титулу стола	65
Ч. " 45 — Ч. 6026. — Въ справѣ другого доповненого выданя книжки: „Де знайти правду“	66
Ч. " 46 — Ч. 6021. — Въ справѣ поданя датъ до Шематизму на 1913 р.	66
Ч. " 47 — Ч.ч. 5703, 5705, 5706, 5707, 5708, 5709, 5710, 5711, 5712, 5715, 5792, 6044. — Обвѣщеня конкурсовы	67
Ч. " 48 — Ч. 6275. — Важный додатокъ до Вѣдомостей Ч. VI ст. 48 взглядомъ доказѣвъ церкви католицкой	71

	Сторона
Ч. пор. 49 — Ч. 6419. — Найважнѣйшй рѣчи для небезпечно хорыхъ и умирающихъ и о повнѣмъ водпустѣ на часъ смерти	72
Ч. " 50 — Ч. 6601. — Повный водпустъ зъ нагоды Евхаристийного Конгресу	72
Ч. " 51 — Ч. 6876. — Въ справѣ Национального Музея	72
Ч. " 52 — Ч. 6604. — Пригадка въ справѣ збираня фондѣвъ по церквахъ на мiси до нашихъ емигрантѣвъ	74
Ч. " 53 — Ч. 7066. — Въ справѣ збираня жертвъ на монастырь и церковь СС. Василянѣвъ у Львовѣ	75
Ч. " 54 — Ч. 4478. — Въ справѣ „сиротинскихъ радъ“	76
Ч. " 55 — Ч. 6397. — Въ справѣ береженя памятнѣвъ	76
Ч. " 56 — Ч. 6926. — Въ справѣ береженя старыхъ церквей	77
Ч. " 57 — Ч. 445/Ком. — Въ справѣ змѣны §. 28. б. Статута вдов-сирот. фонда	78
Ч. " 58 — Ч. 6829. — Въ справѣ принята кандидатѣвъ стану духовного до гр. кат. духов. семинари у Львовѣ	79
Ч. " 59 — Ч. 7022. — Оголошене конкурсу на 5 мѣсць въ Институтѣ СС. Василянѣвъ зъ фундаци бл. п. Кардинала Сембратовича	80
Ч. " 60 — Ч. 6546. — Въ справѣ церковныхъ книгъ: Трефологiонъ и др.	80
Ч. " 61 — Ч. 7120. — Поручене книжочкѣ: „Христосъ мiжъ нами“ и „Житевi питаня“	80
Ч. " 62 — Ч. 6925. — Въ справѣ Тов-а св. Ап. Петра	81
Ч. " 63 — Ч. 7031, 6861. — Обвѣщеня конкурсовы	85
Ч. " 64 — Ч. 7772/1. — Обходъ Евхаристичного Конгресу въ Вѣдни	87
Ч. " 65 — Ч. 7786. — Богослужене для рекрутѣвъ въ мѣс. вересни	88
Ч. " 66 — Ч. 7810. — Въ справѣ принята кандидатѣвъ стану духовного до Папской руской Колегii въ Римѣ	88
Ч. " 67 — Ч. 2714. — О звольненю вытѣговъ метрикъ водъ штемплѣвъ	88
Ч. " 68 — Ч. 7612. — Додатокъ взглядомъ небезпечно хорыхъ и умирающихъ	89
Ч. " 69 — Ч. 7289. — Повтаряе ся власть Парохамъ и Сотрудникамъ дотычно передслубной сповѣди дана	90
Ч. " 70 — Ч. 7290. — О супружествѣ неважно заключенѣмъ зъ причины тайной перешкоды свояцтва, зъ незаконного сообщеня походячого	90
Ч. " 71 — Ч. 93/Орд. — Въ справѣ участи въ процесii на Евхаристичнѣмъ Конгресѣ	92
Ч. " 72 — Ч. 7599. — Обвѣщене конкурсове	93
Ч. " 73 — Ч. 8808. — Въ справѣ захованя святыхъ и постѣвъ нашими емигрантами за границую	95
Ч. " 74 — Ч. 8325. — О набоженствѣ жовтневѣмъ	96
Ч. " 75 — Ч. 8515. — Въ справѣ реколкцii для Всч. Духовенства	96
Ч. " 76 — Ч. 7825. — Въ справѣ 5% премiованныхъ листѣвъ ипотечныхъ ц. к. уприв. Акцiйного банку ипотечного	97
Ч. " 77 — Ч. 7718. — Оголошене речинця до рукополаганя въ пресвiтери	97
Ч. " 78 — Ч. 8701. — Въ справѣ уплаты даткѣвъ и залеглостii до вдов-сирот. фонда и о упѣрныхъ рестахтахъ	98
Ч. " 79 — Ч. 6546. — Въ справѣ книгъ церковныхъ	98
Ч. " 80 — Ч. 6021. — Въ справѣ поданя датъ до Шематизму	98
Ч. " 81 — Ч. 7974. — Въ справѣ дѣла Вс. Д-ра А. Югана: „Kancelarya parafalna“	98

	Сторона
Ч. пор. 82 — Ч. 8168. — Оголошене конкурсу на одну стипендію им. св. Георгія	99
Ч. " 83 — Чч. 8238, 8693, 8626. — Обвѣщеня конкурсовъ	100
Ч. " 84 — Ч. 8933. — Въ справѣ душпастированя Русинѣвъ гр. кат. обряда перебуваючихъ въ границяхъ Броцлавскои Діецези	103
Ч. " 85 — Ч. 9486. — Диспенза ва роботу по 12 ой годинѣ въ недѣлѣ и свята до кѣнця сего року	105
Ч. " 86 — Ч. 9347. — Въ справѣ юрисдикціи надъ „Gestütsbranche“	105
Ч. " 87 — Ч. 9012. — Въ справѣ управильнена поступованя при выѣднуваню ремунарацій за заступство недужихъ душпастирѣвъ перебуваючихъ на вѣдпущѣ	106
Ч. " 88 — Ч. 9539. — Въ справѣ збирания жертвъ на монастырь и церковь СС. Василияномъ въ Львовѣ	106
Ч. " 89 — Ч. 9047. — Оголошене речинця испыту конкурсового парох.	107
Ч. " 90 — Ч. 9600. — Въ справѣ реколекцій устроюваныхъ Тов-омъ им. св. Іоана Золотоустого	107
Ч. " 91 — Ч. 498 Ком. — Въ справѣ выказѣвъ вѣдовъ и сирѣтъ свящ. управненьхъ до побирания запомоги за 1912 р.	107
Ч. " 92 — Ч. 9234. — Оголошене конкурсу на одноразову запомогу для бѣдныхъ церквей зъ фонду бл. п. Павла Зарицкого	108
Ч. " 93 — Чч. 8880, 8881, 8882, 9071, 9615 — Обвѣщеня конкурсовъ	108
Ч. " 94 — Ч. 8825 — Декретъ св. Ап. Престола о першѣмъ Причастію дѣтей	111
Ч. " 95 — Ч. 9184 — Поновне розпоряджене шо до обезпечена церквей и парох. будынкѣвъ въ Тов-ѣ „Днѣстеръ“	114
Ч. " 96 — Ч. 6726 — Въ справѣ стягненя колькохъ облигацій державного довгу на одну и ту саму цѣль застереженьхъ — въ одну облигацію	116
Ч. " 97 — Ч. 8979 — Въ справѣ цла на дзвонъ доставленъ зъ заграничѣ	117
Ч. " 98 — Ч. 9419 — Въ справѣ вѣдшуканя затраченого фелона пѣдчасъ Евхаристійного Конгресу	118
Ч. " 99 — Ч. 10549 — Оголошене речинця до рукопологаня въ Пресвитери	119
Ч. " 100 — Ч. 10436 — Въ справѣ выказѣвъ эмигрантѣвъ и эмиграц. ОО. референтѣвъ	119
Ч. " 101 — Ч. 10010 — Обвѣщеня конкурсовъ	120
Ч. " 102 — Ч. 11408 — Моти прогтіо о эмиграціи католикѣвъ въ чужой краѣ	123
Ч. " 103 — Ч. 10604 — Вѣдозва стов. „Червоного Креста“	125
Ч. " 104 — Ч. 11224 — Доповнене до особного выпечатаня Декрету о першѣмъ св. Причастію дѣтей	126
Ч. " 105 — Ч. 11075 — Въ справѣ ошибокъ въ Уставѣ церковномъ	126
Ч. " 106 — Ч. 11085 — Поручене книжочки: Коротке приготоване до першой св. Сповѣди и Причастія	127
Ч. " 107 — Ч. 11471 — Въ справѣ вѣдозвы питомцѣвъ для збирания фондѣвъ на памятникъ М. Шашкевичу	128
Ч. " 108 — Чч. 10641, 11460 — Обвѣщеня конкурсовъ	128

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIV.

Выдано дня 25. сѣчня 1912.

Ч. I.

Ч. 1.

Ч. 10749/11. — Пригада розпорядженя молитовъ въ намѣреню восниена Восточнои Церкви.

Пригадуе ся Веч. Духовенству, щобы въ першу недѣлю кожного мѣсяця пѣсля церковного календара вѣдправляли ся богослуженя о умиренію Церкви, заряджені розпорядженемъ помѣщенымъ въ Архієпархіальныхъ Вѣдомостяхъ зъ 1910 року Ч. I. ч. пер. 1. пѣсля того, якъ тамъ заряджено.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята

Львѣвъ, дня 29. грудня 1911.

Ч. 2.

Ч. 544. — Завѣзванс Делегатѣвъ Митр. Ординаріята до ц. к. Радахъ шк. окружныхъ на зѣзѣдъ до Львова.

Въ цѣли нарадъ про становище Делегатѣвъ Митр. Ординаріяту при ц. к. Радахъ шк. окружныхъ и вѣдношене делегатѣвъ до ординаріатскихъ комисарѣвъ шк., якъ такожъ въ справѣ интерпретаціи и евентуальной ревизіи приписѣвъ нормующихъ религіи практики

въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ по мысли розпорядженія ц. к. Рады шк. краев. зъ дня 24/II 1896 Ч. 18595/95 и науки религіи въ загалѣ зъ увзглядненемъ уставы зъ 15/9 1909 (Днев. уст. и розп. кр. Ч. 123) що до признанія ремунераціи за удѣлюванє науки религіи въ школахъ, де нема особныхъ катехитѣвъ, (справы непорѣшеніи на зъѣздѣ делегатѣвъ дня 2-го марта 1911 р.) завзыває ся Всч. ОО. Делегатѣвъ Митр. Ординаріята при ц. к. Радахъ шк. окр. на зъѣздѣ до Львова въ дни 20-го лютого 1912, при чѣмъ Митр. Ординаріятъ заявляє, що неприсутність на зъѣздѣ безъ важной причины, буде мусѣвъ уважати за резигнацію.

Въ той день по Службѣ Божій, котра вѣдиривить ся о 8-ой годинѣ рано въ церквѣ духовн. Семинаріи, зачнуть ся нарады въ одной зъ саль дух. Семинаріи.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 23. сѣчня 1912.

† *Андрей*
Митрополитъ

Ч. 3.

Ч. 525. — Оголошенє речвици до св. рукополаганя въ пресвитеры.

Для рукополаганя въ пресвитеры назначує ся речинець на 15. н. ст. сѣчня 1912, въ котрѣмъ то дни желающіи ту св. Тайну прияти, въ Митроп. Ординаріятѣ лично явити ся мають.

Въ цѣли узысканя принятія до Дому пресвитеріального обовязаній кандидаты стану духовного внести посредствомъ дотычного уриду деканального свои поданія якъ найскорше и тижь слѣдующими свѣдоцтвами заосмотрити:

- 1) свѣдоцтвомъ моральности выставленнымъ черезъ взглядыи урядъ деканальный въ запечатанѣй ковертѣ;
- 2) свѣдоцтвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Старство;
- 3) Оженившій ся свѣдоцтвомъ вѣнчани;
- 4) Посвѣдченемъ вѣдъ ц. к. Старства, що проситель або не належить до стану вѣйскового, або що прислугує ему увзглядненє §. 31 закона о загалной оборонѣ краевѣй;
- 5) абсолюторію зъ семинара.

Примѣчає ся, що лишь ті кандидиты до св. рукополаганя будутъ приушчені, котри при попереднѣмъ иснѣтѣ до того успосбленными окажутъ ся.

Приступающихъ до св. рукополаганя поручає ся молитвамъ Всч. Духовенства якъ такожь и Вѣрвухъ, котрымъ се обвѣстити на лежить.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 23. сѣчня 1912.

Ч. 4.

Ч. 596/Ком. — Въ справѣ асигнованія свящ. вѣдѣмъ и сиротамъ звычайнов запомоги за 1911 р.

Подає ся до вѣдомости, що головна Каса вдовичо-сиротиньско-го фонда высылає вже до Всч. деканальныхъ Комисарѣвъ тогожь фонда звычайну запомогу зъ тутешного вдовичо-сиротиньско-го фонда за 1911 рѣкъ, для перебувающихъ въ поодинокихъ деканатахъ управненыхъ вѣдѣвъ и сирѣтъ свящ. на той рѣкъ зновъ по 120 (сто двайцять) коронъ асигновану.

Митроп. Консисторія має надѣю, що Всч. АЕпарх. Духовенство, памятаючи о нещасной судьбѣ вѣдѣвъ и сирѣтъ свящ., точнымъ уплачованемъ въ 1912 р датковъ звычайныхъ и надавчыхъ, и неперемѣннымъ вырѣшанемъ залеглостей, схоче причинити ся до того, чтобы звычайна запомога могла бути вскорѣ еще подвышена.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 22. сѣчня 1912.

Ч. 5.

Ч. 577. — Въ справѣ Тов. а св. Ап. Петра.

Видѣлъ Товариства запомоги убогихъ церквей им. св. Ап. Петра просить о оголошенє слѣдующого

СПРАВОЗДАНЯ

о станѣ Товариства св. Ап. Петра за III. и IV. кварталъ 1911 р.

А) Членскій вкладни зложили въ коронахъ:

Бобрѣкій дек. Церкви: Пѣдьярковъ, Водники, Борусѣвъ, Пѣдмонастырь, Будьковъ, Соколѣвка, Пятничаны, Кологуры, Бѣбрка, Гринѣвъ, Коцурѣвъ, Ланы, Серники, Ольховець, Волощина, Лопушна по 5 коронъ; оо. А. Яворскій 4 к., І. Мартиновичъ 2 к., Я. Сѣнгалевиць 2 к., В. Иляшевиць и І. Скрипчукъ по 1 к., Ю. Яримовиць 2 к., Ал. Даниловичъ, Теофиль Задорекій и Вол. Глинскій по 1 к.; Вп. Кл. Яримовиць 1 к.; Зъ Пѣдьяркова: ч. М. Захарковъ 1 к.; зъ Пѣдмонастыря и Будькова: чч. Ак. Думаньска, А. Фѣцикъ, К. Копитко, К. Кравецъ, Дан. Горошко, К. Сковроньска, В. Сорока, К. Горошко по 1 к. — Разомъ 105 к.

Бродський дек. Церкви: Броды — Рожд. Пр. Д. Маріи, св. Георгія, Пресв. Троици, Б'лявцѣ, Бовдуры, Гаѣ старобродскій, Бучина, Голосковичѣ, Корсѣвъ, Лешнѣвъ, Шнырѣвъ, Клекотѣвъ по 5 к.; Высоцко 6 к.; Высоцко громада 6 к.; оо. Ан. Долинський 3 к., Іос. Щегельскій 5 к., Юл. Дорожницькій 2 к.; зъ Б'лявцѣ: чч. Вас. Харитинъ, Кр. Кушнерикъ, Кр. Сенишинъ по 1 к. о. Софр. Глѣбовицкій 2 к. — Разомъ 81 к.

Бурштинський дек. Церкви: Чернѣвъ 10 к., Бурштинъ, Демянѣвъ, Пѣдмихайлѣвъцѣ, Козара, Журавенко, Колоколинъ, Коростовичѣ, Стасева воля, Куропатники, Мартинѣвъ новий, Тенѣтники, Насташинъ, Свистѣльники, Серники гор., дол. и сер., Чагрѣвъ, Ю. лашкѣвъ, Обельниця по 5 к.; оо. І. Гарасевичъ, А. Дикій, А. Костецкій, Ю. Гаврусевичъ, Н. Прокоповичъ, Г. Боднаръ, Гр. Комаряньскій, М. Раковскій, І. Рыбакъ, К. Восѣдка, І. Марицкій, Т. Капко, В. Давидякъ, Т. Войтовичъ по 1 к.; зъ Букачѣвъ: чч. Иванишинъ, Ю. Ляндѣвъ, П. Сѣрко, А. Слободяникъ, А. Шпирунь, М. Скула, Гр. М., А. и О. Иванишинъ, А. Скачій, А. Процикъ, П. Галунка, М. Шумска, П. Канцакъ; зъ Чагорова: П. Любинець, В. Гнида, М. и И. Баранъ по 1 к. — Разомъ 143 к.

Бускій дек. Зъ Купча: чч. А. Колодѣй, М. Яновичъ, П. Цимборъ, П. Дидикъ, А. Швайкунъ, А. Солтысъ по 1 к. — Разомъ 6 к.

Виницкій дек. Церкви: Волкѣвъ, Кугаѣвъ, Городиславичѣ церковь и Браство по 5 к., Германѣвъ 2 к.; оо. І. Яблонскій 2 к., А. Мѣйскій и І. Дякѣвъ по 1 к.; чч. В. Блащакъ, П. Стецко, Кс. Комаряньска, Іос. Павлюкъ по 1 к. — Разомъ 30 к.

Галицкій дек. Церковь въ Яблонѣвъ 5 к.

Долинський дек. Церковь въ Княжолуцѣ 5 к.; оо. Ал. Зарицкій, Іос. Охримовичъ, Теод. Величковскій по 2 к.; П. Чехуть 1 к.; Вп. М. Чехуть 1 к.; Церкви: Сенечѣвъ 10-20 к., Вышкѣвъ 6-20 к.; зъ Илемя: чч. Н. Ковальчукъ, Илько Дякѣвъ, П. Луцикъ по 1 к.; зъ Пащикѣвъ: чч. Ант. Мельникъ, Ол. Далевичъ, Ив. Каскѣвъ по 1 к.; зъ Тростянця: чч. В. Головчинъ и Дим. Головчинъ; зъ Лолина: чч. Ив. Дячокъ, Вас. Матѣйчинъ и П. Чумакъ по 1 к.; зъ Турѣ вел.: М. Лаврикъ, Андр. Бѣланъ по 3 к., Ю. Лаврѣвъ 3 к., Ст. Кулакъ 1 к.; зъ Сенечѣла: чч. Пил. Угринъ, Дан. Юринъ, Левъ Якшъ, Вас. Василишинъ, Павелъ и Анна Федорѣвъ по 2 к., Ал. Корневичъ и Ив. Спалило по 3 к., Ст. Буга 1-40 к., П. Чепелякъ, Я. Жабякъ, Ив. Грицанъ, К. Павловичъ, Ив., Евка и Ник. Василѣвъ, Гриць и Вас. Сливка, П. Зятокъ, Гринъ и Мар. Теренчинъ, В. Менчакъ и А. Федорѣвъ по 1 к.; зъ Мизуня: П. и Н. Семянкѣвъ, А. Дарвай, Ю. и Н. Юркѣвъ, К. Кобинець по 1 к.

Збаражскій дек. Церкви: Красносельцѣ 10 к., Зарубинцѣ 15 к., Доброводы, Новики, Чумалѣ, Розношинцѣ, Лубянки выж. и ниж., Збаражъ старій, Залуже, Стрыѣвка, Охримѣвъцѣ по 5 к.; оо. В. Терещукъ, І. Бохеньскій, Из. Райтаровскій, Ст. Новосадъ по 1 к.; Вп. М. Терещукова, Ан. Райтаровска и О. Новосадъ по 1 к.; чч. Ив. Кардашъ 5 к.; зъ Новикъ: Вп. Анна и Евг. Алексѣвичѣвна, Мар. Иваничка, Анас. Выламаньска, Анна и Ир. Олѣйникъ, Юл. Сопчукъ, Ром. Станиславскій, Д. Парѣй, З. Яструбецкій, О. и А. Смѣтоухъ, Д. Гаврилюкъ по 1 к.

Зборѣвскій дек. Члены зъ Плаучи мал. 37 к., зъ Озерянки 2 к.

Золотѣвскій дек. Церкви: Ляшке вел. и Белзецъ по 5 к.; оо. Юл. Левицкій и В. Пѣдсонскій по 1 к.; Вп. А. Левицка 1 к.; чч. Юл. Пилипѣвъ, Гр. Мыськѣвъ, Евка Жукъ и Пар. Мала зъ Белця по 1 к.

Каляускій дек. Церковь въ Новици гор. 5 к.; о. Р. Кунчевичъ 1 к.

Козлѣвскій дек. Церковь въ Денисовѣ 10 к.; оо. Ан. Копертинскій 5 к., П. Процикъ 1 к.; Вп. М. Бородѣвичъ 1 к.; чч. Ив. Ив-а и Евд. Самиця, Пал. Хома,

Мар. Горлата, Сав. Мар. Копертиньска, Юл. Лысъ, Анна и Вар. Макогѣнъ, Анаст. Шегединъ, Евд. Берегулька, Д. Сурдыга, А. Зимна, А. Василѣвъ, Мар. Уршулякъ, А. Фялка, Т. и Ф. Варениця, Н. Кулѣнякъ, Варв. Стелловичъ по 1 к.; зъ Козѣвки парохіяне 6 к.

Лѣвовскій дек. Церкви въ Малехѣвъ 5 к.; оо. Иларій Панькѣвскій 2 к., Волод. Семкѣвъ и Волод. Коновалець по 1 к.; Вп. Теодоръ Зубрицкій 10 к.; оо. М. Будка и Л. Куницкій по 2 к.

Микулинцкій дек. Церкви: Микулинцѣ, Лучка, Козѣвка, Бушнѣвъ по 5 к.; громады: Микулинцѣ, Лучка и Воля мазовецка по 5 к.; оо. Мих. Свѣтенскій, Ил. Бѣлинскій по 2 к., Мих. Павликъ 1 к.

Параѣвскій дек. Церкви: Бачѣвъ, Подусѣльна, Болотня, Бѣле, Новосѣлка, Верѣвъ, Дунаѣвъ, Поточаны, Дусанѣвъ, Клещѣвна, Подусѣвъ, Рогачинъ, Стриганцѣ, Рекшинъ, Фирлѣвъ по 5 к.; оо. Вас. Кушиѣръ 2 к., Іоанъ Дыдикъ, Іоанъ Гарматѣй, Титъ Глѣбовицкій, Ник. Селѣзѣнка по 1 к., Ник. Щегельскій 2 к.; чч. зъ Бачева: Вас. Гадулякъ, Ник. Мельникъ П. Смалюхъ, Ст. Махнулякъ, Кондратъ Нагѣрний, Мих. и Пав. Гадулякъ, Анна Дубска, Сенька Лисикъ, Пазя, Кат. и Мих. Горлатый, Нас. Прийма, Нас. Ковальчукъ, Мар. Ватулякъ, Д. Цапъ, К. Ткачъ, Ол. Гривнякъ, Кат. Пѣдцерковна, Эл. Раслякъ, Кат. Безкоровайна, А. Котовска, Ст. Магда Стефанишинъ, Ив. Пришлякъ, Мар. Ватулякъ по 1 к.; зъ Подусѣльною: чч. Вас. Витвицкій, Семко Пѣдцерковный, Сем. и Ив. Гривнякъ, Зах. Пришлякъ, Гриць и Марія Поплавскій, Панько Кашакъ, Пр. Лесикъ, Петро, Ир., Вас. и Пав. Цапы, Вас. Кульбакъ, А. Костишинъ, Н. Барановскій, Ив. и Теод. Самборъ, К. Иванчининъ по 1 к. 10 сот.; зъ Вербова: чч. Як., Ол., Ан. и Юст. Дуды, Ив. и Вар. Буркевичъ, Тим. Гунька, Пет. Гелко, Настя Хмѣль, Мар. Швець, Мар. и Кс. Семчининъ, Тек. Бѣдула по 1 к.; зъ Дусанова: чч. Н. Орловскій, Гр. Кузѣвъ, Ив. Падерскій, Т. Заблоцка по 1 к.; зъ Клещѣвною: чч. Сим. и Вас. Торбинъ, Мих. и Каеська Ворона, Федь Чубатый, Илько, Федь и Стеф. Гранковскій, Мих. Готра, Стахъ Проць, Вас. Когуть, Ст. Крывицкій, Мих. Дума, Ст. Савка, Іос. Шафраньскій по 1 к.; зъ Нарасва: чч. Дан. Нагѣрний, Дан. Зѣбскій, Теод. Сакало, Юр. Драбикъ, Пр. Проскуренко, Андр. Брославскій и Ал. Нагѣрна по 1 к.; члены зъ Стриганецъ 3 к.; зъ Фирлѣва: чч. Гриць Стисловскій, Т. Веретинъ, Т. Гриникъ, Н. Кичула, Макс. Корниловскій, Вас. Савицкій, Юлія Нобачъ, Ст. Ковалишинъ, Ан. Глѣбовицка по 1 к.; зъ Янчина: Сем. Смолякъ, Кат. Янчининъ, Тат. Пастернакъ, Пил. Гричукъ, Анна и Анна Количъ, Ив. Чепѣль, Анна Несторовичъ, Пел., Ст. и Мар. Курманъ, Ник. Мельникъ, Ив. Будзанъ, Дм. Нудъ, Вас. Цуприкъ, Гр. Квасиньскій, Сем. Баранъ, Мар. Кутна, Пар. и Анас. Цимбалиста, Гр. Шиманскій, Анна и Дом. Смоляръ, К. Максимѣвъ, Мар. Маіорчакъ по 1 к.

Озѣрянскій дек. Церкви: Бѣлкѣвъцѣ, Богданѣвка, Высѣповѣцѣ, Кокутѣвъцѣ, Городище, Заруде, Носѣвъцѣ, Обаринцѣ, Янкѣвъцѣ, Мшана, Мшанецъ, Диткѣвъцѣ, Осташѣвъцѣ, Данилѣвъцѣ, Покропивна, Сервиры, Ярчивѣвъ по 5 к.; оо. М. Фединшинъ, Ив. Гаваньскій, Юр. Дуткевичъ, В. Белкотъ, З. Тарнавскій, Евг. Скоморовскій, Ал. Яворскій, Гр. Алексевичъ, Б. Курдидикъ, В. Молчко, М. Захарчукъ, М. Петрусь по 1 к.; Вп. С. Курдидикъ, В. Белкотъ, Т. Тыльчакъ по 1 к.

Олескій дек. Церкви: Бѣлый камѣнь, Черемошня, Пѣтричѣ, Островецъ, Пѣдлесе, Разважъ, Утѣшкѣвъ, Стронибабы, Олеско, Юськовичѣ, Хватѣвъ, Куты, Брахѣвка, Заболѣцѣ, Туре, Ожидѣвъ, Пѣдгѣрцѣ по 5 к.; Чехи 2 к.; оо. Т. Леонтовичъ, А. Левицкій, К. Винтонякъ, Ю. Сухаровскій, Я. Гутковскій по 2 к.; В. Цѣбровскій, Л. Тарнавскій, Т. Кузмѣвъ по 1 к.; Закомаръ 5 к.

Олѣѣвскій дек. Церкви: Лопушаны, Гарбузѣвъ, Манаѣвъ, Бзовиця, Бѣлоголовы, Перепельники, Нетерпинцѣ, Колтѣвъ, Верхубужъ, Олѣѣвъ, Бѣлокерниця, Гукалѣвъцѣ, Нуце, Тростянець вел., Ярославичѣ, Монилѣвка по 5 к.; оо. Д. Бахталовъ

скій, В. Чайковскій, Вас. Пилипчук, І. Алеськевич, І. Пелехатый, М. Дорошь по 1 к.; зъ Тростянця вел.: чч. Софія Жукъ, А. Бохенко, М. Кужель по 1 к.; зъ Бзовиць: Гриць Гаїда, Анна и Лука Ребрикъ, Анна Смаржевска, Мар. Стаховъ по 1 коронѣ.

Перегинскій дек. Церкви: Перегинско доч. 6 к., Ясень дол. и гор., Сливки, Красне, Перегинско, Суходѣль, Прислопъ, Майданъ, Лецьвка, Дубшара Дуба, Ропне, Янѣвка, Князьвѣска, Ясеновецъ, Ольховка и Рысьняте по 5 к.; оо. О. Бѣлецкій, Юл. Филиповичъ, М. Левицкій по 2 к., Іос. Коменда, Волод. Левицкій по 1 к.; чч. Брацтво — Дуба и Брацтво Ропне, Мел. Зимна, Юр. Максимешъ, Ив. Лукіянь, Вас. Зазукъ, Мих. Максимшинъ, Ив. и П. Морозъ, Теод. Попозичъ, Брацтва зъ Лецьвки и Дубшары, Мат. Дырѣвъ, Анд. Пачъчникъ, Лука Литвинъ, Дм. и Ал. Савчинъ, Ив. Гринишинъ, Ив. Дырѣвъ по 1 к.

Пѣдкаменекскій дек. Церкви: Пониква, Черниця, Боратинъ по 5 к.; оо. Мих. Ваврикъ, Теоф. Гутковскій, Мих. Туркевичъ, Ипол. Штогринъ, Юл. Дуткевичъ по 2 к., Мих. Туркевичъ, Кар. Бутринскій по 1 к.; Вп. Мел. Туркевичъ 1 к.; чч. Текля Батинчукъ, Фед. Сиротюкъ, Вар. и Тим. Гуякъ по 1 к.

Рогатинскій дек. Церкви: Липиця гор. и дол., Вербилѣвцѣ, Бабухѣвъ, Залуже, Рогатинъ мат., св. Духа, св. Николая, Стратинъ мат. и доч., Черче, Дѣбрнѣвъ, Лучинцѣ, Заланѣвъ, Дичкѣвъ, Руда по 5 к.; оо. Ст. Городецкій, Пав. Кудрикъ, Іос. Дубановичъ, І. Созанскій, Ник. Любинецкій, Евг. Рудницкій, Іосифъ Яворскій, Ник. Семеновъ, Іоанъ Машакъ по 2 к.; чч. Мар. Оржеховска 1 к.; зъ Потока: чч. Мих. Зарейко, Ник. Гнида, Ил. Семень, Ив. Белей, Ст. Обертень, Ал. Бурачокъ по 1 к.; зъ Путятинѣвъ: Мар. Кисѣль, Анна Гнаткѣвъ, Анна и Анна Кучмѣй, Мар. Стадникъ, Т. Руда, Гас. Куца, Н. Иванцѣвъ, Мар. Паснакъ, Андр. Анна и Анна Василя Скробачъ, Анна Швецъ, Анна Руда, Ф. Квасниця, К. Яницка, К. Ковба, П. Галуга, Мар. Бѣлецка, Андр. Скробачъ и Анна Швецъ по 1 к.

Скольскій дек. Церкви: Коростѣвъ, Сопѣтъ, Пѣдгородцѣ, Уричь, Ямельниця по 5 к.; оо. І. Калинскій, І. Куликъ, Р. Охримовичъ по 1 к.

Стрыйскій дек. Церковь въ Дашавѣ 5 к.; о. Іоанъ Тимцюракъ 1 к.; Вп. Анас. Турчакъ 1 к. — Раломъ 7 к.

Теребовельскій дек. Церкви: Теребовля, Кровинка по 5 к.; о. Стеф. Мохнацкій 2 к.; Вп. Н. Мохнацка 2 к.

Тернопѣльскій дек. Церковь въ Дычковѣ 5 к.

Тухлянскій дек. Церкви: Волосянка, Головецко, Рыкѣвъ, Грабовець, Жупанс, Климецъ, Выжлѣвъ, Лавочне, Тарнавка, Либохора, Тухля, Хашоване, Хутаръ, Кальне, Ялинковате по 5 к.; оо. Игн. Юхновичъ 5 к., І. Кузьмовичъ, Н. Семковъ, М. Реваковичъ по 2 к., Кл. Калинскій и Ст. Крыжановскій по 1 к.

Уѣвскій дек. Церкви: Выписки, Пнятинъ, Чемеринцѣ, Пленикѣвъ, Вишнѣвчикъ по 5 к.; оо. І. Королюкъ, І. Степанѣвъ по 1 к.

Ходорѣвскій дек. Чч. Ст. Переговскій, Иг. Гр. и Анна Илечко, Мих. Пшикъ, І. Вербовскій, Гр. Милѣнскій, Ан. Шведъ, Т. Роньска, М. Милѣшевска, Ив. Чорный, Мар. Пашко всѣ зъ Залезецъ по 1 к.; Луць и Мар. Кобакъ, Ник. Лашко, Гр. и Ст. Кучеръ, Петро Мартинѣвъ, Гр. Николинъ, Юр. Дубовскій всѣ зъ Бородчиць по 1 к.; Кир. Бабѣй, Іос. Балацко, Іос. Тѣтикъ, І. Прокопякъ, Дм. Давидѣвъ всѣ зъ Жиравы по 1 к.; К. Матофѣй, Роз. Лубиньска, Анна Дробницка, Кат. Ганчукъ, Юл. Бунякъ, Т. Мартинякъ, Мар. Бучка всѣ зъ Григорова по 1 к.

Щирецкій дек. Церкви: Гуменецъ, Дмитре, Попеляны, Красѣвъ, Мѣстки, Полянка, Наварія, Пустомиты, Лѣсьневичъ, Сороки, Никонковичъ, Хоросно, Щирецъ

св. Троицы и Рожд. Пр. Д. Маріи по 5 к.; оо. Д. Романовскій, 2 к., П. Кордуба, І. Стрѣльбицкій, В. Стернюкъ, Н. Стрѣльбицкій, Ал. Пясецкій, Мих. Барычко по 1 к.; Вп. Евг. Стернюкъ, Марія Стрѣльбицка по 1 к.; чч. Н. Буць, Ан. Кульба, Т. Чорный зъ Хоросна по 1 к.

Б.) Жертвы.

Урядъ парохіальный въ Чижикувѣ 654 к.; Товариство урядн. и священ. 50 к.; о. Іоанъ Рейтаровскій зъ Акаф. 1004 к.; Выдѣлъ повѣт. въ Перемышлянахъ 2977 к.; Выдѣлъ повѣт. въ Жидачевѣ 100 к.; Выдѣлъ повѣт. въ Рогитинѣ 100 к.; Тов-о „Ризниця“ 200 к.; зъ акаф.: о. Василь Левицкій 1 к.; о. Теодоръ Кордуба 1 к.; о. Корн. Малишевскій 2 к.; о. Ярославъ Глинскій 50 сот.; о. Алекс. Лебедовичъ 4 к.; о. Теодоръ Пиндусъ 1 к.; о. Корн. Монцѣбовичъ 2 к.; о. Іосифъ Ганкевичъ 1 к.; о. Ром. Зарицкій 1 к.; Парохіяне зъ Денисова 6 к.; о. П. Процикъ 7 к.; о. Зубрицкій Б. 10 к.; о. Ст. Мохнацкій зъ Акаф. 532 к.; на Соборчику въ Отиневичахъ 534 к.; о. Ал. Пясецкій зъ Акаф. 7 к.; о. А. Ольшь 2 к.; Парохіяне: зъ Васючина 1182 к., зъ Воскресенѣвъ 841 к., зъ Отиневичъ 9 к., зъ Сугрова 2 к., зъ Вербиць 2 к., зъ Книгиничъ 10 к., зъ Молотова 2630 к., зъ Фраги 1020 к., зъ Пѣдбѣра 510 к.; Пушка въ Новикахъ 5 к.

В.) Звороты.

Церкви: Дубляны 200 к.; Шпиколосы 150 к.; Озѣрна 100 к.; Дмухавецъ 100 к.; Сѣлецъ 100 к.; Покропивна 40 к.; Молчанѣвка 50 к.; Супранѣвка 50 к.; Утѣшковъ 50 к.; Мужилѣвъ 60 к.; Струтинъ 30 к.; Остапе 205 к.; Берездѣвцѣ 200 к.; Володимирцѣ 400 к.; Володимирцѣ (решту) 100 к.; Лука 50 к.; Пѣдгородище 112 к.; Путятинцѣ 60 к.; Дмухавецъ 100 к.; Малехѣвъ 200 к.; Ляцке вел. 123 к.; Болехѣвъ 50 к.; Бринцѣ ад Выбранѣвка 80 к.; Зарванія ад Струтинъ 30 к.; Слобода небыл. 40 к.; Члены зъ Плаучи за грамоты 1 к.; дек. Перемышлянскій за медалѣ 120 к.; дек. Нараѣвскій за гр. и медалѣ 240 к.; Церковь въ Протесахъ 30 к., въ Дублянахъ II. рата 200 к. и въ Луцѣ 50 к.

Подаючи повѣсьше справоздане до загальнои вѣдомости Всч. Духовенства упрашае Выдѣлъ Тов-а о вырѣвнане вкладокъ такъ вѣдъ себе якъ и вѣдъ церковь а по можности и вѣдъ парохіянъ. Рѣвножь дякуе за дотепѣшний жертвы та просить о приеднане новыхъ членѣвъ — и о вписане церковь, котры еще до Тов-а не належать.

Вѣдъ Выдѣлу Товариства Св. Ап. Петра.

Лѣвѣвъ дня 20. сѣчня 1911.

Иларій Паниковскій
касиръ.

о. Левъ Туркевичъ
предсѣдатель.

Предложеное справоздане подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства и поручае ся тосьжь Тов-о горячо попираати.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Лѣвѣвъ, дня 24. сѣчня 1912.

Ч. 6.

Ч. 10822/11. — В справі видавництва місячника „Здоровле“.

Редакція місячника „Здоровле“ органу посвяченого гігієнічно-санітарнимъ справамъ переслала тутъ на дняхъ зъ просьбою о оголошені слѣдуючій

„ПРОСПЕКТ.

З днем 1-го січня 1912 р. починає видавати Руське Товариство лікарське у Львові місячник під заголовком

„ЗДОРОВЛЕ“

орган посвячений гігієнічно-санітарним справам українсько-руського народу.

Редагує Др. Евген Озаркевич.

В органі сім містити ся будуть:

- 1) Статі з области наукового досліду, казуістики, відносин здоровних, руханки і фізичного вихованя.
- 2) Збірні звіти зі стану сих наук.
- 3) Подрібні звіти, рецензії і бібліографія.
- 4) Всячина змісту санітарно-гігієнічного.
- 5) Порадник гігієнічний.
- 6) Термінологічний куток.
- 7) Хроніка.

Часописъ ся буде змісту науково-популярного і буде містити все цікаве, що в тім напрямі приносить теперішній поступовий свѣт. Буде она не лиш першим таким фаховим органом в українській мові, котрий буде свѣдчити про культурність нашого народу, але буде загалом цікавим матеріалом до лектури для кожної інтелігентної одиниці.

Проте не повинна она бракувати в ніяким домі нашої української інтелігенції, бо кожний знайде в ній щось интересного до прочитаня.

З огляду, що адміністрація, бажає як найскорше упорядковати наклад, просить ся присилати як найскорше передплату.

Передплата виносить: річно 4 К. піврічно 2 К. квартално 1 К. Поодинокє число 50 с. Для Росії 2 руб. Для Америки 1 долар.

Редакція: Львів, Підвалє 7. І. поверх.

Передплату належить пересилати на руки: Вп. Д-ра Ів. Бе-режницького, Львів. Підвалє 7. партер.

Вдѣ Митрополитальной Консистеріи

Львѣвъ, двя 17. сѣчня 1912.

Ч. 7.

Ч. 579а. — В справі належитости за Типикъ на р. 1912.

Зъ покликѣмъ на оповѣщенє въ АЕпарх. Вѣдомостяхъ зъ р. 1911 Ч. XIII. стор. 141 належить ся за кождый примѣрникъ розбланого на дняхъ Типика на р. 1912 вѣдъ кождои церкви по 50 сот. Всч. Настоятелямъ деканатѣвъ поручає ся належитости тї в якъ найкоротшѣмъ часѣ вѣдъ всѣхъ церквей зъ церк. скарбѣны збрати и тутъ чекомъ АЕпарх. Вѣдомостей переслати.

Вдѣ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 24. сѣчня 1912

Ч. 8.

Ч. 579б. — Оголошенє предплати на АЕпарх. Вѣдомости на р. 1912.

Повѣдомляє ся Всч. Духовенство, що предплата на АЕпарх. Вѣдомости на р. 1912 виносить 3 короны.

Щѣбы упростити канцелярійне дѣловодство зъ однои стороны, а зъ другои, щѣбы Всч. Духовенству улєкшити сплату тоижъ належитости, постановляє ся (подѣбно якъ було се вже въ попереднѣмъ роцѣ) въ тѣмъ взглядѣ слѣдуюче: **Обв'язкомъ Всч. Духовенства вѣдъ теперъ буде, на найблизшѣмъ (першѣмъ) сего року соборчыку зложити приписану предплату на АЕпарх. Вѣдомости до рукъ Всч. ОО. Деканѣвъ, а обв'язкомъ Всч. ОО. Деканѣвъ буде, зббрану въ той спѣсѣбъ, предплату чекомъ АЕпарх. Вѣдомостей Ч. 90666 до почтовой шадницѣ переслати, въ с т о с о в у ч и рѣвночасно вѣдповѣдне с прав о з д а н є до Митр. Консистеріи.**

Вдѣ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 24. сѣчня 1912.

Ч. 9.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Митроп. Консисто́рія розписує конкурсъ на слѣдующій парохіи :

а) пѣдъ днѣмъ 3. сѣчня 1912 зъ рѣшицею до дня 2. марта 1912:

- Ч. 90. — **Славна**, Зборѣвского деканата, надана приватного.
 Ч. 91. — **Войнилѣвъ** въ прилуч. Долпотѣвъ и Сѣльце, Войнилѣвского деканата, надана приватного.
 Ч. 92. — **Поручинъ** зъ прилуч. Буще, Поморяньского деканата, надана приватного.

б) пѣдъ днѣмъ 24. сѣчня 1912 зъ рѣшицею до дня 9. марта 1912:

- Ч. 565. — **Кустинъ** зъ прилуч. Руденко руске, Батыѣвъ и Дубовиця, Лопатиньского деканата, надана приватного.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

II.

Ч. 545а. — **Оголошене конкурсу на посаду сталого катехита въ Сколѣмъ.**

Ц. к. Рада школьна окружна въ Сколѣмъ оголошує пѣдъ днѣмъ 2/11 1911 Ч. 2536 конкурсъ на посаду сталого катехита въ 5 кл. мѣшаной школѣ въ Сколѣмъ.

До той посады привязані поборы III клясы платъ.

Канонично рукоположені священники свѣтскіи и іеромонахи, убѣгаючіи ся о ту посаду, мають свои належито удокументованіи и остемпльованіи поданіи внести посредствомъ свои настоятельной власти до ц. к. Рады школьной окружной въ Сколѣмъ до кѣнца лютого 1912 р.

Тое подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 23. сѣчня 1912.

III.

Ч. 545б. — **Оголошує ся конкурсъ на посаду сталого катехита въ Городку Ягайлѣнскѣмъ.**

Ц. к. Рада шк. окружна въ Городку Ягайл. оголосила пѣдъ днѣмъ 13/12 1911 до Ч. 277 конкурсъ на посаду сталого катехита при

6 кл. мужеск. школѣ им. кор. Владисл. Ягайлы въ Городку Ягайл зъ поборами II клясы платъ.

Канонично рукоположеніи священники свѣтскіи и іеромонахи, убѣгаючіи ся о тую посаду, мають свои належито удокументованіи и остемпльованіи поданіи внести до ц. к. Рады школьной окружной въ Городку Ягайл до кѣнца лютого 1912 р.

Тое подає ся до вѣдомости Всч. АЕп. Клира.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 23. сѣчня 1912.

ХРОНИКА.

ИМЕНОВАНЫ.

Ордин. Комисарями школьными именованіи ОО.:

- Ч. 9323. — Володимиръ Чайковскій парохъ Колтова яко I Комисаръ для повѣтѣвъ Зборѣвского и Золочѣвского, а Антоній Сосенко парохъ Олієва яко II Комисаръ для Зборѣвского повѣта, Ч. 10007. — Дръ Стефанъ Юрикъ шам белянъ и парохъ Золочева для школѣ народныхъ, выдѣловыхъ и ц. к. гимназій въ Золочевѣ.

УМѢЩЕНА.

Сотрудництва отримали ОО.:

- Ч. 9709/11. — Іосифъ Костекъ въ Цуцилѣвцяхъ, Ч. 9709/11. — Володимиръ Илевичъ ехсцитендо въ Княжолуцѣ, Ч. 9753/11. — Николай Винницкій въ Тернополи, Ч. 9753/11. — Іосифъ Иванецъ въ Руднѣ, Ч. 9843/11. — Іоанъ Стефанѣвскій неопресвитеръ въ Нараєвѣ.

Завѣдательства отримали ОО.:

- Ч. 9825/11. — Николай Миндюкъ въ Негѣвцяхъ, Ч. 10773/11. — Петро Семчишинъ въ Поручилѣ, Ч. 231. — Евгеній Мандзій въ Войнилѣвѣ, Ч. 565. — Михаилъ Паукъ въ Кустинѣ.

Канон. институтію отримали ОО.:

- Ч. 9794/11. — Всч. О. Викторъ Чорный на Побужаны, Ч. 10705/11. — Богданъ Чекалюкъ на Любѣнцѣ.

Зъ наданіи презенты на парохію зрезигнуванъ:

- Ч. 10429/11. — Всч. О. Анастазій Логоцкій деканъ и парохъ въ Тростянци на Мещѣвѣ.

Денреть увѣльнення вѣдъ испиту конкурсового парох. отримавъ:

- Ч. 9991/11. — Всч. О. Володимиръ Ганицкій, парохъ Рудна.

Выс. ц. в. Намѣстничество признало дотацію для сотрудников на 1 рубль:

Ч. 1029 | 11. — въ Верини, Ч. 10350 | 11. — въ Козовцѣ, Ч. 10491 | 11. — въ Бразѣ,
Ч. 10524 | 11. — въ Хмѣльнѣ, Ч. 10529 | 11. — въ Псарахъ, Ч. 10792 | 11. —
въ Острѡвци, Ч. 10818 | 11. — въ Желеховѣ великомъ, Ч. 277 — въ Ка-
мѣнцѣ струмиловѣ, Ч. 278. — въ Глинянахъ, Ч. 553. — въ Мостици,
Ч. 559. — въ Сосновѣ.

НЕКРОЛОГІЯ.

Ч. 9825 | 11. — О. Иполитъ Весоловскій, парохъ въ Негѡвцяхъ, померъ дня 27. ли-
стопада 1911 р.
Ч. 10773 | 11. — О. Иоанъ Пасѣка, парохъ въ Поручинѣ, померъ дня 22. грудня 1911.
Ч. 167. — О. Яковъ Мандзѣй, парохъ въ Войниловѣ, померъ дня 25. грудня 1911
Ч. 565. — О. Онуфрій Курбасъ, парохъ въ Кустини, померъ дня 16. сѣчня 1912.

Душѣ Ихъ поручае ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѡдъ Митрополитального Ординаріята.

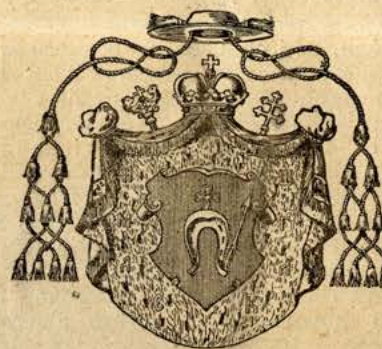
Львѡвъ, дня 25. сѣчня 1912.

Андрей Бѣлецкій

официаль —

о. Михаилъ Яиковскій

канцлеръ.

Львѡвско-Архіепархіяльний ВѢДОМОСТИ

Рѡчникъ XXIV.

Выдано дня 26. лютого 1912.

Ч. II.

Ч. 10.

Ч. 1329. — Въ справѣ опѣки надъ емігрантами и веденя ихъ статистики.

Щобы нашимъ численнымъ емігрантамъ позбавленнымъ поза границями рѡднои землѣ майже зовсѣмъ релігійно-моральной опѣки допомочи, кѡлько лишъ можемо, пригадую Всч. Духовенъству, що щира и совѣсна опѣка надъ кождымъ емігрантомъ передъ его выѣздомъ зъ парохіи зѡ стороны его душпастиря дуже богато зла усуне и добра принесе кождѡй одиницѣ и цѣлѡй справѣ. Теперь въ сезонѣ еміграційномъ, коли цѣлѣ села рухають ся на покликъ першого лѣпшого агента, повинні ОО. Душпастирѣ звертати въ проповѣдяхъ увагу своихъ вѣрныхъ, щобы они розважили спокѡйно, чи треба имъ ѣхати, щобы не ѣхали тѣ, котрымъ того не потреба, а тѣ, що ѣдутъ, щобы приступили до св. Тайнъ, зложили приречене вѣрности своѣй вѣрѣ, щобы памятали и не забували на чужинѣ на свого Бога, свою вѣру, своѣй обрядъ, обычаѣ, честь и добре имя, родину, церковь и ви науки, ошаднѡсть и поворотъ до дому, щобы любили ся и шанували

и не приносили ганьбы собі, другимъ, своимъ родинамъ, церквѣ и народови.

Такий проповѣди, яко останній зъ рѣдного краю довго люди тямлять и пѣсля нихъ поступають, особливо коли зложили приречене вѣрности. Неразъ неоцѣненої вартости буває такожъ письмо пароха до своихъ парохіянъ на чужинѣ зъ душпастирскими щирими увагами. Интересоване ся пароха своими парохіянами спиною надужити агентѣвъ. Тымъ, що ѣдуть за море треба выготовити метрики, щоби ихъ не наражувати зъ браку метрикъ на необчислимѣ прикрости и страты. На далеку и незнану дорогу треба имъ всказати на „Дороговказ для переселенцѣвъ“ выданный Товариствомъ св. Рафаила (Львѣвъ, Коперника 36). Для ширеня „Дороговказу“ можуть ОО. Душпастирѣ дѣстати его въ Тов-ѣ св. Рафаила по зниженѣй цѣнѣ пять за 1 к. Взагалѣ емигранты домагають ся опѣки апостольскої по силамъ и змовѣ.

Щира душпастирска опѣка надъ емигрантами улєкшує проваджєне ихъ статистици. Выказы статистичнѣ руху емиграційного парохіянъ належить провадити пѣсля слѣдующихъ рубрикъ: емигранты до Нѣмеччины, Америки, Канады, Бразиліи и иньшихъ краѣвъ. 2) имя, назвиско. 3) самъ чи зъ родиною. 4) на сталє чи на часъ. 5) чи приступивъ до св. Тайнъ и чи зложивъ приречєне. 6) вернувъ въ якѣмъ станѣ. 7) мѣсце перебуваня. 8) чи взявъ метрики. 9) увага. При кѣнци зсумувати все и слати на руки референта емиграційного, соборчикового, котрый пришлє всѣ выказы разомъ зъ станѣмъ емиграціи въ деканатѣ до Ординаріату. Найближшѣ выказы мають бути зладженѣ заразъ по скѣнченѣмъ руху въ маю и въ червни присланѣ до Ординаріату. Всѣ интереснѣ листы, документи и оповѣданя можна додавати до выказѣвъ яко акты про положєне релігійно-сусѣблєне нашихъ емигрантѣвъ, що будуть зложенѣ до архиву до студій надъ емиграцією. Хто зъ Всч. Отцѣвъ єсть референтѣмъ емиграційнымъ на соборчику, належить подати Ординаріатови. Складки зѣбранѣ по церквахъ на цѣли мисійнѣ для нашихъ емигрантѣвъ, прошу слати, якъ выказы, на руки референта, де єще нема, декана и зъ деканату разомъ до Ординаріату. Се одна зъ найважнѣйшихъ справъ, для того прошу нею совѣстно заняти ся для добра бѣднѣхъ вѣрныхъ и церкви.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 13. лютого 1912.

Ч. 11.

Ч. 1119. — Поручєне збирания жертвъ на будову церквей въ Боснїи.

Гр. кат. генер. Викаріятъ въ Сараєвѣ приславъ тутъ на дняхъ письмо слѣдующого змѣсту:

„Невѣдранє положєне нашихъ переселенцѣвъ в Боснїи, такъ пѣд зглядѣмъ релігійнимъ, якъ и матеряльнимъ, — змушує мене відкликатись о помѣч до нашихъ Братѣвъ з Галичини.

Для ратованя нашихъ емигрантѣвъ від затраченя вѣри, обряду и народности треба конче збудувати в кождѣй кольонїи церковъ — зглядно каплицю, щоби тимъ способомъ сотворити на ново осередокъ релігійного и національного житя, бо на рѣд лиш тоді опирає ся пѣдшептамъ и покусамъ, коли має у себе „свою“ церковъ, або бодай каплицю.

Нарѣд зубожїлий не єсть однакъ в силѣ причинитись до заспокоєня тої потреби; тому удаюсь з прошенємъ:

Високопреосвященїи Ординаріятъ зволить вселаскавійше оголосити в „Архієпархіальнихъ Вѣдомостяхъ“ поклик до всѣхъ Всч. Урядѣвъ парохіальнихъ, щоби на ту цѣль зѣбрали лепти в своихъ парохіяхъ и надѣслали ихъ чи то черезъ Високопреосвященїи Ординаріятъ, чи впрѣст до гр. кат. генерального Викаріяту в Сараєві.

Списъ жертвъ буде оголошенїи в часописяхъ.

Вѣдъ гр. кат. генер. Викаріяту.

Сараєво, 31. сѣчня 1912.

улиця мутнїи Потѣк ч. 7.

о. Н. Шук

ген. Викарїи.

Де така цѣль, тамъ не бракне средствъ на здѣйсненє єи. — И Митр. Ординаріятъ має повну надѣю, що Всч. Духовєньство, зрозумѣвши вагу хвилѣ, поспѣшить радо и вѣдъ себе и вѣдъ своихъ парохіянъ зъ узбираними лептами на помѣчъ нашимъ переселенцямъ въ Боснїи, котрымъ — не зъ ихъ вини — грозить заграда.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата

Львѣвъ, дня 17. лютого 1912.

† **Андрей**

Митрополитъ

Ч. 12.

Ч. 1860. — Про Загальні Збори Тов-а св. А. Петра.

Видѣль Товариства св. Ап. Петра має честь всепочтительно довести, що Загальні Збори членів Товариства відбудуться дня 12-го марта с. р. о год. 3-ій по пол. в музею духовної семінарії в Львові.

Порядокъ днівний буде слѣдуючий:

1) О год. 8 рано одна св. Служба Б. за упокой в Архикат. Церквѣ св. ВМЧ. Георгія, а друга за всяке прошеніє в церквѣ дух. семінарії.

2) О год. 3 ой (взглядно о 4 ой — если не буде приписаного §. 14. 2. числа членів) отворенє Зборів.

3) Вибір предсѣдателя и 2 секретарів на час Зборів.

4) Sprawozdania: а) секретаря, — б) касієра, — в) комитета надзирающего.

5) Дискусія надъ справозданями.

6) Проектъ зміны §§. 3, 19, емент. другихъ статута в цѣли основаня артистично-техничной секції при Товариствѣ.

7) Вибір нового Видѣла.

8) Внесєня членів.

Львів, дня 19. лютого 1912.

Секретарь

святи. Іванъ Давидовичъ.

Предсѣдатель.

А. Туркевичъ.

О тѣмъ повѣдомляє ся Всч. Духовенство в тѣмъ переконанню, що Тобѣж своєю численною участію в Зборахъ дасть доказъ, якъ глибоко відчуває потребу та якъ дорогою єсть єму цѣль сего Товариства.

Відъ Митрополитального Ординарія.

Львів, дня 22. лютого 1912.

Ч. 13.

Ч. 962. — Порученє для бл. п. Полотнюка: „Церковный напѣвникъ“.

Поручає ся Всч. Духовенству закупити до ужитку свого и церквей дѣло бл. п. Ігнатія Полотнюка б. церковного пѣвця в Станиславові п. з.: „Церковный напѣвникъ“ и то такъ зъ огляду на саму єго хосєннєсть, якъ такожъ зъ огляду на се, що родина Покійного, віддаючи сей напѣвникъ Рускому Товариству педагогічному в

розпродажъ, відступила половину чистого зыску на цѣли сего Товариства с. е. на рідній школи.

Відъ Митрополитального Ординарія.

Львів, дня 13. лютого 1912.

Ч. 14.

Ч. 769. — В справѣ відозвы уряду парох. в Нижанковичахъ о жертвы на церковь.

Надѣслану тутъ Виреп. Еписк. Консистоієку в Перемишлї п. д. 18. сѣчня с. р. Ч. 9069/11 відозву гр. кат. Уряду парохіального в Нижанковичахъ, долучає ся до нынѣшного числа Вѣдомостій зъ припорученємъ по можности увзгляднити просьбу о жертвы на дочєрну церковь в Заболотцяхъ.

Відъ Митрополитальной Консистоієки.

Львів, дня 6. лютого 1912

Ч. 15.

Ч. 1121. — Порученє „Korespondenz-Blatt-y“.

Підъ умѣлою редакцією о. Романа G. Himmelbauer-a в Kierling bei Wien виходить вже 31. рікъ „Korespondenz-Blatt“, органъ католицкого духовенства Австрії, котрий гѣдно, ревно и не безъ успѣху заступає справы Церкви и Духовенства всѣхъ католицкихъ обрядів в Австрії.

Вагу и пожиточнєсть такого станового органу пѣзнало все Духовенство, а внесла цѣль и знамените ведєнє сего органу зєднано єму загальнє узнанє. До того додатокъ пастораль. „Die Hirtentasche“ и литерат. „Augustinus“ позыскавъ для органу новыхъ численнихъ прїятєль. Зъ уваги протє на тую внеслу цѣль, для котрой сей органъ служить, поручає ся єго Всч. Духовенству зъ тымъ, що набути єго можна у О. Романа Гіммельбауєра або в Урядѣ парох. в Кірлінгѣ коло Вѣднєя.

Відъ Митрополитального Ординарія.

Львів, дня 13. лютого 1912.

Обвѣщенія конкурсовъ.

Митроп. Консисторія розписує конкурсъ на слѣдующій парохіи:

а) пѣдъ диемъ 3. лютого 1912 зв речинцемъ до дня 16. марта 1912:

Ч. 723. — **Дубрава стара** въ прилуч. Дубрава нова и Камениця, въ Босніи. Парохія тая числить 1509 душъ. Почта, судъ и урядъ податковій въ повѣтовѣмъ мѣстѣ Прняворѣ. Стація желѣзнична Банялюка (26 км.) Платни 2000 коронъ и около 20 гектарѣвъ землѣ.

б) пѣдъ диемъ 17. лютого 1912 зв речинцемъ до дня 30. марта 1912:

Ч. 1747. — **Бѣбщаны** въ прилуч. Нестюки, Поморьянського деканата, на даня приватного.

Вѣдъ Митрополитальнои Консисторіи.

ХРОНИКА.

УМѢЩЕНЯ.

Сотрудництва отримали **00.**

Ч. 402. — Михаилъ Оленьчукъ неопресвитеръ въ Пѣзнанцѣ Гнилѣй, Ч. 1155. — Іоанъ Городиловскій експонов. въ Магдалѣвцѣ, Ч. 1281. — Володимиръ Пеллѣхъ при Ц. св. Варвары въ Вѣдни, Ч. 1587. — Алексей Яворскій ехсуггѣндо въ Высыповцяхъ, Ч. 1592. — Володимиръ Букъ неопресвитеръ въ Товстолузѣ и Галичи, Ч. 1592. — Василій Степанинъ неопресвитеръ въ Хмелѣвцѣ, Ч. 1693. — Леонтій Юхновичъ неопресвитеръ въ Тухли и ехсуггѣндо въ Либохорѣ, Ч. 1737. — Илія Собчакъ неопресвитеръ въ Дубковцяхъ, Ч. 1739. — Николай Вергунъ неопресвитеръ въ Пѣдмихайлю, Ч. 1774. — Яковъ Довгій неопресвитеръ въ Ходоровѣ, Ч. 1740. — Теофилъ Костишинъ неопресвитеръ въ Кропивнику, Ч. 1741. — Григорій Островскій неопресвитеръ въ Барыловѣ, Ч. 1744. — Антоній цегельскій неопресвитеръ въ Дитковцяхъ, Ч. 1776. — Володимиръ Склеповичъ неопресвитеръ ехсуггѣндо въ Коропци, Ч. 20. — Юліянъ Орышкевичъ въ Оравѣ.

На заступникѣвъ парохѣвъ назначеніи **00.**

Ч. 1745. — Юліянъ Михаилъ Бачинскій въ Мышковичахъ, Ч. 1742. — Иванъ Пиньковскій неопресвитеръ въ Бѣлѣмъ.

Завѣдательства отримали **00.**

Ч. 566. — Михаилъ Паукъ въ Кустини, Ч. 817. — Петро Кижикъ въ Козѣвцѣ, Ч. 1776. — Емилианъ Троянъ въ Поручинѣ, Ч. 1776. — Володимиръ Склеповичъ въ Бѣбщанахъ, Ч. 1850. — Теодозій Царъ въ Любѣню вел.

Канон. институтію отримали **00.**

Ч. 322. — Теодозій Крохмалюкъ на Пѣдгайчики, Ч. 1290. — Михаилъ Ференць на Стрѣлковѣ.

Зъ презенты зрезигнували **00.**

Ч. 1747. — Антоній Лотовичъ на Бѣбщаны, Ч. 1379. — Стефанъ Приплесъ на Вишенку малу.

Выс. ц. в. Намѣстництво признало дотацію для сотрудникѣвъ на І рѣиъ:

Ч. 1110. — Въ Залѣвцяхъ старыхъ, Ч. 1152. — въ Пѣдгайцяхъ, Ч. 1661. — въ Дусановѣ, Ч. 1738. — въ Пѣдкамени.

Рукоположеніи зѣстали слѣдующіи кандидаты стану духовного:

Ч. 1540. — 1) Букъ Володимиръ, 2) Вергунъ Николай, 3) Горникевичъ Миронъ, 4) Довгій Яковъ, 5) Иванчукъ Симеонъ, 6) Костишинъ Теофилъ, 7) Отровскій Григорій, 8) Пиньковскій Іоанъ, 9) Склеповичъ Володимиръ, 10) Собчакъ Илія, 11) Степанинъ Василь, 12) Твердохлѣбъ Михаилъ, 13) Цегельскій Антоній, 14) Юхновичъ Леонтій, 15) Гайовскій Онуфрій.

НЕКРОЛОГІЯ.

Ч. 989. — О. Илярій Бѣлинскій, парохъ въ Козѣвцѣ, померъ дня 28. сѣчня 1912.
Ч. 1587. — О. Михаилъ Петрусикъ, прив. сотрудникъ въ Высыповцяхъ, померъ дня 6. лютого 1912.

Душѣ Ихъ поручас ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Лѣвѣвъ, дня 26. лютого 1912.

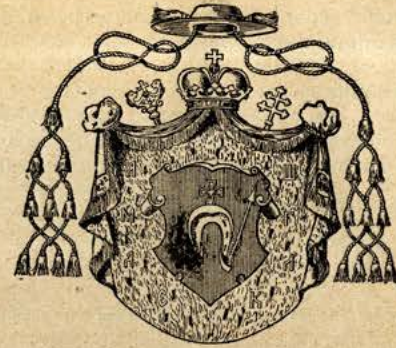
Андрей Бѣлецкій

официаль

о. Михаилъ Янковскій

канцлеръ.

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIV.

Выдано дня 25. марта 1912.

Ч. III.

Ч. 17.

Ч. 2929. — Въ справѣ провѣреня датъ, вписаныхъ въ службовыхъ табеляхъ.

Понеже зайшли случаѣ, що декотри зъ Всч. Душпастирѣвъ, стараючи ся о признане пѣдвышеня конгруи по мысли закона зъ дня 24. лютого 1907 р. (В. з. д. Ч. 56), подавали въ предложеныхъ сюда службовыхъ табеляхъ чи то зъ причины неуваги, чи незнаня невѣрныя даты, вѣдносячи ся до свои душпастирской службы, то видать ся Митроп. Ординаріятъ зъ покликомъ на инструкцію, оголошену въ Архієпарх. Вѣдомостяхъ 1907. р. Ч. IV. стор. 54—61 розпорядити, щобы урядъ деканальный разомъ зъ душпастиремъ, старающимъ ся о пѣдвышене конгруи, провѣряли наведеніи даты въ службовыхъ табеляхъ на основѣ предложеныхъ документовъ и заприѣчали: „Провѣрено и за досторѣне узнано“.

На будуче поданя о пѣдвышене конгруи тѣлько тогда будутъ могли Митроп. Ординаріятомъ предложеніи бути политичной власти

краєвої до увагяднення, если будуть заосмотрені клявулею провѣреня изъ стороны деканального уряду.

При тѣмъ поручає ся Всч. Урядамъ деканальнымъ, щобы вѣцѣли уможливити скоршого порѣшення просьбы о доповнене конгруппы новопоставленыхъ парохѣвъ выразно зазначували, котрого дня и мѣсяця збѣставъ новопоставленый парохъ введемый урядомъ деканальнымъ вѣ душпастирскій обовязки пароха.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 18. марта 1912.

Ч. 18.

Ч. 677. — Вѣ справѣ вношена прошенъ о выдѣлане дорожняныхъ додаткѣвъ.

Всч. Духовенство кѣлькохъ Деканатѣвъ внесло до тутейшой и до Впреп. Епископской Консистеріи вѣ Перемышли прошеня о выдѣлане для него у ц. к. Правительства додаткѣвъ дорожняныхъ. Узнаючи за вповнѣ слушній жаданя Всч. Духовенства и щобы можна звѣдси успѣшно поперти тую такъ важну и животну справу, поручає ся Всч. Духовенству по деканатахъ вносити до Высокой Думы державной на руки нашихъ послѣвъ-священникѣвъ умотивованій петиціи вѣ тѣй справѣ и рѣвночасно доносити о тѣмъ Митроп. Консистеріи.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 16. марта 1912

Ч. 19.

Ч. 2680. — Вѣ справѣ збирания жертвъ на будову монастыря и церкви для СС. Василиянокъ.

Митроп. Ординаріятъ отримавъ на дняхъ зъ просьбою о оголошене слѣдуючу

ВѢДОЗВУ:

„Свѣтла будучність вѣщує ся кождому народови, що між своїми синами і доньками має людей праці і повнихъ посвятити для загального добра, що знає їхъ працю і заслуги якъ слѣд оцѣнити, що захоче вдячну память для тихъ визначнихъ своїхъ синівъ і доньокъ і свою вдячність для нихъ уміє в слушній часъ діломъ заявити. До такого діла ми отсимъ звиваємо весь нашъ загал. Заслуги СС. Василиянокъ, тихъ вибранихъ доньокъ нашего народа, суть загально-звѣсні. З ревною службою Богу получили вони повну посвятити і саможертви працю надъ релігійно-моральнимъ і патріотичнимъ вихованемъ нашего жіноцтва. Черезъ свої дѣвоцї інститути, а найпаче черезъ заложене дѣвоцї руської гімназіи у Львові ведуть вони передъ у сій важній области нашої національно культурної праці.

Відъ ряду лѣт, рік-річно виховують інститути СС. Василиянокъ понадъ дві сотки дѣвчатъ в католицькѣмъ дусѣ, в привязаню до руського обряду і любви до руського народа, а се неперечно має і буде мати велике значіне в исторіи русько-католицької церкви і руського народу. Найбѣльший дѣвоцїи институтъ СС. В силиянокъ, заложений у Львові в р. 1882 замѣтний і важний тимъ, що давъ удержане, опіку і релігійно-моральне і національне виховане не лишень ученицямъ видѣловихъ і середнихъ шкѣл, але і студенткамъ університету.

Крімъ інституту для дѣвчатъ основали СС. Василиянки у Львові руську гімназію яка має вже теперъ пѣсть класъ. Ся дѣвоца гімназія, на яку хто зна, коли спромігби ся руський загал, признана звѣрцевою черезъ шкѣльні краєві власти. СС. Василиянки не щадять свого монастирського гроша на вѣ потреби. Не рахуючи поміщеня, коштівъ опалу, свѣтла і услуги, вложили дотеперъ в класовий інвентар, оба габінети і бібліотеку понадъ 13000 К. Своєю дбалостію о гімназію осягнули СС. Василиянки се, що вона відповідає всѣмъ вимогамъ научнимъ, педагогичнимъ і гігієнічнимъ. Такою інституціею гордивби ся кождий державний народ, що сотки подібнихъ заведень, цѣле шкѣльництво має вѣ своїхъ рукахъ. А для руського народа се одинока інституція, що підготовляє дѣвчата до виспихъ університетскихъ студій. Се інституція, за яку одну мусить ся признати Василиянкамъ велику заслугу і якою вони заслужили собі на тревалу вдячність цѣлої руської суспѣльности.

Була надія на чимъ разъ кращій розвій такъ дѣвоцого інституту якъ і гімназіи, доки СС. Василиянки мали приміщене в домі при вул. Зиблицевича у Львові. Та „Народний Дімъ“ викиненемъ СС. Василиянокъ ізъ згаданого дому, відобранемъ огороду і церковцѣ не лишень знищивъ ті надії, але поважно загрозивъ самому істнованю дѣвоцого інституту і підтяв дальший розвій гімназіи.

В виду сего намъ не вільно бути байдужними, намъ не вільно лишати безпомічній инокині зъ їхъ дѣвоцимъ інститутомъ і гімназіею на поталу судьби.

Нашимъ обовязкомъ є прилюдно діломъ заявити, що ми високо цѣнимо сполучену з ревною службою Богу повну посвятити і саможертви працю СС. Василиянокъ для добра народу.

Доси Чинъ СС. Василиянокъ не простягавъ руки по жертви, бо готовъ бувъ жертвувати цѣле своє майно для добра загалу і на будуче не схоче простягати, бо знає, що загалъ стогне під тягаромъ жертв на рѣжні народні цѣли. Та обовязкомъ загалу єсть прийти в помічъ Чинови, коли сей Чинъ працює для вѣго добра.

Крайна вже пора, щоби ми прийшли з такою помічю, якаби дала СС. Василиянкамъ не лишень можливість побудувати монастирскій дімъ і церковъ у Львові, але заравомъ виратувала їхъ институтъ для дѣвчатъ і гімназію відъ грозячого упадку і заповнила тимъ інституціямъ свѣтлий розвій. А до сего потреба нового дому на поміщене інституту і просторого огороду.

Звертаємося з отсею відозвою до нашого загалу. Наколи нам розвій дівочого інституту і дівочої гімназії лежить на серці, ми мусимо прийти з помічю СС. Василянкам, се справа церковна, справа народна і в чийм серці сі два кличі анаходять відгомін, сей не пожаліє своєї лепти. Всечестне Духовенство і всі, у кого беть ся щире серце, нехай займуть ся збіркою жертв. Треба використати всяку нагоду, жертвувати на сю ціль відправу богослуженя, повідомити вірних про ціль і заохотити до жертв. Се жертва на боговидну ціль, а руський народ ніколи не скупив на таку ціль своєї кєрвавиці.

Всі жертви просимо присилати до Виділу Товариства св. Ап. Павла у Львові вул. Коперника ч. 36.

У Львові дня 12. марта 1912.

*о. Л. Турнавич, о. І. Чапельский, о. М. Войнаровский,
о. Л. Лужницкий, о. М. Лемоубский, о. Др. Боцян,
о. Др. Аремко, о. Петро Білинський.*

Прихилиючись до выше наведеної просьбы Митр. Ординарія має повну надію, що Всч. Духовенство займе ся щиро и ревно збиранем жертв на такъ взнослу и многоважну ціль.

Відъ Митрополитального Ординарія.

Львѡвъ, дня 20. марта 1912.

Ч. 20.

Ч. 2745. — Оголошенє рєчинця испиту конкурсового парох.

Испитъ конкурсовый парохіяльный дотычно наукъ вѡдбуде ся на дняхъ 8. и 9. н. ст. мая 1912.

Получивши позволенє пѡддати ся сему испитови мають о год. 1/28 рано дня 8. мая въ Церквѣ Архикадральной въ цѣли выслушаня Службы Божої „о призванє помочи св. Духа“ явити ся, потѡмъ въ сали засѣданъ Консистерскихъ зѡбрати ся, де на пригатованѡмъ до того листѣ выпишуть свои имена и выкажуть ся позволенємъ до приступленя до того испиту. Дальший порядокъ оголошить ся устно передъ испитомъ.

Відъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 16. марта 1912.

Ч. 21.

Ч. 3144 — Оголошенє конкурсу на запомоги для убогихъ церквей.

Въ силу ухвалы Загальныхъ Зборѡвъ членѡвъ Товариства им. св. Ап. Петра зъ дня 12. марта с. р. розписує управляючий Видѣлъ тогоже Товариства конкурсъ зъ рєчинцемъ до 25. цвѣтня с. р. на за-

помоги для убогихъ гр. кат. Церквей Львѡвской АЕпархіи зъ призначеного Загальными Зборами на тую ціль чистого доходу за 1911 р.

Прошеня пѡдписані дотычнымъ Пастоятелемъ Церкви вноски належить посредствомъ Уряда Деканального, котрий тїже прошеня зъ своимъ добромнѣніємъ и пропозицією що-до высоты запомоги предложитъ найдалше до 30-го цвѣтня с. р. Видѣлову Товариства, въ дорозѣ Митроп. Консистеріи.

Тѡе подає ся до вѣдомости Всеч. АЕпарх. Клира.

Відъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 25. марта 1912.

Ч. 22.

Ч. 2822. — Въ справѣ нового выданя церк. книгъ: Трефологіона, Минеи и Евангелія.

Ставропигійській Институтъ въ Львовѣ намѣряє выдати новіи книги церковніи, а то: Трефологіонъ, Минею мѣсячну и Евангеліє въ великомъ и малѡмъ фматѣ и проситъ Митр Консистерію о споводованє Всч. Урядѡвъ парохіяльныхъ до донесеня, чи они потребують тыхъ книгъ, чтобы Ставропигійській Институтъ знавъ, въ якъ великомъ накладѣ книги тї печатати.

Приклоняючи ся вповнѣ до повысшого прошеня Митрополитальной Консистеріи поручає симъ Всч. Урядамъ парохіяльнымъ донести найдалше до 20. цвѣтня с. р. посредствомъ Всч. Урядѡвъ Деканальныхъ, котри церкви не мають въ добромъ станѣ, отже потребують книгъ: „Трефологіона“, „Минеи“ великой (мѣсячної) и „св. Евангелія“ въ великомъ або малѡмъ форматѣ.

Всч. Уряды Деканальніи предложать тї справозданя Митрополитальной Консистеріи до кѡнца цвѣтня с. р.

Відъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 20. марта 1912.

Ч. 23.

Ч. 2968. — Въ справѣ выданя Тишка на р. 1913.

Въ цѣли выданя Уставу церковного на 1913 р., якій бы обовязовавъ всѣхъ священникѡвъ АЕпархіи, взыває ся Всч. ОО., котри выготовили дотычну рукопись, чтобы туюже для рєцензи и одобреня черезъ особну для той справы свикатись маючу комисію, найдалше до кѡнца цвѣтня с. р. Митроп. Консистеріи предложили.

Відъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 21. марта 1912.

Ч. 24

Ч. 1809. — Належитость за Шематизмъ зъ 1912 р.

Подалъ ся до вѣдомости, що належитость за розбланный Шематизмъ на 1912 р. означавъ ся въ высотѣ 2 К. 80 с. за примѣрникъ, яку Всч. Уряды Деканальнй вѣдъ всѣхъ настоятелѣвъ парохій стянуть и зъ всѣми залегостями чимъ скорше чекомъ накладу Шематизму № 90505 надѣшлютъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 20. марта 1912.

Ч. 25.

Ч. 8659/11. — Въ справѣ вышукани дати и мѣсяца вѣнчани Николая Гультая и Анны Гавришко.

Пошукуе ся дати и мѣсяца вѣнчани Николая Гультая и Анны зъ дому Гавришко родженои въ роцѣ 1836 въ Дроговыжи, а котри заключили супружество около року 1859.

По перегляненю книги вѣнчанныхъ и наicoli згаданный актъ знаходитъ ся Всч. Урядъ парох. счоче урядове свѣдоцтво сего вѣнчани предложити гр. кат. Митроп. Консистеріи до урядового ужитку.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи

Львѣвъ, двя 11. марта 1912.

Ч. 26.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

I.

Митроп. Консистерія розписуе пѣдъ днемъ 9. марта 1912 зъ речинцемъ до дня 18. мая 1912 конкурсъ на слѣдуючй парохіи:

- Ч. 2472. — **Коростѣвъ**, Скъльскаго деканата, надани Ординаріятскаго.
 Ч. 2473. — **Берездѣвцѣ** зъ прилуч. Малехѣвъ, Гранки-Куты, Николаѣвскаго деканата, надани приватнаго.
 Ч. 2474. — **Бенькѣвцѣ**, Стрѣльскаго деканата, надани приватнаго.
 Ч. 2475. — **Зарудѣ** зъ прилуч. Обаринцѣ зъ прис. Хома Обар., Янѣкѣвцѣ зъ прис. Гребля, Овѣрнянскаго деканата, надани приватнаго.

- Ч. 2476. — **Великополе**, Янѣвскаго деканата, надани приватнаго.
 Ч. 2477. — **Сморже**, Тухлянскаго деканата, надани приватнаго.
 Ч. 2478. — **Леѣвѣна** зъ прилуч. Дубшары, Перегинскаго деканата, надани приватнаго.
 Ч. 2479. — **Лукавица нижна**, Любѣнецкаго деканата, надани приватнаго.
 Ч. 2480. — **Нутище** зъ прилуч. Яснище, Залозецкаго деканата, надани приватнаго.
 Ч. 2481. — **Сенява** зъ прилуч. Сенягѣвка, Збаражскаго деканата, надани Ординаріятскаго.
 Ч. 2482. — **Уричь**, Скъльскаго деканата, надани приватнаго.
 Ч. 2483. — **Мельничѣ** зъ прилуч. Буянѣвъ и Лютинка, Журавенскаго деканата, надани приватнаго.
 Ч. 2484. — **Сихѣвъ** зъ прилуч. Зубря, Козельники и Пасѣки зубрицкй, Львѣвскаго деканата, надани приватнаго.
 Ч. 2485. — **Любѣнь великій** зъ прилуч. Любѣнь малый и Косовець, Городецкаго деканата, надани приватнаго.
 Ч. 2486. — **Плѣсняны**, Зборѣвскаго деканата, надани приватнаго.
 Ч. 2487. — **Межирѣче**, Жидачѣвскаго деканата, надани приватнаго.
 Ч. 2488. — **Колодѣвѣна** зъ прилуч. Панасѣвка, Скалатскаго деканата, надани приватнаго.
 Ч. 2489. — **Дѣдушицѣ великій** зъ прилуч. Уголна, Болехѣвскаго деканата, надани приватнаго.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

II.

Оголошене конкурсу на посаду гр. кат. катехита въ гѣмназиі въ Городку Ягайл.

Ц. к Рада шк. краев. до Ч. 3779/IV оголошуе конкурсъ въ цѣли обсаджени посады учителя гр. кат. религиі въ гѣмназиі въ Городку Ягайл.

До посады тои привязанй суть поберы по мысли §. 4. уставы зъ дня 19/9 1898 Ч. 179 Дн. з. д. и уставы зъ дня 24/2 1907 Ч. 55 Дн. з. д.

Посада тая мае бути обсаджена зъ 1/9 1912.

Подани заосмотренй въ потрѣбнй документа треба вносити за посредствомъ настоятельной власти до Дирекциі гѣмназиі въ Городку Яг. до 10/4 1912.

Кандидаты мають долучити до подани квалификаційну табелю.

Кандидаты, котри по одержаню повной квалификациі учительской сповняли въ середныхъ школахъ обовязки въ характерѣ заступникѣвъ учителей, мають въ цѣли узискани почисленія того часу службы по мысли уставы зъ 24/2 1907 Дн. з. д. Ч. 55 по при ин-

ший документа службовій предложити подрібний выказъ занять выконуванихъ въ згаданомъ характеръ зъ поданемъ предмету и числа годинъ тыжневої науки. Выказъ сей має бути затверджений черезъ дирекціи тыхъ закладовъ, въ котрыхъ кандидаты сповняли службу въ характеръ заступниківъ учительвъ.

Тое подає ся до вѣдомости Всч. АЕп. Клира.

Водъ Митрополитальнои Консистеріи.

III.

Ч. 2832. Оголошене конкурсу на посаду войскового капелана.

Посля донесеня ц. и к. Апост. Викаріята полевого опорожнене одно мѣсце войскового курата.

Рефлектуючи о ту посаду священники безженни або бездѣтнн вдвѣць, 35 л. житя непереступивши, мають свои прошеня зъ всѣми свѣдоцтвами и прилогами такожъ зъ особнымъ выказанемъ водношеня свого до службы войскової, (а именно, чи ту службу войскову водбувавъ, и чи не єсть именованый резервовымъ капеляномъ) въ непереступномъ речинци до 5. цвѣтня 1912 тутъ предложити.

Водъ Митрополитального Ординаріята

Львѣвъ, дня 21. марта 1912.

Ж Р О Н К А.

Водзани кривошаньскій отримавъ :

Ч. 2419. — Всч. о. Николай Курбасъ деканъ и парохъ въ Илемю.

Мѣстодеканами именованіи ОО.:

Ч. 2686. — Богданъ Еліашевскій, парохъ въ Зашковѣ, для Яричѣвского деканата.

Ч. 2687. — Корнилий Мандичевскій, парохъ въ Турѣвцѣ, для Скалатского деканата.

Водъ Митрополитального Ординаріята.

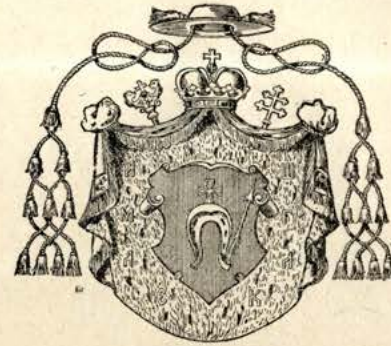
Львѣвъ, дня 25. марта 1912.

Андрей Билецкій

офіціаль

о. Михаилъ Яцковскій

канцлеръ.

Львѣвско-Архіепархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIV.

Выдано дня 10. цвѣтня 1912.

Ч. IV.

Ч. 58/орд. Оповѣщене въ справѣ Семинаріи духовной.

Гр. кат. Митрополитальный Ординаріатъ поручає симъ Всеч. Урядамъ Парохіальнымъ завѣзати богослововъ першого и другого року, щобы дня 15-го цвѣтня б. р. до год. 6-ои вечеромъ зголосили ся въ Ректоратъ Семинаріи духовной.

Хто зъ бувшихъ питомцевъ третього и четвертого року бажає бути принятымъ до Семинаріи дух. має въ тымъ самымъ речинци внести до Митропол. Ординаріату прошене о принятіи зъ всѣми потрібными аллегантами.

При той нагодѣ повѣдомляєся Всеч. Уряды парох., що богословамъ, котри не суть питомцями Семинаріи духовной строго закауєся ходити въ клирикальной одежи.

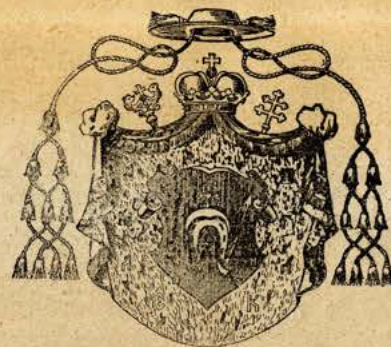
Водъ гр. кат. Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 8. цвѣтня 1912.

† **Андрей**
Митрополитъ

Михаиль Яцковскій

канцлеръ

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIV.

Выдано дня 25. цвѣтня 1912.

Ч. V.

Ч. 28.

Ч. 3903. — Ше въ справѣ интенціи Службъ Божихъ фонда рел.

„За фундаторѣвъ фонда рел. вѣдповѣдно до звичаю въ Архієпархіи львівській, пѣсля обовязку въ Епархіи принятого, въ намѣреню основателей рел. фонда по обовязку, по намѣреню фундаціи Архієпархіи Львівской?, пѣсля обовязку фундаціи въ Архієпархіи, на интенціи фундаторѣвъ фонда рел. въ Архієпархіи Львівській пѣсля обовязку фундаціи за Тарла и Фірлея и т. п.“ Отгаки то и можливй и впростѣ невозможивй интенціи Службъ Божихъ фонда рел. выписують декотри зъ священникѣвъ ще и теперь на выказахъ, якѣ тутъ предкладають, хотѣ интенція тыхъ Службъ Божихъ є на новыхъ Листахъ Литургійныхъ наведена (зри Вѣдомости зъ р. 1904 Ч. VI), а въ р. 1907 (зри Вѣдомости Ч. II) и въ р. 1910 (зри Вѣдомости Ч. III) основно и всесторонно пояснена зъ выразнымъ порученемъ „держати ся точно приписаной интенціи“, бо „Литургіи фонда рел. на иншу интенцію вѣдправленѣ суть неважнѣ и священники, котри бы на не-

властиву інтенцію Литургії ті відправляли, будуть зобов'язані їх поновно на властиву інтенцію відправити". Річчя ясна, що справа, котра вь совѣсти обов'язує, не може бути легковаженою, проте Митр. Ординаріатъ припорукає, щоби: 1) Всч. Настоятельъ декан. справу інтенції Литургії фонда рел. точно після розпорядження, помѣщеного вь АЕпарх. Вѣдомостяхъ зь р. 1910 Ч. III взяли на найближшомъ Соборчину декан. яко одну зь точокъ до основного передискутованя, а 2) щоби Всч. Духовенство, котрому відправляне Службъ Божихъ фонда рел. повѣрено, держалось точно приписаної інтенції, такъ якъ вь противномъ разѣ будуть безвзглядно зобов'язані Литургії ті поновно на властиву інтенцію відправити.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 22. цвѣтня 1912.

Ч. 29

Ч. 3322. — О вступленю до „Брацтва ОО. Евхаристіи“.

Щоби взбудити живу віру вь присутність Ісуса вь Найсв. Евхаристіи, піднести честь і розпалити любовь до Ісуса Евхаристійного, оснувавъ вь минушомъ столѣтї блаженний Отець Петро Еумард († 1868) монашій чинъ, котрого члени мають обов'язокъ день і нічъ віддавати честь Ісусу вь Найсв. Евхаристіи.

Сей монашій чинъ має осѣдокъ теперъ вь мѣстѣ Bozen вь полуд. Тиролю. Для свѣтскихъ священникѣвъ заложивъ той самъ отець Еумард Брацтво священникѣвъ — Богопочитателѣвъ Найсв. Тайни Евхаристіи — або священникѣвъ Евхаристинѣвъ, котрі черезъ одну годину на тыждень відправляють розважанє передъ Найсв. Евхаристією.

Статутъ сего Брацтва такій:

„Ціль Брацтва:

1. Збудити у св'ятихъ живу віру в Господа Нашого Ісуса Христа в Найсв. Тайні утаеного, щоби в сей спосіб як найбільше зближити ся до Ісуса.
2. Злучити і з'єдинити всіхъ св'ятихъ черезъ спільну молитву і взаїмну любовь, котрої мають научити ся, бачучи передъ собою безконечну любовь Ісуса у Найсв. Евхаристіи.
3. Побудити св'ятихъ до особливого почитаня і горячої любви Найсв. Евхаристіи і зділати їх правдивими апостолами сеї Найсв. Тайни, щоби освячені ласкою, обильно з Найсв. Евхаристіи спливаючою, всіма силами ширили знанє, віру, честь і любовь до Евхаристійного Ісуса.
4. Винагородити Ісусу утаєному ті численні зневаги, якихъ дізнає від безбожнихъ і невірнихъ.

Услівя принятя.

1. Вписати ся в члени Брацтва.
2. Відправити кожного тижня без перерви одну годину Богопочитаня (розважаня) перед Найсв. Евхаристією. День і годину може собі кождий після волі вибрати. Катехити і всі ті, що є обтяжені душпастирскою працею, в часі години Богопочитаня можуть пів години ужити на відправленє церковного правила. Предметом розважаня підчас години Богопочитаня може бути все те, що відноситься до Найсв. Евхаристіи — молитви, правди віри, св. Письмо, проповіді. Коли хто хорий і до церкви йти не може, або коли велика студія, може відправити годину розважаня в дома.
3. При кінці кожного місяця присилати директорови Брацтва картку Богопочитаня — libellum adorationis, в котрій годині відправленя розважаня означає ся крестиком. Ті картки Богопочитаня відсилає директор Брацтва до Bozen в полудневім Тиролю, де осередок є сего Брацтва, там в церкві монахів Найсв. Евхаристіи складають ся перед Найсв. Евхаристією день і ніч виставленою і так через оден місяць позістають.
4. Кожного місяця жертвувати повний відпуст привязаний до години Богопочитаня за душі померших.
5. Відправити кожного року одну Службу Божу за усопших членів Товариства.
6. Передплачувати місячник „Eucharistia“ у німецькім, французкім або польскім язиці. Передплата коштує 2 кор. Жаден з сихъ обов'язків не обов'язує під гріхом.

Відпусти.

1. Повний відпуст в день вступленя в члени Брацтва.
2. Повний відпуст кожного дня, наколи відправить ся годину Богопочитаня перед Найсв. Евхаристією.
3. Повний відпуст в годині смерті при вимовленю слова „Ісус“.
4. Повний відпуст в празник Евхаристіи і Богоявленя, наколи член тільки кілька хвиль перед Найсв. Евхаристією перебуде і помолить ся в наміреню св'ятійшого Отця „Отче наш“ і „Богородице Діво“. Се є услівє доступленя відпусту повного при кінці кождої години Богопочитаня.

Хосен з години Богопочитаня є незвичайно великий.

Година Богопочитаня відправлена перед Найсв. Евхаристією переображує цілу душу кожного чоловіка а тим більше св'ященника і освячує всю діяльність его. І так;

Захованє і поведенє св'ященника Евхаристина у церкві стає ся побожне, примірне і св'яте, бо він все має в гадці і памяти, що є коло Ісуса.

Богослуженя, а передовсім Служба Божа, стають ся справою дійсно Божою.

Молитвослов перестає бути тягаром, а стає ся милим ангельским занятєм.

Науки і проповіді стають ся одушевлені.

Слуханє сповіди стає ся миле і пожадане.

Взагалі житє духовне стає ся щораз доскональше, а то тому, що Найсв. Евхаристія є жерелом, початком, осередком та цілю всякого духовного житя.

Тож нічо дивного, що се товариство в так короткім часі свого істнованя має членів у всіх сторонах сьвіта та нині числить близько 100.000 священників почитателів.

А папа Пій IX, коли ему блаженний отець Петро Еумард, предложив свою гадку про заснованє Брацтва, так сказав: „Та мисль походить з неба; я отім переконаний; Церква конечно сего потребує; треба ужити всяких средств, щоби почитанє Найсв. Евхаристії розширити“. Папа Лев XIII благословив і затвердив се товариство. А теперішнього святійшого Отця Пія X. є одиноким бажанєм, честь и любов до Найсв. Евхаристії як найбільше розширити“.

Зголошеня о приняте приймає о. Ник. Садовскій, парохъ въ Шибалинѣ п. Бережаны, котрый є именованый директоромъ Брацтва на нашѣ гр. к. дієцезіи.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 18 пѣвтна 1912.

Ч. 30.

Ч. 3481. — Про новий статутъ ц. к. центральнои Комисіи для береженя памятникѣвъ.

Подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства новий Статутъ ц. к. центральнои Комисіи для береженя памятникѣвъ.

Erlaß des Ministeriums für Kultus und Unterricht vom 2 August 1911, betreffend die Allerhöchste Genehmigung des neuen Statutes der k. k. Zentralkommission für Denkmalpflege.

(R.-G.-Bl. Nr. 153 vom Jahre 1911.)

Seine k. und k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 31. Juli 1911 das nachfolgende neue Statut der k. k. Zentralkommission für Denkmalpflege allergnädigst zu genehmigen geruht:

Statut der Zentralkommission für Denkmalpflege.

Allgemeine Bestimmungen.

§. 1.

Die Zentralkommission für Denkmalpflege ist zur unmittelbaren Ausübung der öffentlichen Fürsorge für die Erforschung und Erhaltung der Kunst- und Geschichtsdenkmalen berufen.

Ihre Wirksamkeit hat sich auf alle Denkmale älterer Zeit im weitesten Sinne des Wortes zu erstrecken, deren Erhaltung wegen ihrer geschichtlichen, kulturgeschichtlichen oder kunstgeschichtlichen Bedeutung oder wegen ihres ästhetischen Wertes im öffentlichen Interesse gelegen ist.

Ausgenommen sind die Schriftdenkmale (Archivalien), für welche besondere Bestimmungen getroffen werden.

In den Wirkungskreis der Zentralkommission fallen auch die Angelegenheiten des Heimatschutzes, soweit sie mit der Denkmalpflege zusammenhängen.

§. 2.

Bezüglich der vor-, frühgeschichtlichen und antiken Denkmale obliegt der Zentralkommission die Obsorge für die Erhaltung nur insoweit, als diese Denkmale nicht in Staatsmuseen untergebracht sind.

Die Zentralkommission hat das Fundwesen und die Grabungen zu überwachen. Dem österreichischen archäologischen Institute verbleiben dem Allerhöchst genehmigten Statute gemäss die systematischen wissenschaftlichen Grabungen und die übrige Durchforschung wie auch die allgemein wissenschaftlichen Publikationen auf archäologischem Gebiete.

§. 3.

An der Spitze der Zentralkommission steht der vom Kaiser ernannte Protektor, welcher eintretendenfalls die Interessen der Zentralkommission bei Seiner Majestät vermittelt.

Die Zentralkommission hat ihren Sitz in Wien und besteht aus dem Präsidenten und den Vizepräsidenten, dem Denkmalrate als beratendem Organe und dem Staatsdenkmalamte.

Für die einzelnen Königreiche und Länder oder für mehrere derselben werden Landeskonservatoren, welche der Zentralkommission unterstehen, bestellt. Hinsichtlich der dienstlichen Verhältnisse der Landeskonservatoren zu den politischen Landesbehörden werden besondere Anordnungen getroffen.

Im Zusammenhange mit der Zentralkommission werden ein kunsthistorisches Institut, eventuell auch Institute für vorgeschichtliche und numismatische Forschung errichtet.

§. 4.

Die Agenden der Zentralkommission gehören zum Ressort des k. k. Ministeriums für Kultus und Unterricht, an welches dieselbe in allen budgetären, administrativen, in den in diesem Statute bezeichneten personellen Fragen und fallweise über besondere Aufforderung unmittelbar berichtet.

§. 5.

Die k. k. Behörden haben die Zentralkommission und ihre Organe in ihrem Wirken zu unterstützen und sowohl über spezielles Ansuchen als auch unaufgefordert mit ihr in Verbindung zu treten, wenn ihnen in ihrem Wirkungskreise der Bestand, der bedenkliche Zustand oder irgend eine Gefährdung eines Denkmals zur Kenntnis kommt. Sie haben innerhalb ihres Wirkungskreises die Wünsche und Gutachten der Zentralkommission in fachlicher Beziehung zu berücksichtigen. Die vom Staate erhaltenen oder subventionierten Institute sind berufen die Zentralkommission zu unterstützen.

Das Präsidium.

§. 6.

Der Präsident sowie die Vizepräsidenten werden über Vorschlag des Protektors auf Grund eines vom Minister für Kultus und Unterricht zu erstattenden Antrages vom Kaiser ernannt.

Der Präsident leitet die Geschäfte, vertritt die Zentralkommission nach aussen und führt den Vorsitz in den Sitzungen des Denkmalrates.

Im Falle seiner Verhinderung vertritt ihn einer der Vizepräsidenten.

Der Denkmalrat.

§. 7.

Der Denkmalrat besteht aus höchstens 50 vom Protektor über Vorschlag des Präsidenten auf die Dauer von fünf Jahren ernannten Mitgliedern, welche nach Ablauf dieser Zeit wieder bestellt werden können.

Die Mitglieder beziehen für das von ihnen bekleidete Ehrenamt keinerlei Bezüge.

§. 8.

Zu Mitgliedern des Denkmalrates werden Männer berufen, deren Verdienste um die Denkmalforschung, die Denkmalpflege und den Heimatschutz anerkannt sind.

Bei ihrer Auswahl ist auf die einzelnen Königreiche und Länder nach ihrer Bevölkerungszahl und Wichtigkeit für die Denkmalpflege entsprechend Rücksicht zu nehmen.

§. 9.

Dem Denkmalrate, welcher mindestens einmal im Jahre vom Präsidenten zur Beratung von prinzipiellen Angelegenheiten der Denkmalpflege einzuberufen ist, ist über die wichtigsten Tätigkeitsakte der Zentralkommission Bericht zu erstatten.

Aus dem Denkmalrate können Kommissionen zur Beratung einzelner Fragen oder Fragenkomplexe vom Präsidenten ernannt werden.

Der Präsident ist berechtigt, von den Mitgliedern Gutachten über konkrete Fragen der Denkmalpflege einzuholen. Die Mitglieder sind in diesem Falle verpflichtet, diese Gutachten mit tunlichster Beschleunigung abzugeben.

Den Mitgliedern steht es zu jeder Zeit frei, an den Präsidenten Initiativanträge zu stellen; sie sind verpflichtet, von Wahrnehmungen in ihrem Wohnsitze sowie auch ausserhalb ihres Wohnsitzes, die ein Eingreifen der Zentralkommission erheischen, dem Präsidenten oder den Landeskonservatoren Mitteilung zu machen.

Das Staatsdenkmalamt.

§. 10.

Das Staatsdenkmalamt besteht aus kunsthistorisch gebildeten, technisch geschulten und rechtskundigen Beamten in der Eigenschaft von definitiven Staatsbeamten, ferner aus den gegen entsprechende Remuneration bestellten kunsthistorischen und technischen Generalkonservatoren.

Für einzelne Länder oder Gebiete werden je ein kunsthistorischer und technischer Landeskonservator in der Eigenschaft von definitiven Staatsbeamten ernannt.

Ausserdem können Architekten, Techniker, Künstler etc. mit Zustimmung des Protektors zu Konsulenten der Zentralkommission ernannt werden, welche fallweise gegen Remuneration zur Berichterstattung oder Leitung besonders wichtiger Arbeiten entsendet werden.

Sämtliche in Alinea 1 und 2 genannte Funktionäre und Beamte werden über Vorschlag des Präsidenten nach von diesem einzuholender Voreingehung des Protektors vom Minister für Kultus und Unterricht ernannt, beziehungsweise bestellt.

Dem Staatsdenkmalamt und den Landeskonservatoren ist ferner das erforderliche Hilfspersonal für den Kanzlei- und Rechnungsdienst sowie für die praktische Denkmalpflege (Photographie, Photogrammetrie, Malereirestauration und dergl.) vom Minister für Kultus und Unterricht beizugeben.

Der mit der Geldgebarung beauftragte Beamte ist für dieselbe, soweit sie sich auf die Empfangnahme, Aufbewahrung, Fruktifizierung, Erfolgung und Versendung bezieht sowie für den richtigen Inventarbestand des Amtes dem Ministerium für Kultus und Unterricht gegenüber verantwortlich und haftbar.

Die erforderliche Anzahl der Beamten und Funktionäre und ihre Einteilung in die einzelnen Rangsklassen, beziehungsweise die Bestimmung der Höhe ihrer Remunerationen wird über Vorschlag des Präsidenten nach von diesem einzuholender Genehmigung des Protektors vom Minister für Kultus und Unterricht festgesetzt und ist mit dem alljährlich zusammenzustellenden und vom Protektor zu genehmigenden Vorschlage anzusprechen.

§. 11.

Die Landeskonservatoren haben nach der vom Ministerium für Kultus und Unterricht zu genehmigenden Instruktion alle Angelegenheiten der Denkmalpflege in dem ihnen zugewiesenen Gebiete einvernehmlich zu besorgen und insbesondere die amtliche Inventarisierung dieser Denkmale zu administrativen Zwecken vorzunehmen.

Der rangältere von den beiden Landeskonservatoren vertritt die Zentralkommission innerhalb seines Amtsbereiches nach aussen und verkehrt in den ihnen zufallenden Angelegenheiten unmittelbar mit den betreffenden Ämtern, Körperschaften und Privaten.

In Fällen, in welchen sich die beiden Landeskonservatoren eines Amtsbereiches nicht einigen können, ist die Angelegenheit an das Staatsdenkmalamt zu leiten.

Letzteren sind weiter vorbehalten:

- a) Demolierungsfragen,
- b) Veränderungen an Denkmälern, die den Bestand der äusseren Erscheinung gänzlich umgestalten,
- c) Angelegenheiten, in welchen die Entscheidung einem Ministerium zufällt, oder eine Subvention vom Staatsdenkmalamt bevilligt wird,
- d) sonstige Angelegenheiten, deren Behandlung sich das Staatsdenkmalamt speziell vorbehalten hat.

§. 12.

Die Geschäftsführung im Staatsdenkmalamt hat auf dem Zusammenwirken der kunsthistorischen, technischen und rechtskundigen Beamten zu beruhen, wobei jedoch stets der fachliche Charakter der Zentralkommission festzuhalten ist. In den wichtigeren Angelegenheiten haben die Generalkonservatoren mitzuwirken, welchen es ausserdem obliegt, die Tätigkeit der Landeskonservatoren zu überwachen und die zu ernennenden kunsthistorischen und technischen Beamten vorzuschlagen.

§. 13.

Zu fachlichen, das ist kunsthistorischen oder technischen Beamten der Zentralkommission für Denkmalpflege können nur Männer mit einer bestimmten Vorbildung ernannt werden. Der Nachweis dieser Vorbildung besteht bei den kunsthistorischen Beamten in dem Doktorate der Philosophie (Hauptfach: Kunstgeschichte, Altertumswissenschaft oder Prähistorie) an einer inländischen Universität, bei den technischen Beamten in den beiden Fachprüfungen aus dem Hochbaufache an einer inländischen technischen Hochschule (mit Bevorzugung von Kandidaten, welche den technischen Doktorgrad erlangt haben), oder in dem Austrittszeugnisse der Architekturschule einer inländischen Kunstakademie.

Nach Errichtung des Ausbildungskurses für Denkmalpflege werden die Kandidaten ausserdem die Absolvierung dieses Kurses nachzuweisen haben.

Das kunsthistorische Institut.

§. 14.

Zum Vorstande des kunsthistorischen Institutes wird ein gegen Remuneration bestellter Hochschulprofessor ernannt.

Demselben sind die erforderlichen kunsthistorischen und technischen Beamten sowie das Hilfspersonal beizugeben. Die Ernennung dieser Funktionäre steht, nach vom Präsidenten einzuholender Voreingehung des Protektors, dem Minister für Kultus und Unterricht zu.

Hinsichtlich der Vorbildung der Beamten des kunsthistorischen Institutes gelten die Bestimmungen des § 13.

§. 15.

Das kunsthistorische Institut hat eine allgemeine wissenschaftliche österreichische Kunsttopographie zu verfassen, Sonderpublikationen wichtiger Denkmale oder Denkmalgruppen zu veranstalten, die einschlägigen staatlichen und staatlich subventionierten Museen zu überwachen und Ausbildungskurse für Denkmalpflege zu organisieren und zu leiten. Ausserdem kann es sich auch an den allgemeinen, nicht speziell österreichischen Fachaufgaben beteiligen.

§. 16.

Die gleichen Grundsätze haben auf die eventuell zu errichtenden Institute für die vorgeschichtliche und für die numismatische Forschung Anwendung zu finden.

Denkmalpfleger, Korrespondenten Ehrenmitglieder.

§. 17.

Über Antrag des Präsidenten der Zentralkommission für Denkmalpflege kann der Protektor ehrenamtlich fungierende Denkmalpfleger bestellen, welche berufen sind, die Landeskonservatoren durch Mitteilungen über Funde, über die Gefährdung von Denkmalen oder über sonstige für die Denkmalpflege wichtige Angelegenheiten zu unterstützen.

Die Denkmalpfleger werden je nach Bedarf und Qualifikation die gegenwärtigen Konservatoren der Zentralkommission zu ersetzen haben. Ihre Bestellung wird fallweise nach Ablauf der Funktionsperiode der gegenwärtigen Konservatoren oder auch sonstiger Erledigung der betreffenden Stellen zu erfolgen haben.

§. 18.

Der Denkmalrat kann Personen, die auf dem Gebiete der österreichischen Denkmalpflege und Denkmalforschung verdienstlich wirken, zu Korrespondenten ernennen.

Personen, welche sich auf diesem Gebiete ganz besonders verdient gemacht haben, können vom Protektor zu Ehrenmitgliedern der Zentralkommission für Denkmalpflege ernannt werden.

§. 19.

Den näheren Wirkungskreis der einzelnen Abteilungen der Zentralkommission und deren Organe sowie die Geschäftsbehandlung regeln die Instruktionen und die Geschäftsordnung, welche vom Minister für Kultus und Unterricht genehmigt werden. Dieser ist ermächtigt, für die Zeit des Überganges der bisherigen Ordnung zur neuen besondere Bestimmungen mit provisorischer Wirksamkeit zu treffen.

Stürgkh m. p.

Въдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 15. цвѣтня 1912.

Ч. 31.

Ч. 3901. — Въ справѣ місіонарѣвъ до Нѣмеччины.

Митрополитій Ординаріятъ подае до вѣдома, що вышле сего року чотирохъ місіонарѣвъ до Нѣмеччины. Рефлектуючи на сю місію по фѣльваркахъ мають внести свое зголошене до Митр. Ординаріята до 15. мая с р. Кошта місія заплатити Митр. Ординаріятъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 22. цвѣтня 1912.

Ч. 32.

Ч. 3906. — Оголошене речення до рукополаганя въ Пресвитеры.

Для рукополаганя въ пресвитеры признае се речинець на 20. н. ст. цвѣтня 1912, въ котрѣмъ то дни желаючи ту св. Тайну приняти въ Митр. Ординаріятѣ лично явити ся мають.

Въ цѣли узысканя принята до Дому пресвитеріального обовязані кандидаты, стану духовного внести як найскорше посредствомъ дотычного уряду деканального свои поданя и тижь слѣдующими свѣдоцтвами заосмотрити:

1) свѣдоцтвомъ моральности выставленнымъ черезъ взглядыный урядъ деканальный въ запечатаной ковертѣ;
2) свѣдоцтвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне д. к. Старство;

3) оженивши ся свѣдоцтвомъ вѣнчаня;
4) посвѣдченемъ вѣдъ ц к. Старства, що проситель або не належить до стану войскового або що ему прислугуе узгляднене § 31 закона о загальной оборонѣ кравѣй;

5) такожъ має каждый кандидатъ долучити до поданя о прыняте до Дому пресвитеріального абсолюторію зъ семинара.

Примѣчае ся, що лишь ті кандидаты до св. рукополаганя будуть припущені, котры при попереднѣмъ испытѣ до того успособленными окажутъ ся,

Приступающихъ до св. рукополаганя поручае ся молитвамъ Всч. Духовенства якъ такожъ и Вѣрныхъ, котрымъ се обвѣстити належить.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята

Львѣвъ, дня 16. цвѣтня 1912.

Ч. 33.

Ч. 3928. Оголошене речення испытѣвъ дяківскихъ.

Митрополитальна Консисторія подае отсимъ до вѣдома заинтересованныхъ, що квалификаційный испытѣвъ дяківскій вѣдбуде ся сего ро-

ну дня 8-го мая о год 3 п. п. въ канцеляріи Митрополитальной Консистеріи. Намѣряющіи поддати ся тому испытюви мають до сего часу внести поданя, долучаючи до нихъ метрику хресту, свѣдоцтво моральности и свѣдоцтво шкѣльне.

Поручае ся Всч. Духовенству повѣдомити про се интересованныхъ.

Рѣвножь подае ся до вѣдома, що въ томъ роцѣ нема в мѣсця въ Капитульнѣй дяковскѣй Бурѣ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, днѣ 23. цвѣтня 1912.

ХРОНИКА.

Крылошанскій вѣдзани отримали 00.:

Ч. 3242. — Александръ Дикій I проповѣдникъ и Викарій при Архикатедральной церквѣ въ Львовѣ и Андрей Гавришакъ сповѣдникъ и Викарій архикатедральный въ Львовѣ.

Директорѣмъ Брацтва 00. Евхаристинѣвъ именованый:

Ч. 3322. — Пр. о Николай Садовскій парохъ Шибалина.

Напеляномъ при красѣмъ закладѣ для боевѣльныхъ въ Кульпарновѣ именованый:

Ч. 3184. — Пр. о. Иоанъ Степанякъ завѣдатель въ Сторожинцяхъ Станиславѣвской Епархіи.

Натехитомъ именованый:

Ч. 3790. — Пр. о. Иоанъ Потерійко при народныхъ школахъ въ Журавнѣ.

УМѢЩЕНЯ.

Сотрудництва отримали 00.:

Ч. 1113. — Евгений Цегельскій въ Теревовли, Ч. 1802. — Иосифъ Костекъ въ Роздолѣ, Ч. 1932. — Николай Щепанюкъ I сотруди. при ц. св. Георгія у Львовѣ, — Иоанъ Фединскій II сотруди. при ц. св. Георгія у Львовѣ, Миронъ Горникевичъ префект. закристии при ц. св. Георгія у Львовѣ, Ч. 1934. — Діонизій Телѣщукъ зъ правомъ управы въ Высшпѣвцяхъ, Ч. 1960. — Симеонъ Иванчукъ неопресвитеръ въ Козовѣ, Ч. 2013. — Григорій Островскій неопресвитеръ въ Княжолуцѣ, Ч. 2022. — Василій Степанина неопресвитеръ въ Станиславчику, Ч. 2281. — Илія Собчакъ експон. въ Сорочѣ, Ч. 2285. — Онуфрій Гайоскій неопресвитеръ въ Уриновѣ серед., Ч. 2286. — Кароль въ Острѣвчю, Ч. 2324. — Димитрій Склепковичъ въ Конюхахъ, Ч. 2328. — Григорій Скаскѣвъ зъ правомъ управы въ Кутѣвцяхъ, Ч. 2368. — Иоанъ Рошакъ въ Калуши, Ч. 2435. — Зеновій Дригиничъ въ Дашавѣ, Ч. 2666. — Антонинъ

Улянецкій зъ правомъ управы въ Романовѣ, Ч. 2714. — Діонизій Телѣщукъ зъ правомъ управы въ Отинезичахъ, 1931. — Михайль Твердохлѣбъ неопресвитеръ въ Городку, Ч. 2856. — Николай Кукурудза ехсцитендо въ Рѣвни, Ч. 3539. — Теодоръ Столяръ въ Хмелѣвцѣ, Ч. 3689. — Киприанъ Домбчевскій зъ правомъ управы въ Брязѣ, Ч. 2924. — Яковъ Завадовскій ехсцитендо зъ правомъ управы въ Подкамени

Завѣдательства отримали 00.:

Ч. 1426. — Иоанъ Ковальскій въ Брездѣвцяхъ, Ч. 1899. — Иполитъ Штогринъ въ Пѣдлицяхъ, Ч. 2021. — Михайль Струминскій въ Сенявѣ, Ч. 2164. — Павло Тимчакъ въ Зарудю, Ч. 2323. — Петро Семчишинъ въ Поручинѣ, Ч. 2325. — Димитрій Шуль въ Бѣбшанахъ, Ч. 2715. — Иосифъ Лохъ въ Мельничи, Ч. 2946. — Левъ Гаркавий въ Ушковичахъ, Ч. 1931. — Иосифъ Яворскій въ Кривѣмъ Радех. дек., Ч. 1847. — Юліанъ Дуткевичъ въ Великополи, Ч. 2924. — Яковъ Завадовскій въ Бенѣкѣвцяхъ, Ч. 2937. — Романъ Охримовичъ ехсцитендо въ Пѣдгородцяхъ, Ч. 3284. — Иоанъ Потерійко въ Пѣдгородцяхъ, Ч. 3461. — Иоанъ Тимчѣвъ въ Пѣдгородцяхъ, Ч. 3462. Иоанъ Потерійко въ Сернкахъ середныхъ, Ч. 3509. — Антоній Заяць въ Прислопѣ, Ч. 3754. — Маріанъ Волошинскій въ Сернкахъ середныхъ.

Канон. институцію отримали 00.:

Ч. 1899. — Гавриль Козановскій на Боратинѣ, Ч. 2072. — Юліанъ Фаціевичъ на Книгиничѣ, Ч. 2247. — Иоанъ Пюрникъ на Ивачѣвѣ, Ч. 2282. — Вильгельмъ Белкогъ на Чернихѣвѣ, Ч. 2326. — Емилианъ Троянъ на Тростянецѣ вел. Ч. 2369. — Симеонъ Шпицеръ на Манавѣвѣ, Ч. 2371. — Николай Сенишинъ на Розвадовѣ ч. 2433. — Иоанъ Чарторинскій на Косѣвѣ Ч. 2661. — Епифаній Роздольскій на Божикѣвѣ, Ч. 3786. — Володимиръ Потучко на Журавно.

Выс. ц. к. Правительство признало дотацию для сотрудинѣвъ на Грѣбъ:

Ч. 1948. — въ Коропци, Ч. 2283. — въ Гаяхъ старобродскихъ, Ч. 2284. — въ Цуцидѣвцяхъ, Ч. 3033. — въ Яновѣ, Ч. 3082. — въ Зборовѣ, Ч. 3207. — въ Воли довогулицкой, Ч. 3245. — въ Журавнѣ, Ч. 3392. — въ Дѣдущицяхъ малыхъ, Ч. 3452. — въ Пуковѣ, Ч. 3454. — въ Хлѣбовичахъ свѣрскихъ, Ч. 3534. — въ Тростянци малѣмъ, Ч. 3536. — въ Островѣ, Ч. 3563. — въ Чехахъ, Ч. 3565. — въ Мизуни.

Декретъ увѣльненя вѣдъ испытю конкурсового парох. отримали 00.:

Ч. 2970. — Володимиръ Сабатъ парохъ въ Синевѣдску выжнѣмъ, Ч. 3410. — Иоанъ Куликъ парохъ въ Сопотѣ.

До канон. звѣзи Архіепархіи Львѣвской принатый:

Ч. 801. — Иоанъ Степанякъ зъ Станиславѣвской Епархіи.

Жертвы вплынувшіи до канцеляріи Митр. Консистеріи:

а) на потребы святѣйшого Отца:

Всч. Уряды парох. въ: Хороснѣ 5 К., 50 с., Русятичахъ 2 К., Дмитрю 10 К., Тавровѣ 10 К.

б) на католицькій місій :

Всч. Уряды парох. въ : Несторбвяхъ 3 К., Бортковъ 5 К., Глинянахъ Заставю 13 К. 34 с., Завидовичахъ 5 К., Голубици 10 К., Германовъ 2 К. 40 с.

в) На будову рускои церкви въ Вифлеемъ:

Вп. П. Т. Мриць професоръ 10 К. 46 с., Всч. о. Яковъ Зробекъ 2 К. 10 с.

г) на будову церквий въ Босніи :

Всч. Уряды парох. въ : Пѣдберезцяхъ 50 К., Перегиньску 10 К., Горпинъ 4 к.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

- Ч. 2937. — О. Онуфрій Даниловичъ, парохъ въ Пѣдгородцяхъ, померъ дня 16. марта 1912 р.
 Ч. 3462. — О. Корнилій Воеводка, парохъ въ Серикахъ середныхъ, померъ дня 31. марта 1912 р.

Душѣ Ихъ поручае ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 25. цвѣтня 1912.

Андрей Вьлецкій

официаль

о. Михаилъ Яиковскій

канцлеръ.

Львѣвско-Архіепархіальний ВѣДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIV.

Выдано дня 20. мая 1912.

Ч. VI.

Ч. 34.

Ч. 4524. — Приказуе ся богослужене о частѣмъ и щоденнѣмъ св. Причастію вразѣ зъ вѣдданемъ ся Найсвятѣйшому Серцю Исуса Христа.

Вѣдповѣдно до Посланія пастьрскогo, розсланого всѣмъ Священникамъ, зъ дня 19. цвѣтня (2. мая) 1909 р. *Вѣдъ давна на цѣлѣй ли-
нии працюемо...* приказуе ся ВЧ. Духовенъству вѣдправити заряджене тамже въ справѣ частого и щоденного св. Причастія богослужене въ три дни передъ обходомъ Празника Евхаристіи т. е. въ четверъ, пятницю и суботу 6. 7. и 8. лат. червня вечеромъ по роботахъ; вразѣ зъ вѣдданемъ ся Найсвятѣйшому Серцю Исуса Христа, пѣсля залученои особной картки, котрой текстъ бувъ приписаный бл. п. Папою Львомъ XIII. Картку тую мають ВЧ. Священики заховати такъ, щобы и на слѣдуючій лѣта служила.

Въ недѣлю всѣхъ Святыхъ 2. лат. червня мають ВЧ. Отцѣ тов богослужене напередъ народови оголосити и на товжъ всѣхъ запросити. Заразомъ належить въ тую недѣлю цѣлѣй прилежацій Актѣ

вѣдана ся Найсвятѣйшому Серцю Исусовому такъ пояснити, щобы при тыхъ богослуженяхъ вѣрній Актъ той за Священникомъ могли повтаряти. При томъ належить звернути увагу вѣрныхъ на то, що вѣра христіянська есть вѣрою безконечною любви и милосердія Божого для насъ: Такъ возлюбивъ Богъ міръ, що и Сына Свого Единородного давъ за насъ; и Сынъ Божій, будучи вѣдь вѣка и во вѣки правдивымъ Богомъ разомъ зъ Отцемъ и Духомъ Святымъ, ставъ ся такожъ правдивымъ чоловѣкомъ зъ рода нашего людского, цѣлкомъ подобнымъ намъ кромѣ грѣха, и такъ насъ полюбивъ Серцемъ Своимъ, що и Себе за насъ жертвовавъ на крестѣ, щобы мы мали вѣдпущене всѣхъ грѣхѣвъ нашихъ, и доки ту жиёмъ на земли, Самъ Собою живить насъ въ св. Причастію до житя Божого въ небѣ. Отже въ томъ Актѣ вѣддаемъ мы себе и весь рѣдъ нашъ людскій Найсвятѣйшому Серцю Исусовому, то есть той безконечной любви Господа Исуса Христа, котрою Вѣнь полюбивъ насъ Найсвятѣйшимъ Серцемъ Своимъ; а о частѣмъ и щоденномъ приниманю Бога и Спасителя нашего въ св. Причастію на поживлене намъ до житя вѣчного буде вѣдправляти ся богослужене се вѣдь четверга до недѣль.

Само же тридневне богослужене вечѣрне 6. 7. и 8. лат. червня має бути такъ, якъ есть въ Посланію приписане. Кождаго зъ тыхъ троухъ днѣвъ Священикъ убранный въ всѣ ризы, выйме зъ кивота св. Дары и показавши, зачне пѣсню „О спасительная жертва“, познѣйше заспѣває весь народъ „Святый Боже“, а по той пѣсни вѣдчитаетъ Священикъ зъ народомъ прилежацій Актъ вѣддана себе и всего рода людского Найсвятѣйшому Серцю Исуса Христа. Потому показавши св. Дары, поблагословить Ними народъ и сховае св. Тайны. И роздѣливши Посланіе до народа о частѣмъ св. Причастію изъ 18. цвѣтня (1 мая) 1909 на три части, перечитаетъ що дня одну часть на голосъ, а по перечитаню додасть еще вѣдь себе кѣлька слѣвъ теплою заохоты и поясненя.

А въ недѣлю 9. лат. червня, въ самъ празникъ Пресв. Евхаристіи, не має ся читати, такъ якъ въ Посланію 1909 було розпоряджене, наведено тамъ спѣльне Посланіе Епископѣвъ, але має бути проповѣдь также о частѣмъ и щоденномъ св. Причастію, и належить вѣрныхъ якъ найбільше до тогожъ заохотити. А при кѣнци св. Литургіи має передъ схованемъ найсв. Тайнъ цѣлкомъ така сама вѣдправа бути зъ вѣдчитанемъ прилежачого Акту, якъ на початку кождого вечѣрного богослуженя сказано.

И такъ саме богослужене вѣдправлятъ для своихъ шкѣлъ ОО. Катехиты.

А понеже рѣчь тая о частѣмъ и щоденномъ св. Причастію есть безмѣрной ваги для добра и спасенія вѣрныхъ, прото мають Священики и Катехиты народныхъ и середныхъ шкѣлъ зъ наибольшою старанностію еи перевести и пильнувати, и до того предмету такъ довго вертати, доки не заохотятъ ся парохія-

не и молодѣжь взагалѣ взявши до якъ найчастшого св. Причастія. До дотычныхъ наукъ можна такожъ ужити оголошене въ Вѣдомостяхъ 1910 ч. 37 (ст. 48); а найважнѣйші суть слова Господній у Иоанна гл. 6, именно:

Иди Мою плоть, и пи́й Мою кровь, во Мнѣ пребываетъ и Азъ во немъ.

Якоже посла Мѧ Отецъ, и Азъ живу Отца ради: и ядый Мѧ, и той живъ будетъ Мене ради. Ядый хлѣбъ сей, живъ будетъ во вѣки.

Плоть бо Моя истинно есть брашно, и крови Моя истинно есть вино.

Иди Мою плоть, и пи́й Мою кровь, имать животъ вечный, а Азъ во-скрешу его во послѣдній день.

А щобы въ той такъ важной и великой справѣ частого и щоденного св. Причастія бажану цѣль осягнути, треба такожъ зъ стороны Душпастырѣвъ и Катехитѣвъ якъ найбільше молитовъ о ласку и милосердіе Боже для парохіи и молодѣжи, и дуже порадины суть умертвленя Священика, если не большій, то хоть малій на тую интенцію.

Вѣдь Митрополѣтального Ординарята.

Лѣвѣвъ дня 12. мая 1912.

✠ **АНДРЕЙ.**
Митрополитъ.

Ч. 35.

Ч. 3440. — Новый образъ совершенного вѣдпуету для умирающихъ, примѣненный до нашего обрада.

Желаючи прийти въ помѣчь душамъ умирающихъ Нашихъ вѣрныхъ совершеннымъ вѣдпустомъ подаванымъ безъ употребленя латиньского Чина Апостольского благословенія (якъ до нынѣ у насъ бывало), звернулись мы до св. Апост. Престола зъ вѣдповѣднымъ прошенемъ, и предложили для той цѣли молитву изъ грецкого Евхологіона Гоара: *Владыко Господи Боже нашъ всемогий*; и пр. зъ латиньскимъ переводомъ. На наше прошене одержали мы вѣдь св. Конгрегаціи для розширеня вѣры рѣшене, котре тутъ передаемъ въ цѣлости. Оно гласить:

Num. Prot. 31512. Beatissime Pater. Andres Szeptycki Archiepiscopus Leopoliensis. Ruthenorum ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, petit ut sacerdotes rutheni ritus sive in Austria, sive etiam in aliis regionibus munere suo in lingua paleoslavica fungentes, Indulgentiam Plenariam impertire possint graviter decumben-

tibus et morituris, sacramentis Poenitentiae, SS. Communionis et Extremae Unctionis refectis, dummodo ante finem administrationis postremi huius Sacramenti, si hoc quidem administrari potuerit, secus etiam separatim super infirmos hanc orationem recitent: (Ex Euchol. Goarii Ed. Venet. 1730, p. 587.) Dominator Domine Deus Noster Omnipotens, qui omnes homines vis salvari et ad veritatis agnitionem venire; qui non vis mortem peccatoris sed ut convertatur et vitat; precamur et obsecramus: animam servi tui N. N. carnis vinculo solve, et ab omni maledicto libera; quia tu compeditos solvis, et contractos erigis, spes omnium desperatorum. Iube ergo Domine, in pace animam servi tui dimitti et in aeternis tabernaculis, cum omnibus Sanctis tuis requiescere. Per Unigenitum Filium Tuum cum quo benedictus es; cum Sanctissimo et bono et vivifico tuo Spiritu, nunc et semper et in saecula saeculorum Amen.

Ex Audientia SSmi diei 23 Martii 1912 SSmus Dominus Noster Pius, Divina Providentia Papa X, referente me infrascripto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide pro Negotiis Ritus Orientalis Secretario, attentis expositis, benigne annuit pro gratia iuxta preces, servatis consuetis conditionibus. Praesentibus in perpetuum valituris.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die et Anno ut supra.

Hieronymus Rolleri Secrius.

Эъ великою радостію дѣлимо ся эъ Всч. нашимъ Духовенствомъ сею вѣстію, дающею новый доказъ прихильности св. Апост. Престола до чистоты нашего восточнаго обряда, нѣкогда не бажающаго вводити въ него западнаго духа и латинскихъ формъ богослуженія.

Симъ розпоряджаемъ, чтобы мѣсто уживанаго у насъ до теперъ Чина благословенія Апостольскаго, болячимъ дававъ ся совершенный вѣдущъ симъ новымъ образомъ теперъ для насъ св. Апост. Престоломъ установленнымъ, передъ вѣдущомъ св. Елеопомазаня, або если хорому не можна удѣлити Тайны Елеопомазаня (на пр. понеже уже въ той слабости принявъ раньше ту тайну), то вѣдѣльно слѣдующимъ способомъ: Іерей творить начало обычное, и по *Отче нашъ. Иже Твое есть царство.* Также тропари: *Помилуй насъ Господи. Слава: Господи помилуй насъ. И нѣтъ: Милосердія двери. Господу помол. Господи помилуй. Владыко Господи Боже нашъ всемогий* и пр. Потѣмъ обычный Отпустъ.

Якъ молитву, такъ и способъ застосованія ея пересылаемъ Всч. Урядамъ парохіальнымъ на особныхъ карткахъ въ трехъ экземплярахъ и приказуемъ приклеити тѣ картки въ уживаныхъ ними Требникахъ по „Елеопомазанію въ кратцѣ“ для звычайнаго уживанія.

Вѣдъ Митрополитальнаго Ординаріата

Львѣвъ, дня 8. мая 1912

Ч. 36.

Ч. 3381. — Конечный обвязокъ Душпастырѣвъ, чтобы парохіанъ основно освѣдомити взглядомъ Церкви католицкой яко единой правдивой Церкви Христовой.

Велике, безконечно велике и всякі гадки людскі переходяче дѣло Боже на спасеніе наше есть въ вѣрѣ христіаньскій: Единородный Сынъ Божій, котрый есть разомъ эъ Отцемъ и Духомъ Святымъ единымъ правдивымъ Богомъ вѣдъ вѣка и во вѣки, ставъ ся такожъ правдивымъ чоловѣкомъ эъ рода нашего людскаго, въ всѣмъ що до природы чоловѣческой рѣвнымъ намъ, окрѣмъ грѣха; и Себе жертвувавъ за насъ на крестѣ, на вѣдущеніе грѣховъ нашихъ; и Самъ Собою живить насъ до житя божого въ небѣ въ найсв. Тайнѣ Евхаристіи: *Тако возлюби Богъ міръ, яко и Сынъ своего единороднаго далъ есть, да всякъ вѣрующъ оуби, не погибнетъ, но имать живота вѣчный* (Іо. 3, 16).

А тое велике дѣло Боже на спасеніе наше, на вѣдущеніе грѣховъ нашихъ и житя боже въ небѣ, Господь І. Христосъ по воскресенію и вознесенію своимъ продовжае неустанно въ Церквѣ своей святой, котру Вѣнъ самъ на сѣмъ свѣтѣ заложивъ и до конца свѣта удержувати буде. Но есть лишь одна правдива Церковь Христова на земли, то есть Церковь католицка, котрой невидимую головою есть Самъ Господь І. Христосъ, якъ обѣцявъ ученикамъ своимъ: *Се Азъ съ вами есмь во вся дни до скончанія вѣка* (Мат. 28, 20); видимою же, вѣдъ І. Христа установленною головою есть св. Отець въ Римѣ, яко наслѣдникъ св. Апостола Петра. А иншій, вѣдъ св. Отця въ Римѣ вѣдлученій церкви, якъ именно церковь „православна“, вже тымъ самымъ, що суть вѣдъ св. Отця въ Римѣ вѣдлученій, не належать до единой правдивой Церкви Господа І. Христа и суть вѣдъ правдивой Церкви Христовой вѣдлученій.

А належало то всегда до головныхъ и фундаментальныхъ обвязковъ Душпастырѣвъ, чтобы парохіанъ основно освѣдомити взглядомъ Церкви католицкой яко единой правдивой Церкви Христовой (якъ тое пр. и въ Вѣдомостяхъ 1909 ст. 31 и частѣйше зазначено було), и якъ великимъ и невѣрванымъ даромъ Божиимъ для насъ есть то, що мы привалежимъ до единого правдиваго царства Божого на земли. Но особливо есть тое точне освѣдомлене необходимо по трѣбне теперъ, коли нещасна агітація силить ся, чтобы народъ нашъ вѣдъ наибольшаго добра принадлежності до правдивой Церкви Христовой вѣдвести и въ погибель схизматичкаго „православія“ втягнути.

Належить такожъ парохіанамъ пояснити, що вѣдлученій христіане, именно въ Росіи и на Украинѣ, называютъ ся православный або правѣрный, бо они вѣру христіаньску майже всю праву заховали (хоть по вѣдлученію и въ деякі блуды що до вѣры попали), а головный и найтяжшій ихъ блудъ есть той, що вѣдлучили ся вѣдъ св. Отця въ Римѣ и тымъ самымъ вѣдъ правдивой Церкви Христовой.

Розумѣ ся, що треба парохіянамъ такожъ доказы католицькои Церкви яко единою правдивою Церквою Христовою навести; и прото подають ся тутъ коротко найважнѣйшій доказы въ трохъ точкахъ, зъ котрыхъ Священикъ має vybrати тоє, що для народа яко вѣдповѣдне узнасть:

I. Насампередъ маємъ слова Христові у Мат. 16, 18—19:

*И Я тобѣ кажу: Ты еси Петръ (сказал), и на той скалѣ збудую Церковь мою, и вся сила неба не перемаже си; и дамъ тобѣ ключѣ царства небесного, (ты будешь господаремъ въ Церквѣ мойей, въ томъ царствѣ мойемъ, котре Я зъ неба на землю привѣзъ и вѣдь котрого неба для людій залежить); и що завяжешъ на землѣ, буде завязане въ небу, а що розвяжешъ на землѣ, буде розвязане въ небу*⁴. — То одно мѣсце єсть вже достаточнымъ доказомъ Церкви католицькои, если розважимо: 1) що тоє мѣсце єсть въ всѣхъ евангеліяхъ, такъ у протестантѣвъ якъ и восточныхъ; 2) що Той, котрый то каже, єсть Паномъ всего Собору вѣдкупленого рода людского, и яко Богъ правдивый весь свѣтъ и всѣ сердца и судьбы людскі въ своихъ рукахъ має; и наконецъ 3) що никто въ свѣтѣ не має навѣтъ претенсії бути въ томъ взглядѣ наслѣдникомъ св. Петра, кромѣ Папы римского.

Правда, що Господь I. Христосъ и другимъ Апостоламъ власть въ своѣй Церквѣ удѣливъ, але не инакше, лише разомъ всѣмъ, закупъ зъ св. Петромъ; а особно только св. Петру одному, и то такими цѣлкомъ особеными, выразно до цѣлого организму Церкви стигающими ся словами: будынокъ, царство.

II. Дальше належать ту всѣ найзнатнѣйшій мѣсця св. Писъма, котрі о единствѣ Церкви и учениковъ Христовыхъ говорятъ, що и самъ розумъ въ царствѣ Божьмъ межъ людьми жадає, и символы вѣры и въ устахъ протестантѣвъ и восточныхъ визнають: „вѣрую во единого Церковь“⁴. — Единство єсть и мусить бути правдивымъ характеромъ царства Божого, бо власне въ Божѣ ми всѣ соединяемъ ся, якъ противно грѣхъ яко вѣдпадене вѣдь Бога, всѣхъ насъ розъединяє (кождый мусить тогда остаточно самъ собѣ средоточіемъ бути): *Да вси едино будутъ, якоже Ты Отче во Мнѣ и Азъ въ Тебѣ, да и тѣи въ насъ едино будутъ, да и мѣръ вѣру иметъ, яко Ты мѣ послалъ еси. И Азъ славу, юже далъ еси Мнѣ дахъ имъ: да будутъ едино, якоже Мы едино есмы; Азъ въ нихъ и Ты во Мнѣ, да будутъ совершени во едино, и да разуметь мѣръ, яко Ты Мѣ послалъ еси* (Іо. 17, 21—23). И зновъ мовить св. Ап. Іоаннъ, що I. Христосъ не лише має умирати за людій, на спасеніє ихъ, но чтобы и дѣти Божей розпорошеней збрати въ одно (Іо. 11, 52), отже єсть также цѣлю прішествія Христоваго тоє, чтобы на цѣлѣй землѣ заложити царство Божє од и о.

Но чтобы въ якомбудь товариствѣ людскомъ була єдність, чтобы отже и Церковь Христова, якъ мы всѣ въ символѣ визнаемъ, була дѣйсно „едина“, до того конче потрібно, чтобы була якась власть, розтягаюча ся на цѣле товариство — чи то одна особа, чи якась, но постоянное збрание. Але выключно лише въ Церквѣ католицькои по цѣлѣмъ свѣтѣ, обнимаючѣй не лишь всѣхъ вѣрныхъ латинского обряда, но и множество вѣрныхъ различныхъ соединеныхъ восточныхъ обрядѣвъ, єсть власть така, св. Отець въ Римѣ; насупротивъ же у несоединеныхъ восточныхъ нема нѣякой такой власти, и кожда несоединена православна церковь въ кождѣй поодинокѣй мѣрковѣй державѣ єсть зовсѣмъ независимю вѣдь всѣхъ прочихъ православныхъ церквей. Отже лише Церковь католицка може бути правдивою Церквою Христовою, бо має єдність въ собѣ; а церковь православна не може бути правдивою Церквою Христовою, бо не має єдности въ собѣ, але єсть роздѣлена на только цѣлкомъ независимыхъ частій, на колько мѣрковѣй державъ розтягає ся.

III. Наконецъ окрѣмъ католицькои Церкви нѣяка иша христіянська церковь, черезъ бракъ такого, и то на Божьмъ авторитетѣ опертого единства, не має навѣтъ той **внѣшней силы** и поваги, чтобы себе яко едину для цѣлого свѣта назначе-

ну (соборну, „католицку“) голосити и вѣдповѣдно тому заховати ся; а претѣь Церковь Христова мусить бути одна для цѣлого свѣта призначена. Такожъ указує правду Церкви католицькои тая єя **внутрѣшная сила** и жите все повне и нове, якъ оно являє ся неустанно въ такихъ великихъ Святыхъ, все новыхъ и обновляемыхъ законахъ монашихъ, брацтвахъ, въ мѣсияхъ по цѣлѣмъ свѣтѣ зъ правдиво жертвующими себе мисіонерами и законниками, а часто и мучениками и т. д.; и то помимо найзавзятнѣйшой войны, яку вѣдь часѣвъ реформаціи и доси, и сила мѣрковѣй власти и гордѣсть учености чоловѣческой противъ неї подносила и подносить.

Даремно будемъ шукати въ ишихъ церквахъ христіянскихъ такой, якъ єсть въ Церквѣ католицькои, поваги всесвѣтної або подобного жита внутрѣшного. А имено восточна Церковь, называючи себе „восточною“, самымъ тымъ именовъ вже партикулярнає себе; латинскій обрядъ, зъ позбавленемъ обряда, присоединяти собѣ не стареє ся; и вѣдь часу роздѣлу нѣ одинъ „вселенскій“ соборъ она не праздувала: очевидно сама не чує въ собѣ поваги всесвѣтної. И взагалѣ упадокъ и застой жита тамъ являє ся, де власне передъ роздѣломъ найживнѣйше жите церковне було; якъ бѣдно пр. що до мѣсий церковь восточна стоить.

Якъ отже изъ сихъ тутъ наведеныхъ доказѣвъ єсть рѣчею цѣлкомъ явною и певною, що лише Церковь католицка подѣ видимую головою Папоу римскимъ, а не церковь православна, вѣдь св. Отця въ Римѣ вѣдлучена, єсть единою правдивою Церквою Христовою за земли! **Обрядъ** у насъ и у православныхъ въ Росіи и на Украинѣ єсть той самъ; але мы, соединивши ся зъ Римомъ, всьмо въ правдивѣй **Церквѣ Христовѣй**, въ томъ єдинѣмъ царствѣ Божьмъ, котре Господь, Богъ и Спаситель нашъ I. Христосъ въ родѣ нашѣмъ людскѣмъ на землѣ заложивъ, Самъ черезъ св. Отця Папу римского и черезъ Епископѣвъ зъ св. Отцемъ злученыхъ Церквою своєю управляє, неустанно Духа своего Святого Церквѣ своѣй св. дає, и до конца свѣта удержувати у буде; но православній въ Росіи и на Украинѣ, хоть мають той самъ обрядъ, що и мы, але суть вѣдлученій вѣдь правдивою Церквою Христовою, вѣдь того єдиноного царства Божого и Христоваго на землѣ.

И треба зъ всякимъ натискомъ сказати, що мы зъ одной стороны не маемъ тыхъ, котрі въ православію роджені суть, судити, но Г. Бога молити, чтобы и они до познанія правды прійшли и Церквѣ католицькои присоединили ся; якъ и першой недѣлѣ кождого мѣсяця о тоє при св. Литургіи молимъ ся. Але зъ другой стороны, еслибы кто зъ насъ, котрі мы зъ ласки Божой тоє найблѣше добро на землѣ маемъ, що до единой правдивою Церкви Божой и Христовою належимъ — отже еслибы кто зъ насъ вѣдь тоижъ Церкви Божой вѣдступивъ и до вѣдлученого православія приставъ: то вѣнъ очевидно дуже тяжко грѣшитъ противъ єдиноного Бога и Спасителя нашего I. Христа, самъ вѣдь дѣйствія Духа Святого, котрого Господь I. Христосъ всегда Церквѣ своѣй дає, усуває ся, и если до смерти не покає ся и не поверне до Церкви католицькои, то страшна погибель вѣчна въ пеклѣ чекає єго.

Мають отже ВЧ. Душпаствѣрь подѣ найтяжшимъ обовязкомъ на совѣсти своѣй, своихъ парохіянъ основно освѣдомити о Церквѣ католицькои яко єдинѣй правдивѣй Церквѣ Христовѣй, а имено

въ противоположеню до церкви православнои. Но заразомъ закауе ся строго, щобы до того дѣла нѣякъ не мѣшати партіи нашій народній; и що до тыхъ партій народныхъ мають Душпастьрѣ каждому зъ своихъ парохіянъ совершенно свободу позбавити, до котрой вѣнь схоче належати. Треба отже партіи народній або мовчанемъ оминути; або, если Священикъ тое за потрібне або пожиточне уважае, то сказати, що инша есть справа Церкви католицкои, а инша есть справа якихнебудь народностей, и що Церковь Христова католицца есть для всѣхъ безъ вынятку народностей назначена.

При сѣй способности додае ся тутъ слѣдуюча для насъ такожъ дуже важна рѣчь: Если Душпастьрѣ видить що у парохіянъ есть ненависть партійна, то має вѣнь великій и конечный обовязоль поучити и упомнути ихъ, що окрѣмъ вѣры и Церкви Христовои есть вамъ до спасенія вѣчного доконче потрібна любовь Г. Бога надъ всею и любовь ближнихъ всѣхъ, такожъ противныхъ намъ; отже и тыхъ, що суть партіи противнои, не вольно понижати, прозывати и ненавидѣти. Лише въ тѣй подвійной любви Бога и ближнього есть и ту на земли правдиве и дуже велике добро наше и спасеніе вѣчне; а безъ тои подвійной любви не маемъ и въ сѣмъ житю нѣякого правдивого добра и пойдѣмъ на погибель вѣчну.

Вѣдѣнці мусимо памятати, що при такій незрѣвано великій рѣчи на славу Богу и спасеніе парохіянъ, якою есть едина правдива Церковь Христова, необходимо треба ревной молитвы о помбѣ и милосердіе Боже. А до скучности молитовъ нашихъ причинити ся дуже жертвоване на туюжъ интенцію несамовольныхъ терпѣнь и тяжкостей нашихъ, а и самовольныхъ, если не большихъ, то хоть щоденныхъ малыхъ умерщвленій (пр. щось трохи лишити при їдѣ и питю, на щось не дивити ся або не цѣлкомъ дивити ся, щось не читати або не заразъ читати, якусь малу выгоду або свою волю не зробити собѣ и т. п.). Если маємо вольній интенціи литургійной, то можемо Литургіи за усоншихъ жертвувати, и туюжъ для усоншихъ дану милостыню на интенціи нашій душпастьрскій.

Вѣдѣ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 18. цвѣтив 1912.

Ч. 37.

Ч. 4743—Въ справѣ системизованыхъ посадь гр. кат. душпастьрѣвъ при шпиталяхъ и карныхъ закладахъ.

Высоке ц. к. Намѣсництво прислало тутъ подѣ днемъ 22. цвѣтня 1912 ч. XI а 2061/1 слѣдуючій рескриптъ:

„З покликкомъ на цѣннѣ письма з дня 15. мая 1907 Ч. 3467 і з дня 4. мая 1906 Ч. 722 п. к. Намѣсництво має честь заявити Высокопреподобному Ординаріятову, що ц. к. Міністерство Віроісповідань і Просвѣти рескриптомъ з дня 22. марта 1912 Ч. 44678 узнало яко системизовані в цѣли означеній закономъ з дня 19. лютого 1902 В. з. д. Ч. 48 слѣдуючі посади а именово гр. кат. душпастьрѣвъ

а) при шпиталяхъ

1) в Тернополи,

- 2) в Золочеві,
- 3) в Бережанахъ,
- 4) в Стрию,
- б) в закладахъ карныхъ у Львові,
- 1) в закладѣ для муштин,
- 2) в закладѣ для женщин,

Посадъ душпастьрскихъ в домахъ вязничихъ при ц. к. Судахъ окружныхъ в Тернополи, Золочеві, Бережанахъ і Стрию не узнало ц. к. Міністерство яко системизовані по мысли покликаного закона, позаякъ заняті на нихъ душпастьрѣ, якъ при всѣхъ иншихъ судовихъ домахъ вязничихъ, вивоняють тѣлько функціи побічні а право їхъ до признаня плати емеритальной есть вже забезпечене в иншій дорозі. Ц. к. Намѣсникъ Вобжвинський“.

О томъ повѣдомляе ся Всч. Духовенство.

Вѣдѣ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 18. мая 1912

Ч. 38.

Ч. 234/Ком. — Въ справѣ уплатъ належитостей до вдов.-сирот. фонда.

Понеже уплата залежностей и текучихъ такъ звичайныхъ, якъ и надзвичайныхъ датковѣ до вдов.-сирот. фонда не въ тѣй мѣрѣ до головної Касы фонда вшывае, якъ того wymagaе интересъ фонда и вдовѣ и сирѣтъ фонда, Митроп. Консистерія взымае симъ Всч. Настоятельствъ деканатѣвъ и деканальныхъ Комисарѣвъ вдов.-сирот. фонда:

1) щобы при кождѣй случайности, особливо же на Соборчихъ деканальныхъ, и при деканальныхъ осмотрахъ парохій настѣйчиво домагали ся вѣдѣ подчиненого Всч. Духовенства уплаты датковѣвъ до вдов.-сирот. фонда такъ за текучій якъ и за минувшій лѣта;

2) щобы упорныхъ подѣ тымъ взглядомъ священниковѣвъ выказали Митрополитальной Консистеріи для дальшого урядованя найдалше до кѣнця серпня с. р. и

3) о здѣланѣмъ будь въ окремыхъ, будь въ справозданяхъ о вѣдбувшѣмъ ся Соборчику Митроп. Консистеріи донесли.

Вѣдѣ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 20 мая 1912.

Ч. 39.

Ч. 4973. — Роздача запомогъ убогимъ церквамъ за рокъ 1911.

Подае ся до вѣдомости Всч. Кліра АЕпархіального, що Выдѣлъ Товариства запомоги убогихъ церквей им. св. Ап. Петра у Львовѣ на засѣданю своимъ дня 17-го мая б. р. надѣливъ слѣдуючій деркви запомогами зъ своихъ фондѣвъ на рокъ 1911.

Запомогли зворотній признано церквамъ въ коронахъ : 1) Суховоля ад Мшана дек. Городецького 800; 2) Довге дек. Калущь 800; 3) Чехи дек. Олескій 1000; 4) Жукѡвъ дек. Золочѣвъ 700; 5) Жеребки шлях. дек. Скалатъ 300; 6) Добрянны ад Кореличѣ дек. Перемышляны 200; 7) Утѣховичѣ дек. Перемышляны 400; 8) Лука мала дек. Грималѡвъ 200; 9) Перемышляны дек. Перемышляны 1000; 10) Любша ад Выспа дек. Стрѣльскій 500; 11) Розгѡрче дек. Любнецькій 300; 12) Теляче дек. Пѡдгайцѣ 600; 13) Дунаѣвъ дек. Нараѣвъ 1200; 14) Черниця ад Пѣсочна дек. Николаѣвскій 700; разомъ 8.700.

Запомогли безворотній признано церквамъ въ коронахъ : 1) Пѡдвысоке ад Курианы дек. Бережаны 700; 2) Довге дек. Калущь (услѡвно) 200; 3) Куропатники дек. Бережанскій 200; 4) Жукѡвъ дек. Золочѣвъ 100; 5) Пчаны ад Пуцилѡвцѣ дек. Жидачѣвъ 500; 6) Жидовичѣ дек. Перемышляны 300; 7) Перемышляны дек. Перемышляны 200; 8) Розгѡрче дек. Любнецькій 200; 9) Черниця ад Пѣсочна дек. Николаѣвъ 200; 10) Сихѡвъ 100; 11) Клепарѡвъ 500; 12) Замарстинѡвъ 500; 13) Городецьке передмѣсте 300; 14) Баторѡвка 200; 15) Каниза въ Слявоніи 100; 16) церкви въ Босніи 200; разомъ 4.500.

Всего разомъ 13.200 коронъ.

Що до услѡвій пѡднятя тыхже, дотычній Уряды парох. будуть особно повѣдомленіи.

Вѡдъ Митрополитальной Консистеріи.

Лѣвѡвъ, дня 20. мая 1912.

Ч. 40.

Обвѣщенія конкурсовій.

Митроп. Консистерія розписуе на конкурсъ слѣдуючій парохіи :

а) пѡдъ днемъ 9. мая 1912 зъ рѣшищемъ до 29. червня 1912 поновно :

Ч. 3820. — **Войнилѡвъ** зъ прилуч. Долпѡтѡвъ и Сѣльце, Войнилѡвско-го деканата надана приватного зъ тымъ, що внесеній о туюжъ подана суть важными и що институемый має зложити писемну декларацію, що годить ся на в ы л у ч е н е зъ неі дочерной Д о л п о т ѡ в ѣ.

б) пѡдъ днемъ 8. мая 1912 зъ рѣшищемъ до дня 13. липня 1912 :

Ч. 4446. — **Сокола** зъ прилуч. Волиця деревляньска, Струмидо-Каме-нецкого деканата, надана приватного.

Вѡдъ Митрополитальной Консистеріи.

Ж Р О Н И К А.

Вѡдъ веденя уряду деканального на власне бажане увѣльнений :

Ч. 4420. — Впр. о. Амврозій Полянскій парохъ въ Конюховѣ.

Деканомъ именованій :

Ч. 4420. — Всч. о. Петро Шанковскій, парохъ въ Дулибахъ, для Стрыйского деканата.

УМѢЩЕНЯ.

Сотрудництва отримали 00. :

Ч. 4037. — Онуфрій Гайовскій неопресвитеръ зъ правомъ управы въ Глѣбовичахъ великихъ, Ч. 4099. — Илярій Фенчинскій въ Бродахъ, Ч. 4111. — Онуфрій Гайовскій неопресвитеръ въ Дубковцяхъ, Ч. 4262. — Іоанъ Ратичъ въ Струсовѣ.

Завѣдательства отримали 00. :

Ч. 4178. — Володимиръ Копитчакъ въ Грабѡвцѣ, Ч. 4182. — Михайлъ Зинкевичъ въ Сернкахъ середныхъ, Ч. 4543. — Михайлъ Зинкевичъ въ Соколѣ, Ч. 4256. — Евгений Чубатый excurrento въ Соколѣ.

Декретъ на заступника пароха отримавъ :

Ч. 4173. — Всч. о. Іоанъ Щербанюкъ въ Потоцѣ.

Канон. институцію отримавъ :

Ч. 4172. — Всч. о. Іоанъ Слободянь на Черепинѣ.

Высоке ц. к. Правительство признало дотацію для приватн. сотрудникѡвъ зъ религіиного фонда на 1 рѡкъ :

Ч. 3868. — въ Дубковцяхъ, Ч. 3994. — въ Камѣнкахъ.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

Ч. 4256. — О. Ксенофонтъ Дейницкій, парохъ въ Соколѣ, померъ дня 25 цѣвтъня 1912.

Ч. 4974. — Впр. и Всес. О. **Гавриилъ Крыжановскій**, Д-ръ св. Богословія, греміяльный крылошанинъ, совѣтникъ и референтъ Митр. Консистеріи, испытователь синодальный, протопресвитеръ Галицкій и пр. и пр., померъ дня 12. мая 1912.

Душѣ Ихъ поручас ся молитвамъ Всч. Клира

Вѡдъ Митрополитального Ординаріята.

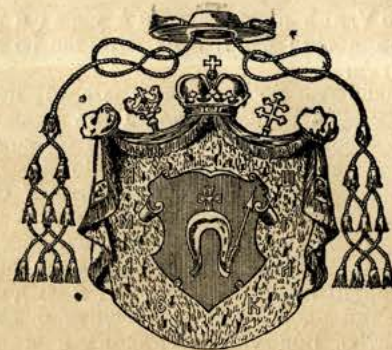
Лѣвѡвъ, дня 20. мая 1912.

Андрей Бѣлецкій

официаль.

о. Михаилъ Янковскій

канцлеръ.

Львѣвско-Архіепархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIV.

Выдано дня 25. червня 1912.

Ч. VII.

Ч. 41.

Ч. 4823. — Головні рѣчи до сповѣди и св. Причастія потрібні; и о частѣхъ и щоденнѣхъ св. Причастію.

Коли теперъ ВЧ. Катихиты и Душпастырѣ заняты суть дѣломъ наибольшей ваги для добра и спасенія дѣтей и молодѣжи и парохіянъ т. е. введенемъ и розширенемъ частого и щоденного св. Причастія, а до св. Причастія въ разѣ смертного грѣха конечною есть попередна сповѣдь: для того въ тѣй справѣ треба передовсѣмъ, щобы и дѣти и вѣрніи всѣ знали добре (хоть не обширно и точно по сля катихизму) головніи рѣчи до сповѣди и св. Причастія належачіи. И прото скажемъ тутъ I. о сповѣди, и II. о св. Причастію взагалѣ; а понеже до св. Причастія окрѣмъ попередной сповѣди въ разѣ смертного грѣха, потрібне также добре намѣрене, и повинно бути также побожне приготоване и потому благодарене: прото скажемъ дальше спеціально III. о вспомненѣмъ добрѣмъ намѣренію, и IV. о побожнѣмъ приготованію и благодаренію, додаючи до того оденъ особный способъ приготованія и благодаренія, котрый може придати ся и образованымъ и необразованымъ вѣрнымъ.

До того додамо V. двѣ практичнѣ у ва ги взглядомъ частого и щоденного св. Причастія; и VI. о св. Причастію х о р ы х ъ, котрі не можуть натцо бути.

Нѣмъ до наведенихъ поодинокихъ рѣчій перейдемъ, робимъ загальну увагу, що можна сказати, що 1) въ Крещеню и сповѣди и 2) въ св. Причастію мѣститъ ся головно тоє безконечне добро, котре Г. Богъ дає намъ въ вѣрѣ христіанскій. Бо Г. Богъ назначивъ насъ до ласки божой, черезъ котру есьмо дѣтьми Божиими и наслѣдниками жита божого въ небѣ, а коли мы ласку тую стратили черезъ грѣхъ первородный, то 1) Г. Богъ дає ю намъ черезъ заслуги Іисуса Христа насампередъ въ Крещеню, а если потому зновъ стратимъ черезъ грѣхъ свой смертный, то въ сповѣди; и 2) до той ласки божой, въ Крещеню и сповѣди одержаной, и до жита божого въ небѣ живимо ся въ св. Причастію. Вѣдпуццєне грѣхѣвъ нашихъ и жите вѣчне въ небѣ — то суть тѣи два головні добра, для котрыхъ удѣлення Г. Богъ такъ насъ возлюбивъ, що и Сына Свого Единородного давъ и Тойже Себе на крестѣ за насъ жертвовавъ и Самого Себе въ св. Причастію въ поживу намъ дає.

I. Сповѣдь.

Мы сповѣдаемъ ся на вѣдпуццєне грѣхѣвъ по св. Крещеню повиненыхъ; и въ разѣ смертного грѣха есть сповѣдь до спасєня конечно потрібна. Головні рѣчи при сповѣди суть: 1) *каяти ся* надъ всѣмъ т. е. щобы намъ нѣчо такъ зло не було, якъ грѣхи наші, и щобысьмо волѣли скорше всѣо терпѣти и всѣо, хотѣбы и жите утраити, нѣжъ зновъ грѣшити; и 2) *ознати* всѣ грѣхи смертні, жадного не затаити, а простительныхъ грѣхѣвъ сповѣдати ся есть дуже добре, но не конечно.

Грѣхъ есть смертный, если грѣшимо: 1) въ *важній* рѣчи и 2) *цѣлкомъ* самовольно (цѣлкомъ свѣдомъ есьмо и цѣлкомъ пристаємъ на грѣхъ); а если котра зъ тыхъ двохъ рѣчій хибне або обѣ, то есть лишь грѣхъ простительный. Отже грѣхи простительніи суть двоюкого рода: або цѣлкомъ самовольні, але лишь въ малій рѣчи; або не цѣлкомъ самовольні, хотѣбы и въ важній рѣчи. Грѣхѣвъ смертныхъ и простительныхъ цѣлкомъ самовольныхъ можемъ и повинні мы зъ помочевъ Божовъ всѣхъ стеречи ся; але не можемъ устеречи ся всѣхъ простительныхъ не цѣлкомъ самовольныхъ, зъ причины злыхъ склонностей, зъ грѣха первородного походячихъ, котрі и по св. Крещеню ще въ насъ лишаютъ ся.

Треба также для дѣтій и dorosлыхъ дати приклады простительныхъ грѣхѣвъ якъ: сказати неправду въ меншій рѣчи, хвилево позлостити ся (безъ мести и ненависти), нерозважно заприсячи ся, докучити жартомъ другому, щось малого другому взяти, нерозважно и безъ злого намѣру выкрыти другого блудъ або грѣхъ пе-

редъ людьми, трохи перебрати мѣру въ їдѣ, въ недѣлю або свято безъ слушнои причины трохи спѣзнити ся на Службу Божу (пр. ажъ на Евангеліє прійти), трохи посварити ся неслушно, въ меншій рѣчи бути непослушнымъ родичамъ, трохи выносити ся понадъ другого, и взагалѣ нерозважно зробити або сказати або подумати собѣ щось злого, або если и розважно, але лишь щось малого злого.

Отже на сповѣди мусимо що найменше всѣ грѣхи смертніи вызнати. А каяти ся за грѣхи наші треба всегда длятого, щосьмо образили Г. Бога: и то або 1) про то, що мы Бога для Его безконечной доброты надъ всѣо *любимо*, скруха досконала; або 2) про то, що Г. Богъ яко *найсвятѣйшій* и *найсправедлившій* злымъ бридить ся и *за зле карав*, скруха недосконала, котра має бути злучена зъ надѣєю на милосердіє Боже. Скруха недосконала дає намъ вѣдпуццєне грѣхѣвъ доперва при сповѣди; скруха же досконала водразу, ще и передъ сповѣдею, але мусимо и тогда всѣхъ грѣхѣвъ смертныхъ сповѣдати ся кобы якъ найскорше, а що найменше разъ въ рѣк и передъ кождымъ св. Причастіємъ. (Если кто dorosлый пріймає Крещєнє, то мусить вѣнъ щонайменше за всѣ смертніи грѣхи свои скруху щонайменше недосконалу мати; но вызнати ихъ не есть обовязанный).

Додає ся формула скрухи досконалои:

Боже мой, що Ты еси безконечне добро, длятого люблю Тя надъ всего а що Тебе люблю, длятого жалую за всѣ грѣхи мой, котрыми Тебе, найвыше добро, образивъ. Боже мой, не хочу бдльше грѣшити; волю умерти, ильжъ Тебе зновъ коли образити.

II. Св. Причастіє.

Въ св. Причастію пріймаемъ саме правдиве найсв. Тѣло и саму правдиву найсв. Кровь Господа І. Христа подѣ видами хлѣба и вина, на *поживлѣнє до ласки божой и жита вѣчного*.

Якъ добре поживлѣнє тѣлесне удержує, улагоджує, лѣчить изъ щоденныхъ хибъ, и веселить жите наше тѣлесне, такъ и св. Причастіє дѣлає то всѣо взглядомъ жита ласки божой на жите вѣчне въ насъ: *удержує* ласку Божу въ насъ черезъ охорону вѣдъ грѣхѣвъ смертныхъ; *умножує ю*; *лишитъ* хибы зъ грѣхѣвъ простительныхъ походячі; и *веселитъ* насъ, любовь и службу Божу пріятну намъ дѣлає (обширнѣйше о томъ всѣмъ зри въ Вѣдомостяхъ 1910 ч. 37 ст. 48).

До св. Причастія маемъ приготовить ся 1) *що до тѣла* и 2) *що до души*.

Що до тѣла треба 1) вѣдъ пѣвночи *натцо* бути, и 2) *честно* приходити.

А що до души треба 1) *очистити ся* вѣдъ грѣхѣвъ смертныхъ черезъ попередну сповѣдь; а если кто лише простительный грѣхи має, то може вѣнъ и безъ попередной сповѣди причащати ся, але

дуже естъ порадно, щобы и за простительнй грѣхи, хоть не сповѣдае ся, възбудити въ собѣ скруху досконалу. И кромѣ очищеня вѣдѣ грѣховъ треба 2) *зъ подобностію* приходити: длытого кобы вже зъ вечера напередъ а ще ббльше рано въ непотрѣбнй розмовы и забавы невдавати ся (но можемъ и маемъ говорити и робити всео то що естъ потрѣбне и не дасть ся легко на пбзвѣйше вѣдложити), а мати память на Г. Бога и св. Причастіе, щобысьмо зъ найглубшою покорою, но и неограниченою надѣею и великою любовію и желанемъ до св. Причастія приступали, до чого намъ и молитвы зъ книжки могутъ помагати. — А по св. Причастію треба якійсь часъ побожно помолити ся, насампередъ по можности зъ сердца а потому зъ книжки: Господа славити и благодарити, Бго любити и Бму жертвовати ся, и Бго просити за себе (передовѣмъ о любови Божу и спасеніе, но и за всео решта, що намъ треба) и за другихъ (за родину и всѣхъ зъ нами якимъ небудь способомъ злученыхъ, мѣсцевостъ, парохію, державу, церковь, весь свѣтъ, и помершихъ всѣхъ)

Ш. Добре намѣрене.

Двѣ рѣчи суть конечнй у того, хто хоче причащати ся: Свѣсть чиста вѣдѣ грѣха смертного, и добре намѣрене. А добре намѣрене естъ, щобы причащати ся не зъ самого лише звичаю або зъ взглядѣвъ людскихъ, але длытого, абы черезъ св. Причастіе удерживати ся и умножувати ся въ ласцѣ и любви Божій и лѣчити свои щоденнй слабости и блуды; а найдоскональше намѣрене естъ, щобы приходити до Господа, котрый насъ любить и хоче любви нашей.

Отже зле бы робивъ той, хтобы зъ самой лишь привычки причащавъ ся и вовсѣмъ не думавъ о тѣмъ, що пріймае. Зле бы поступавъ, хтобы причащавъ ся, щобы звернути на себе увагу другихъ, щобы уходити въ очахъ людій за побожного и доброго, або хтобы намѣрявъ черезъ св. Причастіе осягнути якусь корысть дочасну або якійсь людскй взгляды. Однакожь хотѣбы хто изъ взглядѣвъ людскихъ причащавъ ся, но при тѣмъ мавъ такожь намѣрене своего добра духовного, то ще не естъ тое грѣхомъ смертнымъ и прото св. Причастіе буде ще позиточнымъ длы него, хоть позитокъ той черезъ примѣшене недоброго намѣреня уменье ся.

Зъ того видно, що зъ одной стороны треба конечно вѣрныхъ, а особливо тыхъ, котры часто або и щоденъ причащаютъ ся, о добромъ намѣреню обучити и упомнути; але зъ другой стороны въ практицѣ вѣдай нѣколи не буде треба про хобы въ намѣреню часте и щоденне св. Причастіе кому зборонувати.

IV. Побожене приготоване и благодаренѣ.

Взглядомъ св. Причастія повиненъ такожь каждый, якъ пѣдъ II сказано, старати ся о побожене приготоване и достойне благодаренѣ

не; но такъ, якъ каждого силы и станъ и обязанности на тое по-звальяють.

Додаемъ тутъ слѣдующій особный способъ приготовления и благодареня, котрый може придати ся и образованнымъ и необразованнымъ особамъ, черезъ три пытая, котры легко може собѣ каждый спамятати:

А) Приготоване. 1. Кто естъ Той, що мае прійти до мене въ св. Причастію? — вѣра. Господь Богъ правдивый вѣдѣ вѣки и во вѣки, Сотворитель всего и всео въ рукахъ Бго естъ: *имже и вѣки сотвори; послѣдъ вся глаголомъ силы своея*. А заразомъ ставъ ся правдивымъ чловѣкомъ зъ рода нашего людекого, що до природы дѣлкомъ равнымъ намъ кромѣ грѣха: *и Слово плоть бысть, и всели ся въ ны, и видѣхомъ славу Бго, славу яко едиородного отъ Отца исполнь благодати и истины Спаситель нашъ*: Вифлеемъ, Египетъ и Назаретъ, публично жите, терпѣне и воскресеніе, вознесеніе и вторе прішествіе.

2. Кто я есмь, що Господь до мене приходитъ? — надѣя. Дѣлкомъ нѣчимъ есмь самъ зъ себе, и якъ нужденный есмь на тѣлѣ и на душѣ; и грѣшнй есмь въ дѣломъ житю моѣмъ — скруха за грѣхи: *Господи, аще хоцѣши мя очистити! Божее милостивъ буди мнѣ грѣшнику!* Но и неограничена надѣя: *Прійде бо Сынъ чловѣчъ възскати и спасти погибшее; прійдите ко мнѣ вси труждающіи ся и обремененніи, и азъ упокою вы; азъ прійдохъ, да живоутъ имутъ и лижше имутъ*. А особливо неограничена надѣя черезъ св. Причастіе.

3. На що Господь въ св. Причастію приходитъ до мене? — любовь и желане. На поживаніе до ласки божой и жатя вѣчного: *Идию мою плоть, и пійю мою кровь, во мнѣ пребываетъ и азъ въ немъ*. Якоже посла *Мя живий Отецъ, и азъ живу Отца ради: и ядый Мя, и той живе будеть Мене ради; ядый хлѣбъ сей, живе будеть во вѣки*. *Плоть бо моя истинно естъ брашно, и кровь моя истинно естъ пииво*. *Идию мою плоть, и пійю мою кровь, и мать живоутъ вѣчнй, и азъ воскресу его въ послѣдній день*. — Желане: *Воздвигни силу твою, и прійди во еже спасти насъ*. *Имже образомъ желаетъ слезъ на источники водныя, сице желаетъ душа моя къ Тебѣ Боже*. *Вознегда душа моя ко Богу крикомъ живому: когда прійду и лялю ся лицу Божію?*

Б) Благодаренѣ. 1. Кто прійшовъ до мене въ св. Причастію? — вѣра (зри А. 1) и поклонъ и подяковане: *Господь мой и Богъ мой*. *Святъ, святъ, святъ, Господь Саваофъ; исполнь вся земля славы Бго*. *Живу же не ктомо азъ, но живу въ мнѣ Христосъ*. *Что воздамъ Господеву о всехъ, яже воздаде ми? Благослови душе моя Господа, и вся внутренняя моя имя святѣо Бго*. И вызвати всѣ сотворѣнныя нерозумнй и всѣхъ праведныхъ на земли, всѣ душѣ въ чистилищи, всѣхъ Ангелѣвъ и Святыхъ и пресв. Матерь Божу, щобы вамъ помагали Господа славити и Бму дякувати.

2. Кто я есмь, що Господь прійшовъ до мене? — надѣя. (Зри А. 2). И зъ сердца и обширно молити ся за себе и за другихъ всѣхъ: *Гласомъ моимъ ко Господу воззвахъ, гласомъ моимъ ко Господу помолихъ ся; пролію предъ Нимъ моленіе мое, печаль мою предъ Нимъ возглаголю*.

3). На що Господь въ св. Причастію прійшовъ до мене? — любовь. (Зри А. 3); и замѣть желаня, любовь: *Хто насъ разлучитъ отъ любви Божіей? скорб-ли, или тѣснота, или гоненіе, или гладъ, или нагота, или бѣда, или мечъ? Извѣстихъ ся бо, яко ни смерть, ни живоутъ, ни Ангелы, ни начала, ниже силы, ни настоящая, ни грядущая, ни высота, ни глубина, ни ина тварь кая възможеть насъ разлучити отъ любви Божіей, яже о Христѣ Іисусѣ Господѣ нашемъ*.

V. Часте и щоденне св. Причастіе.

Вѣрнй повиннй взглядомъ частого и щоденного св. Причастія порадити ся Сповѣдника; но Сповѣдники не мають (пѣсля слѣвъ де-

креду св. Отця) нікого відвертати відъ частого и щоденного Причастія, хто єсть въ станѣ ласки и має добре намѣрене.

Трудність може бути очевидно лише ваглядомъ Причастій безъ попередної сповѣди. Тутъ треба розрѣзнити, що Священикъ може відъ того, котрий радить ся, впросто жадати, а що лише (хотьбы и якъ найбільше) ему радити.

Еслибы хто по св. Крещеню въ цѣломъ житю своѣмъ нѣякого смертного грѣха не мавъ, то мѣгбы вѣнъ въ цѣломъ житю своѣмъ нѣколи не сповѣдати ся а щодень причащати ся. И не можна впросто жадати, щобы вѣнъ тов, чи дѣстно нема у него смертного грѣха, судови Священика на сповѣди поддававъ, але вѣнъ може після суду власної совѣсти поступати (*да искушаетъ человекъ себе, и тако отъ гльба да ясте*); и лише тогды можна ему Причастіе безъ попередної сповѣди зборонити, еслибы вѣнъ явно въ смертнихъ грѣхахъ живъ. — Якъ далеко важнѣйше єсть св. Причастіе нѣжъ сповѣдь безъ грѣхѣвъ смертнихъ, видно также зъ того, що св. Отець удѣливъ тымъ, котрі щоденно причащають ся, хоть и разъ або другій въ тыжни опустять, той привилей, що они можуть всѣ відпусты, до котрыхъ єсть сповѣдь приписана, безъ сповѣди позыскувати.

Но зъ другої сторони треба очевидно якъ найусильнѣйше радити, щобы и ті, котрі не почувать ся до грѣхѣвъ смертнихъ, такой відъ часу до часу сповѣдали ся. Видить ся, що загально взявши найпрактичнѣйше буде, радити що мѣсячну сповѣдь, а відъ одной до другой мѣсячної сповѣди най щотыжня або и щодень причащають ся безъ попередного сповѣданя ся, если лишь не почувать ся до грѣха смертного. Но въ корысть частого и щоденного св. Причастія можна ще додати, що въ разѣ, еслибы про якийсь особній перешкоды сповѣдь ажъ до двохъ або и трохъ мѣсяцѣвъ відтягла ся, то можуть и черезъ ті два або и три мѣсяцѣ, если лишь нема грѣха смертного, безъ попередного сповѣданя ся причащати ся.

VI. Хорі, котрі не можуть натщо бути.

Чи и якъ часто можуть причащати ся хорі, котрі не можуть до св. Причастія натщо бути — тов точно и обширно сказано въ Відомостяхъ 1909 ч. 17 (ст. 58).

Вѣдъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ дня 15. червня 1912.

Ч. 42.

Ч. 77/Орд. — Въ справѣ Евхаристійного конгресу у Відни.

Вѣдъ Евхаристійного комитету одержавъ Митрополитальный Ординаріатъ прошене о помѣщене слѣдуючого оповѣщеня.

„На дняхъ 12—15 вересня с. р. відбуде ся 23 евхаристійний конгрес у Відни, під наймилостивѣйшим протекторатомъ Е. А. В. Цісаря Франц-Йосифа І.

Евхаристійний конгрес, се величавий міжнародний, свѣтовий Празникъ Найсвятѣйшої Евхаристіі. Се публична спільна молитва цѣлого католицкого свѣта, зібраного в імя Христове, щобы „визнати Ёго передъ людьми“ (Мат. 10, 32), віддати належну богочесть „Слову, що стало тіломъ и замешкало межи нами“ (Іоан 1, 14).

Свѣтовимъ називає ся сей конгресъ тому, що в нѣм беруть участь всѣ католицкі народи цѣлого свѣта в тій цѣли, щобы публично заявити свою католицку віру в присутність Христа утаеного в Найсв. Тайнѣ Евхаристіі, віддати Ёму Правдивому Богови, Нашому Цареви и Спасителеви належний поклон и подяку за всѣ добродѣйства, а особливо за се, що зволив лишити Себе намъ яко „хлѣбъ житя“, преблагати Ёго за всѣ кривди и зневаги від невдячнихъ и невірнихъ людей и щобы черезъ оживлене и скріплене евхаристійної віри спільною молитвою, проявити жизнену силу католицкої церкви, скріпити и обновити християнського духа в учасників, їхъ родинахъ и краяхъ, в приватнімъ и публичнімъ житю народівъ. У тѣмъ великимъ свѣтѣ католицкихъ народівъ не може бракнути и нашого руского народа. Тимъ бильше, що сего року се свѣято обходить ся саме в столиці нашой держави, де ми маємъ змогу и нагоду до гідної и чисельної участі

Тимто в Нашимъ горячимъ бажанемъ, щобы у сѣмъ празнику такъ наше Всечесне Духовенство якъ и вірні взяли якъ найживѣйшу и найчисленнѣйшу участь.

Для з'організованя и переведеня сего дѣла завязавъ ся за Нашимъ починомъ Архиепархіальный комитетъ, під проводомъ делегата ВІПр. и Всес. капітули, до котрого у всѣхъ справахъ конгресу належить звертати ся.

Щобы однакъ сей празникъ не бувъ хвилевимъ лишень одушевленемъ, але приніс тривкі плоди в нашѣмъ житю не лишень для тихъ, що будуть у Відни, але и для прочихъ вірнихъ, що вправдѣ не можуть тамъ бути, але бажають доступити такожъ тихъ самихъ ласкъ и добродѣйств, поручаємъ, щобы Всечесне Духовенство вже від теперъ старало ся у своіхъ проповідяхъ якъ найбільше звертати увагу на Найсвятѣйшу Тайну Евхаристіі и то не лишень чисто евхаристійними науками, але по змозѣ кожду науку віри и моральности освѣтити в евхаристійнімъ свѣтлѣ, та закінчити практичнимъ заключенемъ яке відносилобъ ся до Найсвятѣйшої Евхаристіі. Добре булобъ рѣвночасно розширяти межі народомъ книжочки евхаристійного змісту. Передовсімъ треба якъ найбільше оживити нашѣ брацтва Найсвятѣйшихъ Тайнъ, які вже, Богу дякувати, є майже в кожній парохіі. Відбути статутомъ приписані наради и конференції брацкі, обговорити на нихъ справу евхаристійного конгресу и евентуально вибрати делегатівъ на з'їзд. Де такихъ брацтвъ єще нема, належить їхъ у сѣмъ евхаристійнімъ році заложити.

Послідній день конгресу, т. є. 15-ий вересня має бути торжественним днем євхаристійним по всіх парохіях. В тій цілі треба доложити всіх старань, щоби сего дня як найбільше вірних приступило до спільного сьв. Причастія в виспе згаданім наміреню конгресу. На Службі Божій має бути наука о Найсьв. Тайнах, їх приватнім і публичнім почитаню, а по богослуженю обхід і благословене Найсьв. Тайнами. Де однак О. Парох виїде на конгрес, там богослужене Євхаристійне відправить ся у слідуочу суботу на Різдество Богородиці, зглядно слідуочу Неділю XVII.

Всч. же ОО. Духовні мають на сегорічних деканальних соборчихах в рефератах і нарадах обговорити всесторонно, якими способами піднести почитане Найсьв. Євхаристії у вірних. А на нас, католицких синах грецкогю обряду, спочиває у сїм євхаристійнім році особливий обовязок, перед Найсьв. Євхаристією, жерелом і символом єдності (1 Кор. 10, 17), молити ся вще за з'єдненє нез'єднєних братів.

Програма рускої секції конгресової в рамках загальної програми XXIII міжнародного Євхаристійного Конгресу у Відні в вересні 1912. р.

Дня 10. вересня ві второк по полудни: Приїзд й прийняте папского легата, вго введене до церкви св. Стефана.

Дня 11. вересня в середу по полудни: год. 5—7: в церкві сьв. Стефана, офіційальні привіти, відчитанє папского бреве, сьвяточна промова; год. 8: в церкві сьв. Варвари: Проповідь одного з руских Преосьвящєних Єпископів, потім молебен і суплікація.

Дня 12. вересня. В четвер перед полуднем: год. 6—8: в церкві сьв. Варвари соборні Служби Божі; год. 8: в церкві „am Hof“ румунська архієрейска Служба Божа; год. 8: в церкві сьв. Варвари руска архієрейска Служба Божа; год. 10—12: в церкві сьв. Варвари рускі реферати на євхаристійні теми, дискусія і резолюції; — по полудни: год. 2—4: в церкві сьв. Варвари дальші реферати, дискусія і резолюції; год. 5—7: в церкві сьв. Стефана: П. сьвяточне зібранє з промовами; год. 8: в церкві сьв. Варвари проповідь одного з руских Преосьвящєних Єпископів, молебен і суплікація.

Дня 13. вересня в п'ятницю: такий самий порядок, як в четвер, з тим виймком, що в церкві „am Hof“ о год. 8 рано відправить ся вірменська архієрейска Служба Божа.

Дня 14 вересня, в суботу перед полуднем: год. 6—8: в церкві сьв. Варвари соборні Служби Божі; год. 8: руска архієрейска Служба Божа в церкві „am Hof“ відправить ся в сослужєню всіх руских Преосьвящєних; — в полудни: год. 11—1: в церкві сьв. Стефана послідне сьвяточне зібранє, на яким буде: Загальний звіт з конгресових нарад, голосованє над внесєнями поодиногих секцій і промови; по полудни: Сповідь в церкві сьв. Варвари.

Дня 15. вересня: в неділю перед полуднем: год. 5—7: в церкві сьв. Варвари соборні Служби Божі; год. 7: в церкві сьв. Варвари архієрейска Служба Божа, потім процесональний похід до церкви сьв. Стефана; год. 10: процесональний похід від церкви сьв. Стефана а Найсьв. Тайнами на бургову площу, де відправить ся Служба Божа з благословенєм Найсьв. Тайнами.

Рускі реферати на Євхаристійнім Конгресі у Відні.

Вступна промова: Завіщанє Господне, вго прийняте, розповсюдненє і оборона.

1. Послідованє Євхаристії в греко катол. обряді.
 2. Дбанє сьвящєника про Найсьв. Євхаристію (церковна окраса, церковний причет).
 3. Вихованє молодежи, а частє сьв. Причастіє.
 4. Значінє Тайни Покаяня і Євхаристії в житю християнина.
 5. Богослови, а опіка над молодежію.
 6. Найсьв. Євхаристія, а педагогіка.
 7. Душпастирське значінє пісний євхаристійних і пісний при Службі Божій.
 8. Реформа родини через Найсьв. Євхаристію.
 9. Поміч женщин в душпастирській службі (наука катехизму, вчашна поміч для умираючих, домашна поміч для хорих, місії на зелїзничих двірцях).
 10. Душпастирство по великих містах (проповідь як часть Служби Божої, дбанє про порядок богослужєнь).
 11. Історія перехованя Найсьв. Тайн в грецкім обряді.
 12. Потреба конкорданції грецкогю і латиньского обряду.
 13. Сьв. Йоан Златоустий яко учитель Євхаристії.
 14. Через Найсьв. Євхаристію до злуки церков.
 15. Найновійша фаза питаня про епїклезу.
 16. Прєсьв. Євхаристія в історії унії.
 17. Житє в товариствах, а Прєсьв. Євхаристія.
- Кінцеві промови: Царина краси, а Прєсьв. Євхаристія; Найсьв. Євхаристія, а будучність Церкви.

На євхаристійний конгрес до Відня.

Щоби постарати ся о відповідне приміщенє для руских учасників конгресу в часі їх побуту у Відні в днях 12—15 вересня с. р. потреба знати докладно число всіх учасників. Тому просить ся всіх, що хотять взяти участь в конгресі і хотять користати з того приміщеня, о яке комітет буде старати ся, щоби найдальше до кінця червня с. р. зголосили ся письменно в комітеті. Учасників з Львівської архієпархії просить ся надіслати свої зголошеня до Впр. о. Іларія Паньківского віцєректора духовної Семинарії у Львові Коцерника 36.

Учасники з прочих епархий зголосять ся в своїх комітетах в Перемишлі і Станіславоі.

Для руских учасників конгресу замовив комітет карти участі, які уповажняють до участі в конгресі, до звиджування вистав і музеїв і до користання із зниженої ціни желізницею.

Просить ся проте разом з зголошенням надіслати на карту участі 7 К. і 2 К. на покриті видатків комітету, разом 9 К.

Крім сего, хто хоче одержати провідник по Відни, ілюстрований звіт з конгресу, реферати і мови в язиці німецьким, надішле 3 К., а хто хоче одержати руский звіт з конгресу і рускі реферати надішле теж 3 К.

Если би хто хотів лиш в поодиноких днях брати участь в конгресі, може дістати карту участі за зложенем 2 К. і та карта буде уповажняти до знижки ціни їзди желізницею. Комітет постарав ся і о ті карти, при тим однак зазначає ся, що всі учасники без виімку мають надіслати 2 К. на покриті видатків комітету.

Учасники конгресу, що набудуть наперед карту участі, будуть могли користувати ся значними знижками ціни їзди на державних желізницях. Після інформацій одержаних комітетом, буде платити ся за білет їзди звичайним особовим поїздом в III, II, і I класі половину належитости за білет до поспішного поїзду дотичної класи. Таким чином їзда зі Львова до Відня і назад III. класою буде коштувати 31 К. 70 сот. себто 15 К. 85 сот. в одну сторону, а їзда таким самим поїздом в II. кл. там і назад 49 К. 90 с., а в одну сторону 24 К. 95 с. За їзду поспішним поїздом III., II, і I. класою буде платити ся належитість за білети тихже клас особового поїзду, а проте білет III. кл. зі Львова до Відня і назад буде коштувати 46 К. 40 сот., а II. кл. 76 К. 40 сот. Комітет рішив ся евертуально замовити окремий особовий поїзд, коли зголосить ся 300 учасників, котрі хотіли би їхати тим поїздом до Відня і назад, тоді знижка була би еще більша.

При зголошеню просить ся подати до відома комітету, коли і на кілька днів хотіли би учасники їхати.

В справі участі руских селян в евхаристийнім конгресі у Відни подано проєкт, який заслугує на особливну увагу. Після сего проєкту всі брацтва повинні старати ся вислати своїх делегатів і їм в разі потреби і по можности уділити помочи на покриті видатків. Таким чином осягнуло би ся значне число учасників селян.

Від Евхаристийного комітету Львівської Архиепархії.

о. Д-р. Д. Яремко
секретар.

о. Лев Туркочич
председатель.

Отсе подає ся до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата
Львѣвъ, дня 20. червня 1912

Ч. 43.

Ч. 79 Орд.—Въ справі водирава св. Литургія внѣ церкви.

Зъ покликомъ на тутейшій рескриптъ зъ 27. липня 1908 Ч. 162/орд. (Вѣдомости зъ 1908 р., уступъ 54) удѣляемо симъ и на 1912 р. всѣмъ Всч. ОО. Деканамъ власть позволяти на Богослуженє внѣ церкви въ обрубѣ своего деканату.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 20. червня 1912.

✠ АНДРЕЙ.

Митрополитъ.

Ч. 44.

Ч. 4391. — Въ справі підвишеня поборѣвъ побираняхъ яко заосмотреня зъ титула стола.

Выс. ц. к. Намѣстництво заудѣлило тутъ п. д. 25. цвѣтна 1912 Ч. XI б. 1562 рескриптъ В. ц. к. Министерства вѣроисп. и просвѣты зъ дня 28. сѣчня 1912 Ч. 54222 ex 1911 слѣдующого амѣсту:

Auf Grund der mir mit Allerhöchster Entschliessung vom 19. Dezember 1911 allergnädigst erteilten Ermächtigung wird unter Festhaltung an den für den Anspruch der katholischen Geistlichkeit auf den Tischtitelbezug aus dem Religionsfonds bisher in Geltung stehenden Normen das Mindestausmass dieses Bezuges vom 1. Jänner 1912 an vorbehaltlich der verfassungsmässigen Genehmigung der erforderlichen Mittel mit 450 K festgesetzt.

Ich ersuche sonach Eure Exzellenz denjenigen Priestern, welche im d. a. Verwaltungsgebiete im Genusse einer Tischtitelversorgung stehen, welche den Betrag von 450 K nicht erreicht, vom besagten Zeitpunkte angefangen den erhöhten Bezug per 450 K unter gleichzeitiger Einstellung des bisherigen Tischtitelbezuges flüssig zu machen.

Im Grunde der obzitierten Allerhöchsten Ermächtigung und unter dem obenerwähnten Vorbehalte wird ferner — wie bisher — bei dem Vorhandensein berücksichtigungswerter Umstände das Ausmass der den genannten Priestern zu gewährenden Ruheversorgung nach Prüfung des einzelnen Falles eine angemessene Erhöhung erfahren können, wobei jedoch nunmehr als oberste Grenze des Tischtitelbezuges analog der Bestimmung des § 4 des Gesetzes vom 27. Februar 1907, R. G. Bl. Nr 56 der Betrag von 2.000 K, zu gelten haben wird.

Indem ich hievon Eure Exzellenz behufs weiterer Veranlassung in Kenntnis setze, überlasse ich es dem Ermessen Eurer Exzellenz im Einvernehmen mit dem zuständigen Ordinarate wegen eventueller Erhöhung der d. a. in Vorschreibung stehenden Tischtitelbezüge anher entsprechend motivierte Anträge zu stellen.

Ниеби ist jedoch daran festzuhalten, dass die Zuerkennung des nunmehrigen Höchstbezuges nur bei Vorhandensein von ganz besonders rück-sichtswürdigen, eine ausnahmsweise Behandlung rechtfertigenden Umständen in Vorschlag zu bringen sein wird.

Selbstredent wird auch fernhin die Anweisung des normalmässigen Mindestausmasses des Tischtitelbezuges, wie bisher lediglich Eurer Exzellenz anheimgestellt bleiben, während in Fällen, in denen hierüber hinausgegangen werden soll, anher zu berichten wäre.

Für derartige Tischtitelerhöhungen wurde in dem Religionsfondsvoranschlage pro 1912 bei der Rubrik „Pensionen für Geistliche“ ein Erfordernis von 5.900 K. bereits eingestellt.

Der Minister für Kultus und Unterricht:
Hussarek mp.

Тов подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Вѣдъ Митрополитальной Консistoriі.
Львѣвъ, дня 20. червня 1912.

Ч. 45.

Ч. 6026. — Въ справѣ другого доповненого виданя книжки: „Де знайти правду“.

На прошенє хвального Выдѣлу Тов. св. Ап. Павла помѣщає ся тутъ слѣдуюче повѣдомленє:

„Вже вийшло друге доповнене виданє книжки: „Де знайти правду“. Написав о. Т. Лежогубский. Продає ся в Товаристві св. Ап. Павла — ул. Коперника 36. і в книгарні ім. Шевченка Ринок 10. Ціна 1 кор. без почт. пересилки. Перше виданє в 5000 примірниках розійшлося протягомъ двох місяців а нові замовленя були численні. Видко, що потреба такої книжки була і є якраз під ту хвилю пекуча“.

Вѣдъ Митрополитальной Консistoriі.
Львѣвъ, дня 20. червня 1912.

Ч. 46.

Ч. 6021. — Въ справѣ подани датъ до Шематизму на 1913 р.

Взымає ся Всч. Настоятелѣвъ деканатѣвъ, чтобы найдальше до 15. Вересня с. р. предложили Митр. Консistoriі точнй и вѣрнй статистичнй даты до уложеня Шематизму на 1913 р.

Въ той цѣли належить възвати ОО. Настоятелѣвъ парохій, чтобы точно поправили ошибки въ Шематизмѣ, що вѣдносять ся до ихъ парохій и докладно зазначили змѣны, якй зайшли въ послѣднѣмъ роцѣ.

Если зайшли якй змѣны або ошибки, то належить тй въ слѣдуючѣмъ порядку подавати:

а) имя и назвiско пароха (завѣдателя, сотрудника), и звернути увагу, чи вѣрно поданй суть имена, назвiска, даты уродження, рукополагания и кан. институци въ „Спискѣ особъ“ при кѣнци Шематизму и тижъ поправити.

б) число душъ (точно пѣсля перепровадження конскрипциі).

в) змѣны, що зайшли въ послѣднѣмъ роцѣ (нова церковь, коляторъ, инша стац. желѣзничя, почтова и т. п.

Притѣмъ пригадує ся, що зовсѣмъ безпредметовымъ єсть выписуване всего зъ Шематизму, (якъ се дотеперь декотрй Всч. ОО. роблять) а за те взымає ся, чтобы лишень змѣны и ошибки пѣсля вказаного порядку подавали.

Всч. Уряды Деканальнй провѣрять даты, выготовлять особнй докладнй выказъ, котрй найдальше до 15. Вересня с. р. перешлють Митр. Консistoriі.

Рѣвночасно высылають ся до всѣхъ Урядѣвъ Деканальныхъ чеки конта № 90505. въ цѣли, абы належитости за Шематизмъ зъ 1912 а такожь залежности за давнѣйшй роки чимъ скорше вѣдъ всѣхъ ОО. парохѣвъ постягати и безпроволочно сюда сими чеками надѣслати.

Вѣдъ Митрополитальной Консistoriі.
Львѣвъ, дня 21. червня 1912.

Ч. 47.

Обвѣщеня конкурсовй.

I.

Митроп. Консistoriя розписує пѣдъ днемъ 15. червня 1912 зъ речинцемъ до дня 31. липня конкурсъ на слѣдуючй парохiі:

- Ч. 5703. — **Грабѣвка**, Калуского деканата, наданя правительственнаго.
- Ч. 5705. — **Бѣбцаны**, Поморянського деканата, наданя приватнаго.
- Ч. 5706. — **Серники середнй** зъ прилуч. Серники долѣшнй, Бурштинського деканата, наданя приватнаго.
- Ч. 5707. — **Ляцке велике** зъ прил. Ляцке мале, Золочѣвского деканата, наданя приватнаго.
- Ч. 5708. — **Ясенѣвицъ** зъ прилуч. Залѣсе, Золочѣвского деканата, наданя духовнаго.
- Ч. 5709. — **Середопѣлцъ** зъ прилуч. Мукане, Радехѣвского деканата, наданя приватнаго.
- Ч. 5710. — **Козѣвка**, Ковлѣвского деканата, наданя приватнаго.
- Ч. 5711. — **Козѣвка**, Микулинецкого деканата, наданя приватнаго.
- Ч. 5712. — **Махнѣвицъ** зъ прилуч. Торѣвъ, Поморянського деканата, наданя приватнаго.

- Ч. 5715. — **Подгородцѣ**, Скъльскаго деканата, наданя приватнаго.
 Ч. 5792. — **Струтинѣ выжній**, Рожнятовскаго деканата, наданя ординаріятскаго.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

II.

- Ч. 6044. — **Оголошуе ся конкурсъ на посады гр. кат. катеитѣвъ при школахъ народн. и выдѣловыхъ.**

а) Зъ поборами II класъ платъ — зъ речинцемъ до 31. липня 1912:

- I) При 3 клас. школѣ выдѣловѣй мужеск. полученѣй зъ 4 клас. школоу народн. им. Мицкевича въ **Стрию** и зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религ. такожь въ иншихъ народн. школахъ въ Стрию.
 II) При 4 клас. школѣ мужеск. им. Кохановскаго въ **Стрию** зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религ. такожь въ иншихъ народн. школахъ въ Стрию.

б) Зъ поборами III класъ платъ зъ речинцемъ до 31. липня 1912:

- I) При 5 клас. школѣ мѣшанѣй въ **Сколѣмъ** зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религ. въ 4 клас. школѣ мѣшанѣй въ Демнѣ выжнѣй.
 II) При 5 клас. школѣ мужеск. въ **Ходоровѣ** зъ обовязкомъ науки религ. такожь въ 5 клас. мѣшанѣй школѣ женскѣй.

в) Зъ поборами IV класъ платъ, зъ речинцемъ до 15. липня 1912:

- При 5 клас. школѣ мѣшанѣй въ **Берездѣвцяхъ** зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религ. такожь въ иншихъ школахъ, належачихъ до гр. кат. парохіи въ Берездѣвцяхъ. Кандидаты, убѣгаючи ся о тѣ посады, мають свои належито удокументованіи и остемпльованіи поданя внести до дотичныхъ ц. к. Радѣ школьныхъ окружн. въ згаданныхъ речинцяхъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.
 Львѣвъ, дня 20. червня 1912.

ХРОНИКА.

Ординаріятскимъ делегатомъ до ц. к. Радѣ школьной окружной именованій:

- Ч. 1689. — Всч. о. Юліанъ Дзеровичъ, катихитъ при ц. к. гимназіи — въ Стрию.

Ординаріятскими комисарями школьными именованій оо:

- Ч. 3182. — Іосифъ Цегельскій, парохъ въ Голосковичахъ — для I. комисаріату брѣдскаго повѣту.

- Ч. 3927. — Теофиль Прийма, парохъ въ Дулибахъ — для I. комисаріату рогатинскаго повѣту.

УМѢЩЕНЯ.

Сотрудництва отримали оо:

- Ч. 5105. — Іосифъ Тягнибокъ, неопресвитеръ II. системиз. при Преображенскѣй церквѣ у Львовѣ Ч. 5439. — Іоанъ Чикета, неопресвитеръ въ Струсовѣ. Ч. 5441. — Николай Мельничинъ, неопресвитеръ системиз. въ Городку. Ч. 5443. — Николай Гмитрикъ, неопресвитеръ въ Выспѣ. Ч. 5444. — Михаилъ Шишкевичъ, неопресвитеръ въ Вербыловцяхъ. Ч. 5519. — Василій Лончина, неопресвитеръ въ Глинянахъ-Замѣстю. Ч. 5718. — Іоанъ Скрипчукъ, excurrendo въ Романовѣ. Ч. 6048. — Димитрій Шуль, excurrendo въ Коропци.

Завѣдательства отримали оо:

- Ч. 5144. — Антоній Заяць, въ Прислопѣ.
 Ч. 5327. — Володимиръ Плашовецкій, excurrendo въ Сернкахъ горѣшныхъ.

Канон. институцію отримавъ:

- Ч. 4642. — Всч. о. Володимиръ Левицкій, на Красну.

Испитъ на катихитѣвъ середнихъ школъ зложили оо:

- Ч. 5701. — Савинъ Дурбакъ, Теодозій Кудрикъ, Михаилъ Лада, Іосифъ Мартинковъ, Петро Патрила, Евгений Турула, Михаилъ Хмѣльовскій, Евстахій Хоминъ, Николай Щепанюкъ, Николай Яновичъ.

Высоке ц. к. Правительство признало достацію для приватн. сотрудникѣвъ зъ религіознаго фонда на 1 рѣкъ:

- Ч. 4755. — въ Кобыволокахъ. Ч. 4905. — въ Микулинцяхъ.

Руководженій зѣстали слѣдующіи кандидаты стану духовнаго:

- Ч. 5077. — Іоанъ Чикета, Михаилъ Шишкевичъ, Николай Мельничинъ, Николай Гмитрикъ, Михаилъ Микула, Іосифъ Тягнибокъ, Василій Лончина, Маркіанъ Михаилъ Марисюкъ Ч. С. В. В., Миронъ Михайло Кривуцкій Ч. С. В. В.

Жертвы впынувшіи до канцеляріи Митропол. Консистеріи:

- На монастырь СС. Василянѣвъ у Львовѣ: Всес. о. Пралатъ Д-ръ Іосифъ Мѣльничскій 50 к., ВПр. о. Совѣтникъ Петро Билинскій, парохъ Зарваницѣвъ 1000 коронъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 25. червня 1912.

Андрей Бьлеуцкій
 официаль

о. Михаилъ Яковскій
 канцлеръ.

РАЗРѢШЕНІЕ СѢТНУСТНОЕ

на исхѣдѣ души.

Вѣстно вѣди ѿкъ сѣе разрѣшеніе даётся колѣщымъ въ иждѣ смертнѣи сѣщымъ, по кнегда пріати ѿмъ, аще мощно ёсть, сѣѣмъ тайны Покаяніа, Причастіа и Ѣлеопомазаніа.

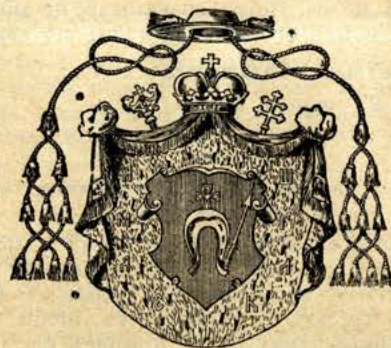
Прежде ѿпѣста сѣагѣ Ѣлеопомазаніа рѣкъс Діаконс (или самомѣ Іерейю) ГДѢ помолімса : глѣтѣ Іерей :

Владыко ГДѢ Бже нашъ всемогій, иже всемъ члкъмъ хотѣи спастіса и въ разѣмъ истины прійти, не хотѣи смерти грѣшника, во еже ѡбратитіса и живѣ быти емѣ : молимса и призываемъ Тѣ : ДШС раба Твоегѣ Имя разрѣши ѡ всѣмъ оузы, свѣоди ѡ всѣмъ скверны : ѿкъ Ты ёси разрѣшѣи сѣѣзанныа и исправляи сокрѣщенныа, надежда ненадежныхъ. Повелѣи оубо Владыко разрѣшити въ мирѣ ДШС раба Твоегѣ и оупокоити въ вѣчныхъ Твоихъ кровѣхъ со всеми Сѣѣми Твоими, ради единороднагѣ Сына Твоегѣ, съ нимже благословѣнъ ёси съ всесѣмъ, благимъ и животворѣщимъ Твоимъ дѣхомъ, нынѣ и присѣ, и во вѣки вѣковъ. Аминь.

Тѣже : Слава Тебѣ Хрѣте Бже : и ѿпѣстѣ Ѣлеопомазаніа.

Ище же коеѣ ради кинѣ сѣе разрѣшеніе даётся кромѣ сѣ. Тайны Ѣлеопомазаніа, творитѣ Іерей Начало свѣичное, и по Сѣтче нашъ : Имя Твое ёсть царство : Посѣмъ тропарі : Помилѣи насъ ГДѢ : Слава : ГДѢ помилѣи насъ : И нынѣ : Милосердіа двѣри : Тѣже : ГДѢ помолімса. Аиъ : ГДѢ помилѣи. Іерей : Владыко ГДѢ Бже нашъ всемогій : и прѣчаа молиткы. Тѣже ѡбѣчный ѿпѣстѣ.

Львѣвско-Архіепархіальнй
ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIV.

Выдано дня 25. липня 1912.

Ч. VIII.

Ч. 48.

Ч. 6275. — Важный додатокъ до Вѣдомостй Ч. VI ст. 48 ваглядомъ доказанъ Церкви католицков.

До слѣвъ Господнихъ : *И ѿ тобѣ кажю : Ты еси Петръ* и пр., треба ще додати : Не може бути, щобы Г. І. Христось тыми словами лише св. Петру особисто, а не такожъ и всѣмъ его наслѣдникамъ до кѣнца свѣта власть удѣливъ : бо предѣ Господь Церковь свою не лишь на часъ жия св. Петра заложивъ и не лише до смерти тогожъ св. Петра вся сила цекла не мала перемочи ю, але ажъ до кѣнца свѣта. А навѣтъ треба и то зауважити, що власне на часъ до смерти св. Петра ще найменше треба було основаня на нѣмъ и найвысшой власти его въ Церквѣ, позаякъ жили ще прочй св Апостолы, Духомъ Св. наповненй, и вѣдъ самого Господа власть и зване отримавшй, якъ такожъ св. Ап. Павло, непосредно вѣдъ Господа власть и зване принявшй. — Тое потверждае ся ще особливимъ способомъ тымъ, що Господь высилаючи Апостолѣвъ всѣхъ въ весь свѣтъ (Мат-28, 18—20) додавъ слова : *И се Азъ съ вами есмь во вся дни до скончаня вѣка*; якъ отже въ тыхъ словахъ Г. І. Христось очевидно не самыхъ Апо-

столбъвъ розумѣвъ, але и всѣхъ наслѣдникѣвъ ихъ ажъ до кѣнця свѣта, такъ и въ словахъ до св. Петра сказаныхъ, не мѣгъ лише его самого розумѣти, але и всѣхъ его наслѣдникѣвъ по конецъ свѣта.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 27. червня 1912

Ч. 49.

Ч. 6419. — Найважливішій рѣчи для небезпечно хорыхъ и умираючихъ, и о повидѣхъ вѣдпусть на часъ смерти.

Замѣсть пѣсланого въ Вѣдомостями Ч. VI ч. 35 (ст. 45) тексту нового повного вѣдпусту на часъ смерти посылае ся теперъ по три примѣрники тогожъ тексту зъ короткимъ доданемъ найважливішихъ рѣчій для небезпечно хорыхъ и умираючихъ, щобы зъ помочію Божою якъ найлѣпше приготувилы ся до принятя св. Тайнъ, и щобы такожъ и вѣдпусть въ хвили смерти по можности въ цѣлѣй повноть позыскали и безъ чистилища житя вѣчно одержали.

Приказуе ся, щобы примѣрники сѣ вклеити въ уживані въ кождѣй парохіи Требники, *передъ* Чиномъ св. Єлеоломазаня вкратцѣ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 3. липня 1912.

Ч. 50.

Ч. 6601. — Повный вѣдпусть зъ нагоды Евхаристичного Конгресу.

Въ справѣ вѣдпусту зъ нагоды сегорѣчного Евхаристичного Конгресу у Вѣдни подае ся до вѣдомости слѣдуюче :

Всѣ вѣрніи, що въ дни торжественной процесіи Евхаристичного Конгресу т. в. 15. вересня с. р. денемъ въ душѣ злучені зъ Конгресомъ, приймутъ св. Причастіе въ намѣреню Конгресу, зыскають повный вѣдпусть, якій можна жертвувати душамъ въ чистилищи.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 8. липня 1912.

Ч. 51.

Ч. 6876. — Въ справѣ Національного Музея.

П. Т. Кураторія Національного Музея прислала тутъ зъ просьбою о оголошенѣ письмо слѣдуючого змѣсту :

„Ввиду близкого дня публичного відкритя збірокъ Національного Музея у Львові у власнімъ домі, Кураторія Національного Музея має честь звернутись до Всесвѣтлішого гр.-кат. АЕпископского Ординаріята зъ просьбою о ласкаве зверненѣ уваги гр.-кат. патріотично-

го Духовенства, а через Него всѣхъ Вірних на задачі і значіне сѣі Інституці для Руского Народу і Землі.

Цілю Інституці єсть: „Зобразити в науковихъ ціляхъ на зібранихъ памяткахъ станъ нашого культурно-народного житя в історичнімъ, а по змові такожъ в біжучімъ розвою, а крімъ сего ширити середъ молодшихъ поколінь широкихъ народнихъ масъ любові і пошанованѣ культурнихъ памятокъ нашої старини в цілі піднесеня і поступу національної культури“. (§ 3. Статута).

Осягненѣ сѣі цілі рівноважне, якъ для Інституці, такъ для широкого руского загалу, а не менше важне оно і само по сѣбі для пізнаня правдивого стану нашого культурно-національного житя у всесвѣтнімъ духовімъ розвою.

Тожъ Кураторія Національного Музея вповні переконана, що зверненѣ на се уваги гр.-кат. Духовенства і Вірних в Епархіальнімъ Вістнику, дасть намъ спримогу спасти не одну гідну збереженя, а може й дорогоцінну памятку нашого національного житя та его звязку ізъ загално-людскою культурою.

Важне першъ усього, щобы ми злучились в одно органічне тіло, т. в. щобы галицко-русский загал пішовъ на встрічу зусиллямъ і спробамъ Інституці і видівъ в нѣй осередокъ тої частини нашого культурно-національного житя, яка до теперъ находилась виключно в рукахъ чужихъ, або зновъ завдяки неорганізованости сего житя черезъ невіжество однихъ і несовітністьъ другихъ, пропадало для насъ майже на все в мало доступнихъ намъ заграничнихъ збіркахъ.

Ми просимо отже, щобы гр.-кат. Духовенство і патріотична Паства Вірнихъ пересилали в Національний Музейъ всѣ старини, що не мають актуальної цінности для власниківъ, та якъ найдокладнійше повідомляти насъ про місцеві і дооколичні старини — якъ городища, моголи, замчища, монастирища і церквища, такъ про церковну і приватну старину і про народну штуку і умітність у всѣхъ сѣі проявахъ, не выпускаючи зъ рукъ і евіденціі ні одного гідного збереженя предмета безъ відома Національного Музея.

Всѣ дари і звістки будемо періодично оголошувати в публичнихъ часописяхъ і осібнихъ виданяхъ, а найбільше заслуженимъ людямъ около збираня і зберіганя нашої старини, людової штуки і новітнього містечтва дамо права Почетнихъ Основателівъ або Співробітниківъ Національного Музея (§ 15. Стат.).

Управа Національного Музея надієть ся, що Всесвѣтліший АЕпископский Ординаріятъ — ввиду загално національного значіня розвою Національного Музея — не відмовить їй в сповненю сѣі просьби і зверне увагу гр.-кат. Духовенства і Вірнихъ на Національний фаховий загално-народний осередокъ громадженя і зберіганя памятокъ нашого культурно-національного житя у минувшині і теперішности.

Сим робом Всеєвітлійший АЕпископский Ординарият дасть можність Галицкій Руси продовжати велику ідею і величне діло Основателя і Покровителя Національного Музея, який заснував Він в горячій любові для блага і слави Народу.

Львів дня 27. лютого 1912. р.

А. Білецький
председатель.

Др. Бл. Сушко
секретар Н. М.^а.

Подаючи повисше письмо до вѣдомости Всч. Духовенства и Вѣрныхъ, Митр. Ординариятъ нѣ на хвилию не сумнѣваєсь, що Всч. Духовенство и Вѣрній — маючи на увазѣ и зрозумѣвши задачѣ и значѣнне сеи Институціи для насъ Русинѣвъ — схочуть зъ всякою готовостию взяти дѣяльну участь въ осягненію такъъ внеслои такъъ славнои а тоужь Институціею вытченои собѣ цѣли, та схочуть дати яскравый доказъ, що дорожать памятками своєї старини и що пізнанне нашого культурно національного життя не єсть для Нихъ рѣвнодушнымъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 18. липня 1912.

Ч. 52

Ч. 6604. — Пригадка въ справѣ збираня фондѣвъ по церквахъ на місій до нашихъ емигрантѣвъ.

Духъ католицкои Церкви и особливий потреби нашои Церкви домагають ся сего конечно, чтобы дбати про опущенныхъ и позбавленыхъ духовной опѣки нашихъ братѣвъ. Не згадуючи про религійнй потреби нашихъ братѣвъ амігрантѣвъ въ Америцѣ, Бразиліи, Канадѣ, нашій найблизшій намъ робѣтники въ Нѣмеччинѣ — а єсть ихъ розкиненыхъ тамъ коло 100.000 — потребують конечно місій духовныхъ, місіонарѣвъ, а тымъ самымъ фонду місійного. Коли у другихъ народѣвъ подпиранє місій загальныхъ католицкои Церкви, тоте мѣрило духа церковного и розумѣннй потребѣ Церкви Вселенскои стоить, Богу дякувати, дуже високо, то у насъ на жалѣ єсть оно дуже слабе. На наше розпорядженє въ тѣй справѣ въ Архіеп. Вѣдомостяхъ зъ 1911 р. ч. 77. до ч. 8703 вѣдповѣло чинно такъ мало Всч. ОО. Душпастырѣвъ, що не знати, що о тѣмъ думати. И якже не має подупадати религійно-морально нашъ народъ на чужинѣ и вертаючи вѣдтамъ псувати нашихъ сѣлъ, коли розумѣнне потребѣ місійныхъ, мѣжь нимъ у насъ приказанє, а такъ слабе?! Дятого пригадує ся ще разъ обовязокъ кождого О. Душпастыря зарядити у своѣй церквѣ по вѣдповѣднѣй проповѣди на религійнй потреби нашихъ емигрантѣвъ складку и узбирану квоту прислати на місійнй выдатки до розпорядимости Ординаріята або впростъ, або кому се догѣднѣйше черезъ емиграційного

референта соборчикового. — При тѣмъ пригадує ся обовязокъ зладженя сегорѣчного выказу руху емиграційного по парохіяхъ и прислания ихъ черезъ емиграційного референта соборчикового до Ординаріату. ОО. Референтѣвъ уповажняє ся отсимъ до урядового вѣзваня залагающихъ зъ тыми выказами. Емиграція нынѣ першорядна справа сусѣольна и религійна, совѣстне вспѣдѣланє всѣхъ ОО. Душпастырѣвъ єсть не лишъ зъ природы рѣчи вказанє, але и наказанє.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята

Львѣвъ, дня 7. липня 1912

Ч. 53.

Ч. 7066. — Въ справѣ збираня жертвъ на монастырь и церковь СС. Василиянокъ у Львовѣ.

Зъ покликѣмъ на вѣдзову умѣщену въ АЕп. Вѣдомостяхъ с р. Ч. III зъ дня 25. марта Митроп. Ординариятъ подає до вѣдома и поручає до прихильного выконаня слѣдуючу

Вѣдзову :

„Комітет для збираня жертвъ і складок на монастырь і церковь СС. Василиянокъ у Львовѣ подає до вѣдома, що уконститував ся, вибираючи председателемъ Всес. о. Митрата Льва Туркевича, заступникомъ предс. Впр. о. Шамбеляна Мих. Яцковскогo, касиромъ Впр. о. Крылош. Івана Чапельскогo, секретаремъ Впр. о. Рекгора о. Дра Йосифа Боцяна. В теперішну найтяжшу хвилию для монастыря комітет виеднєвъ у Високопреосвящененогo Ординаріату позволенє, чтобы кожда з нашихъ церкѣвъ причинила ся запомогою зі звоєі скарбони для згаданого монастыря і церкѣвъ, а то: матерна церкѣвъ в сумѣ двайцять кор., а дочерна десять кор. Подаючи се до ласкавого вѣдома Всечестныхъ і Високопреподобныхъ Отцѣвъ, просимъ о ласкаве удѣленє і прислание згаданихъ запомаг, якъ такожъ о збиранє иньшихъ складокъ і жертвъ на згадану цѣль. Якъ вѣдомо, якразъ теперъ СС. Василиянки переносять ся до новозакупленого дому, красеногo и сбширного, який вигідно примістити і интернат і школи і монастырь Там у власній хатѣ будуть Сестри-виховательки молодыхъ поколінь нашого жіноцтва могли спокійно і успішно вести свою тиху муравельну працю на славу нашѣй сѣв. Церкви католицкои, добро нашого руского народа і пожитокъ нашихъ родин. Однакъ такъ сплата дому, купленого майже на кредит, якъ і вѣдповѣднє внутрішнє урядженє єго, огорожа великого огорода і т. и. вимагають многихъ тысячѣвъ, на які убогихъ монахинѣвъ не стати. Тому еще разъ апелюємъ до нашого жертволюбного духовенства і нашѣй ріднои сусѣльности і просимъ о ласкаві а скорѣ датки, бо потреба ду-

же пекуча. До пересиланя запомог, за які вже наперед дякуем, будуть розіслані і через ВІПр. о. Деканів доручені окремі чекки.

У Львові дня 20. липня 1912 р.

За комітет :

о. Лєв Туркевич
предсідатель.

о. Др. Іосиф Боцян
секретар.

Митрополитальный Ординаріатъ прихилиючи ся зновнѣ до прошеня Комитету товѣжъ въ цѣлости потверджує і призволені датки зъ Скарбонѣ церковныхъ приказуемо Всч. ОО. Деканамъ зъ всѣхъ матричныхъ якъ и дочерныхъ церковъ чимъ скорше стягнути и найдальше до кбнця м. вересня 1912 въ тѣй цѣли установленными чеками конта Н-р 800001 де належить выслати.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 22. липня 1912.

✠ **АНДРЕЙ.**

Митрополитъ.

Ч. 54.

Ч. 4478. — Въ справѣ „сиротинскихъ радъ“.

На дотичне прошене Президіи ц. к. Высшого Суду краєвоо препоручає ся Всч Духовенству, щобы при закладаню и дѣловодствѣ радъ Сиротинскихъ тымже якъ найтеплѣйшу помѣчь и поперте оказувати старали ся.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 23. липня 1912.

Ч. 55.

Ч. 6397. — Въ справѣ береженя памятникѣвъ.

Центральна Комисія для охороненя забиткѣвъ удѣлила Митроп. Ординаріатови слѣдуюче :

Mit Rücksicht darauf, dass die in den Kirchen älteren Datums befindlichen Kunstschätze, wie Bilder, Schnitzereien und dergl. durch den Einfluss der herrschenden Feuchtigkeit der Deteriorierung ausgesetzt sind, wird dringend empfohlen, auf die unterstehende Geistlichkeit in geeignet erscheinender Weise einzuwirken, dass der Entfeuchtung von Kirchen ein stetes und besonderes Augenmerk zugewendet werde. In den meisten Fällen wird die wenig kostspielige Anlage von äusseren Luftschächten, oder die zweckentsprechende Anbringung von Dachrinnen genügen, welche Massnahmen nicht nur wärmstens empfohlen, sondern auch dringend angeraten werden.

Die Zentralkommission steht in jedem konkreten Falle gerne mit ihrem fachmännischen Rate zur Verfügung und ist auch stets bereit beim Abgange der erforderlichen Mittel für derlei Arbeiten Subventionen aus ihren Krediten zu bewilligen, oder beim k. k. Ministerium für Kultus und Unterricht in Antrag zu bringen.

Der Präsident: Franz Liechtenstein.

Товѣ подає ся Всч. Духовенству до вѣдомости и до вѣдповѣдного поступованя зъ тымъ, що недопущене и усторонене вогкости въ церквахъ и будинкахъ парохіяльныхъ єсть однимъ зъ головныхъ обовязкѣвъ душпаствырскихъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 17. липня 1912.

Ч. 56.

Ч. 6926. — Въ справѣ береженя старыхъ церковъ.

Центральна Комисія для охороненя памятникѣвъ удѣлила Митроп. Ординаріатови подѣ днемъ 2/7 1912 Ч. 3184 слѣдуюче :

„Seit einer Reihe von Jahren mehren sich in Galizien Fälle, dass die Holzkirchen entweder durch dilettantische Restaurierungen, Umbauten etc. an ihrem künstlerischen Charakter Einbusse erleiden oder gar gänzlich demoliert und an ihrer Stelle gemauerte Kirchen errichtet werden. Und doch verdienen die alten Holzkirchen mit grösserer Fürsorge behandelt zu werden. Manche von ihnen sind wertvolle Denkmäler der kirchlichen Holzbaukunst, alle aber bieten, sowohl die reicheren als auch die ganz einfachen Bauten, die gewöhnlich von alten, hohen Bäumen umgeben sind, ein malerisches Bild, welches nicht nur den Hauptschmuck, den wichtigsten ästhetischen Besitz der galizischen Ortschaften bildet, sondern auch objektiv genommen vielfach ausserordentlich wirkungsvoll ist.“

Die Zentralkommission st ebt sonach seit Jahren den Besitz an alten Holzkirchen Galiziens möglichst unvermindert für die Zukunft zu erhalten. Ihre Bemühungen werden auch von ihrem höchsten Protektor dem durchlauchtigsten Herrn Erzherzog Franz Ferdinand vollauf gewürdigt. Trotzdem ist ein rapides, nur selten durch den schlechten baulichen Bestand bedingtes Schwinden dieser Denkmale zu konstatieren. Daher hat der Denkmalarat der Zentralkommission in seiner ersten am 12. und 13. April 1912 abgehaltenen Session Anlass genommen sich mit diesen Denkmalen eingehend zu beschäftigen und in Anerkennung der kunstgeschichtlichen und ästhetischen Wichtigkeit dieser Objekte über den Antrag der Mitglieder: Professor Dr. Johann Ritter von Bolocz-Antoniewicz in Lemberg und Prälat Professor Dr. Heinrich Swoboda in Wien das Präsidium ersucht, sich in dieser wichtigen Angelegenheit an die galizischen Ordinariate zu wenden.

In Entsprechung dieses Wunsches erachtet es das Präsidium als seine vornehme Pflicht, vor allem dem hochwürdigen Ordinariate für dessen Fürsorge, die das hochwürdige Ordinariat stets für die Erhaltung der Kunst- und historischen Denkmale an den Tag gelegt hat, seinen verbindlichsten Dank auszudrücken.

Gleichzeitig aber wird das hochwürdige Ordinariat dringend ersucht, der Erhaltung der Holzkirchen besonderes Augenmerk zuzuwenden.

Berechtigten Kultusbedürfnissen wird seitens der Zentralkommission gewiss nicht entgegengetreten werden. Diese wird auch stets bemüht sein, den lokalen Faktoren die Erhaltung der Holzkirchen durch Befürwortung von Staatssubventionen zu ermöglichen.

Der Präsident: Franz Liechtenstein*.

Тов подає ся Вєч. Духовенству до вѣдомости и до доложєня станєв о захованє старихъ деревлян. церквей на случай будовы новыхъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 24. липня 1912.

Ч. 57.

Ч. 445/Ком. — Въ справѣ амьны §. 28. 6. Статуга вдов.-сирот. фонда.

Въ выконаню розпорядженя ВПрєосвящ. Митроп. Ординаріата зъ дня 19. жовтня 1911. Ч. 91/орд. (Льв. АЕп. Вѣд. Ч. 76) въ дѣлѣ IX ухвалы принятой послѣдними Загальными Зборами Вѣдпоручникѣвъ Вєч. Клира въ справахъ вдов.-сирот. фонда що до выплачуваня сиротамъ авычайной запомоги изъ фонда до 20. року житя (взглядно и довше), управл. Комисія тогожь фонда взыває симъ Вєч. Комисарѣвъ въ деканальныхъ вдов.-сир. фонда, чтобы до **кѣнца серпня** с. р. предложили тутъ точно збставлені выказы перебуваючихъ въ ихъ деканатахъ сирѣтъ свящ., поименно зъ наведемъ имени ихъ пок. вѣтця, а то 1) выказъ поименный, зъ поданемъ даты уродженя и имени вѣтця тыхъ свящ. сирѣтъ, (хлопцѣвъ и дѣвчатѣ), котры въ 1912 р. скѣнчили або скѣнчатъ 18 рѣкъ житя, а не переступили 20 р. житя; 2) выказъ поименный тыхъ дѣвчатѣ свящ. сирѣтъ (зъ поданемъ даты уродженя и имени вѣтця), котры въ 1912 р. скѣнчили або скѣнчатъ 20 р. житя, а суть неваосмотрені и до заробкованя неспособнй.

Если въ деканатѣ нема такихъ сирѣтъ належить предложити негатиный доносъ.

Митроп. Консисторія подає тов до вѣдомости Вєч. Комисаріатамъ вдов.-сирот. фонда для точного выповненя.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторій.

Львѣвъ, дня 2. липня 1912.

Ч. 58.

Ч. 6829. — Въ справѣ приняты кандидатѣвъ стану духовного до гр.-кат. духов. семинаріи у Львѣвъ.

Кандидаты духовного стану зъ Архієпархіи Львѣвской, що бажають бути принятыми до Львѣвской гр.-кат. духов. семинаріи, мають предложити свои прошеня Митроп. Консисторії до дня 31. серпня с. р. включно и долучити до нихъ слѣдуючй свѣдоцтва:

1) Свѣдоцтво дотычного уряду парохіального, що проситель єсть сыномъ законно вѣнчанныхъ родичѣвъ гр.-кат. обряда и въ томъ обрядѣ збставъ окрещеный и миропомазанный.

2) Свѣдоцтво убожества вѣдъ дотычного уряду парохіального або деканального — подтвержене ц. к. Староствомъ.

3) Свѣдоцтва зъ всѣхъ пѣвротчій шкѣлъ гѣмназіальныхъ зъ залученемъ свѣдоцтва зрѣлости, а коли проситель черезъ слабѣсть або яку иншу причину залишивъ бувъ пѣвротчє наукъ пѣвротчє або и довше, то має свѣдоцтвомъ выданнымъ вѣдъ дотычного уряду деканального и вѣдъ ц. к. Староства доказати, де въ томъ часѣ перебувавъ и чимъ занимавъ ся.

4) Свѣдоцтво моральности ствержене вѣдъ ваглядного уряду деканального, въ якѣмъ кромѣ поведєня просителя має бути такожь выражене, що тойже є безженнымъ.

5) Свѣдоцтво лѣкарске посвѣдчаючє о здоровю просителя и о вѣдбутѣй природнѣй або щепленѣй вѣспѣ.

6) Посвѣдченє вѣдъ ц. к. Староства, що кандидатъ не належить до вѣйсковой звязы.

Кандидатамъ, котры мають слабу квалифікацію, не мають матуры або належать до иншихъ Епархіи, зверне ся передъ 20. верєсня ихъ поданя безъ успѣху на адресу тыхъ урядѣвъ парохіальныхъ, въ обрубѣ котрыхъ мешкають — и тѣ кандидаты не потребують очевидно являти ся до елекції. Всѣ прочі мають дня 25. н. ст. верєсня 1912 т. в. въ середу о 8. годинѣ рано явити ся въ Архикатедральной Церквѣ св. ВМ. Георгія, тамъ выслуhati зъ набожностію св. Литургіи, а потѣмъ зѣбрати ся въ назначенѣй до того сали въ цѣли пѣдданя ся испытѣвю зъ спѣву церковного и головныхъ основъ христіанской вѣры. При томъ примѣчає ся, що знаючй гармонѣйный спѣвъ будутъ при рѣвныхъ прочихъ услѣвяхъ скорше уваглядненй при принятю до заведєня, але затє будутъ обовязанй дальше въ гармонѣйномъ спѣвѣ вправляти ся и на кождє вѣзване ВЧ. Ректорату семинаріи въ томъже спѣвѣ безусловно участь братя. Дальше нѣ дни вѣдъ ВЧ. Ректорату означенѣмъ мають назначенй до принятя кандидаты пѣддати ся осмотрови лѣкаря заведєня що до стану здоровья.

Наконецъ має каждый кандидатъ стану духовного при принятю до семинаріи выказати ся власнымъ молитвословомъ Терейскимъ и Изборникомъ Службъ церковныхъ. Послѣднѣя точка обявляє та-кожъ кандидатѣвъ духовного стану, що вже були питомцями семинаріи.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.
Львѣвъ, дня 19. липня 1912.

Ч. 59.

Ч. 7022. — Оголошене конкурсу на 5 мѣсць въ Институтѣ СС. Василянѣвъ зъ фондациі бл. п. кардинала Сембратовича.

Розписує ся конкурсъ на 5 мѣсць зъ фондациі бл. п. Кардинала С. Сембратовича въ Институтѣ СС. Василянѣвъ зъ реченцемъ до 15. серпня 1912 зъ тымъ, що кандидатѣвъ, котри водповѣли вповнѣ вымогамъ въ минушомъ роцѣ, мають першенство и на сей рѣкъ. Притѣмъ пригадує ся, що условія принятія повостають незмѣнені, якъ попередъ. О перші два мѣсця стипендіи могутъ убѣгати ся сироты належачі до родини бл. п. фондатора, о другі два довѣки священникѣвъ, а о одно походячі зъ стану свѣтского.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 20. липня 1912.

Ч. 60

Ч. 6546. — Въ справѣ церковныхъ книгъ: Трефологіона и др.

Всѣ Уряды деканальні взывають ся, предложити тутъ безпрочно справоздане въ справѣ книгъ церковныхъ по мысли тутейшого розпорядженія зъ дня 20. марта с. р. Ч. 2822 (Льв. АЕп. Вѣд. Ч. 22).

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 2. липня 1912.

Ч. 61.

Ч. 7120. — Поручене книжокъ: „Христосъ між нами“ и „Житві питаня“.

Накладомъ Тѣв. св. Ап. Павла вышло: „Христосъ між нами“, написавъ св. І. Лежогубскій, кат. шкѣль реальныхъ и „Житві питаня“ написавъ Дрѣ П. Ключѣвъ. Оба тѣ выданы великій пожитокъ для поднесенія реал. морального чувства, скрѣпленія вѣры кат. и нашого обряда могутъ принести, прѣтов поручають ся Всѣ. Духовенству до ужиткованія такъ въ читальняхъ якъ и для приватного читанія, якъ и для библиотекъ шкѣльныхъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 25. липня 1912.

Ч. 62.

Ч. 6925. — Въ справѣ Товариства св. Ап. Петра.

Выдѣль Товариства для запомогі убогихъ церквей им. св. Ап. Петра предложивъ тутъ зъ просьбою о оголошене слѣдующого

Справозданя о станѣ Товариства св. Ап. Петра за I и II кварталъ 1912.

А). Членскій вкладки зложили въ коронахъ :

Бережанскій дек. церк. Куропатники, Мечишѣвъ, Тростянецъ, Жукѣвъ, Гиневичъ, Курияны по 5 К., оо. Ант. Лотоцкій, Михаилъ Шараневичъ по 2 К., Филипъ Свергунъ, Теод. Габрусевичъ, Вас. Сѣрко, Ал. Чубатый, по 1 К., Дм. Яцѣвъ 1 К. 20 с. Ч. ч. М. Чубата, Леонъ Мичуловичъ, Мих. и Наст. Недѣльскій зъ Жукова, Анаст. Кат. Дм. и Ник. Степанѣвъ, Кат. Подлужна, М. Чикалевичъ, Ан. Николишинъ зъ Гиневичъ, Гр. Швець, Ан. Швець зъ Шумлянъ малыхъ по 1 К. — разомъ 57 К. 20 с.

Бобрещкій дек. церкви: Суходѣль 10 К., Глѣбовичъ вел., Романѣвъ, Подгородище, Выбранѣвка, Брыницъ церк., Брыницъ заг., Седлиса, Ганачѣвка по 5 К. оо. Евст. Бартѣвъ и жена, Ю. Мартиновичъ, Мих. Гвоздецкій по 1 К., Викт. Несторвичъ 2 К. Ч. ч. Романъ и Евд. Монастырскій, Кс. Чорнѣй, Ан. Демчукъ, Кс. Паливода, Мих. Костырка по 1 К. Брацтво въ Глѣбовичахъ вел. 1 К. — разомъ 63 К. Бродскій дек. церкви: въ Рожневѣ 5 К., въ Рудѣ бродскій 3 К., урядъ дек. 6 К. о. Л. Сѣлинскій 1 К. — разомъ 15 К.

Бускій дек. церкви: Гумниска, Вербяны по 5 К., о. Терлецкій 1 К. Ч. ч. Мих. Романишинъ, Ант. Ивашко, Л. Чучманъ зъ Гумнискѣ, Текля Михайловъ, Пав. и Ант. Ивашкѣвъ, Юлія Толочкевичъ по 1 К. — разомъ 18 К.

Винницкій дек. церкви: Шоломыя, Старе село, Звенигородъ, Гаѣ, Жиравка, Дмитровичъ, Глуховичъ, Черепинъ, Давидѣвъ, Чижикѣвъ, Городиславичъ брацтво и церковь по 5 К., Винники 20 К., о. Григорій Горнякъ и жена по 4 К., Ив. Ярымовичъ, Е. Радкевичъ, В. Яворскій, И. Хоминъ, М. Струминскій, Ф. Пелехъ, Н. Пясецкій, Ю. Дякѣвъ по 1 К. Ч. ч. Ю. и Н. Рыбакъ, Кат. Ключковска, С. Ничка по 1 К. — разомъ 100 К.

Войнилѣвскій дек. церкви: Долга войнилѣвска, Студѣнка, Бабинъ, Кудлатѣвка, Дубовиця, Середне, Должка, Лука, Цвѣтова, Сѣвка по 5 К., оо. Ю. Любинецкій, Вол. Яновичъ, Ю. Павлусевичъ, Игн. Муликъ, Яр. Гургула, Ант. Лучаковскій, Ант. Гойданъ, І. Палѣвъ, І. Федюкъ, Стеф. Головацкій по 1 К. — разомъ 66 К.

Галицкій дек. церкви: Тустанъ, Симакѣвѣ. Нѣмшинъ, Скоморохи нові, Крылосъ, Галичъ, Гандѣвѣ, Поплавники, Бовшѣвъ, Конкольники, Яблонѣвъ, Загоре, Галичъ, Нѣмшинъ Крылосъ, Скоморохъ старій, Подшумлянѣвъ, Гандѣвѣ, Поплавникъ по 5 К., оо. Мих. Студинскій, Ник. Винницкій, Вас. Гургула, І. Слободянь, Ник. Комановскій, І. Гешевскій по 2 К., о. Гр. Бѣлякъ 4 К., Теод. Ковальскій, И. Дольницкій, Петр. Смикъ по 1 К. Ч. ч. Ю. Ватраль, М. и Ел. Цимбалѣста, Кс. Баранъ, Ев. Гетманъ и Соф. Коростѣль зъ Бовшева по 1 К., Кат. Мурафа 3 К. — разомъ 124 К.

Глинянскій дек. церкви: Балучинъ, Бортѣвъ, Глиняны-Замѣсте, Глиняны-Заставе, Задворѣ, Куровичъ, Соловія, Кутѣвъ, Безбруды, Русилѣвъ, Ляшкѣ кор., Перегновъ, Печенія, Выжняны, Полоничѣ, Подгайчики, Богданѣвка, Погорѣльцѣ, Полтва, Женѣвъ, Полюхѣвъ вел., Розворяны, Скнилѣвъ, Вѣльшанка по 5 К., о. Павл. Бачинъ кій 2 К. — разомъ 122 К.

Грималовский дек церкви: Борки малі, Новосёлка, Глѣбовъ, Грималовъ, Зелена, Калагаровка, Волиця, Лука мала, Фашовка, Остапе, Товсте по 5 К, Вѣкно и Козина по 10 К, оо. М. Куницкій 2 К, Вас. Левницкій, Теод. Кордуба, К. Милицевский, Романъ Зарицкій, Т. Пиндустъ, К. Монцѣбовичъ, Дм. Ксьонжекъ, І. Ганкевичъ, І. Кулицкій, І. Райтаровскій, І. Иганчукъ по 1 К. Ч. ч. Ан. Кулицка, М. Ганкевичева по 1 К, Кор. и Петр. Райтаровскій, Ол. Роз. Безпалко, Ан. Мар. Боднаръ, Яр. и Мар. Бѣгальска, Ан. І. и Мар. и Мал. Вовкъ, Ол. Вѣчарикъ, Ост. Воробѣй, Гн. и Тек. Голикъ, Ев. Галоха, Ил. Гороховскій, Ил. Гаць, Ев. Груда, Мел. Глинська, Мих. и Наст. Дзѣндзякъ, О. М. Ил. Яр. и Кс. Дорошъ, Пар. Довгань, Анд. Депутатъ, О. Довгань, Мар. и Пар. Зѣнь, Романъ Ев. и Ст. Козакъ, Пар. Крысовата, Глик. Гавр. Ан. и Тек. Куйбѣда, Наст. Коцупей, Тац. Коленко, Кс. и Мал. Максимовъ, Федорка Мудра, Гл. Мазуръ, Мар. и Мал. Палаць, Ил. и Ан. Пятакъ, Ив. Проскурницкій, І. и Тац. Рудзѣкъ, Ев. Рогальска, Ац. Сарабунъ, Ан. и Ан. Слободянь, Кат. и Мих. Стельмахъ, Ил. Слюсаръ, Павл. Сарабунъ, Мар. Стрѣлковска, Ан. Тобухъ, Т. Тиха, Мар. Францишинъ, Т. Чачковска, П. Шуль, Мар. Ющакъ, всѣ зъ Остапя по 1 К.

Долинскій дек церкви: Солукѣвъ, Тростянець, Слобода долиньска, Раковъ, Надѣвъ, Дѣдушицъ мал. Лолинъ, Максимѣвка, Нягринъ, Велдѣжъ, Новошинъ, Пацикѣвъ, Новоселиця по 5 К. оо. Меч. Авдыковичъ, Петр. Чикалюкъ, Вол. Илевичъ, Хр. Бобикевичъ, Т. Муровичъ и жена, І. Охримовичъ, Н. Бѣлецкій и жена по 1 К. Ч. ч. Ф. Брынякъ, Ив. Яцковъ, по 2 К, Вас. Понайда, Д. Дзѣсьо, К. Дмитришинъ, Т. Шкурляй, Ив. Шимковъ, Дан. Романишинъ зъ Княжолуки, Яц. Кудыбенъ, Мат. Гаврилишинъ, Анд. Коваль, Мих. и Яц. Пенгринъ, Ст. Григорскій, Мих. Колядинъ, Вас. Бойковъ зъ Солукова, Анд. Стефанишинъ, Вас. Романишинъ зъ Тростянця, Ром. Микитинъ зъ Ракова, Ст. Кулякъ зъ Турѣ вел., Як. Мацуганъ, М. Сопковъ, Мик. Мацуганъ, Ст. Принда, Вас. Гороховянка, Вас. Гатайло, Гр. Калѣцунъ, Анд. и Ан. Антонѣвъ зъ Дѣдушицъ мал., Ив. Озговичъ и Мар. Кмишкевичъ, Гр. Матѣйчинъ, Ив. Дарвай, Петро Чучанъ и Ив. Тисякъ зъ Лоліна, О. Пирко, Ант. Федоричъ зъ Велдѣжа, Тек. Сембратовичъ, Олена Мельникъ, Ан. Вознякъ, Ем. Янцуръ и Т. Кишукъ зъ Пацикова, Н. Гладунъ, Сим. Ловичъ, Ник. Фед. Евд. Костѣвъ, М. Крупчинъ, Ив. и Гр. Хоминъ, Ол. Шльомакъ, К. Костѣвъ, Ев. Лучковъ, Ан. и Пар. Мельникъ, Н. Мих. Ив. Климъ, П. Милиневичъ, Н. Векингъ, Ол. Хома, Ев. Сова, Н. Чорнѣй, Ф. Тулисъ, Ол. Матѣйчинъ, Текля Дюдякъ, Мар. Кобинець, Кат. Крупчинъ, Н. Юрковъ, Ев. Дыдякъ зъ Мизуна по 1 К. — разомъ 151 К 40 с.

Жидачѣвскій дек церкви: Волковъ, Деменка лѣсна, Гнѣздичѣвъ, Жидачѣвъ, Млыньска, Покровѣцъ, Тейсарѣвъ, Кавчій Куть, Цициловѣцъ, Пчаны, Волиця гнѣзд., Межирѣче, Облазница, Руда, Ганѣвацъ, Лѣвчицъ по 5 К, Иванѣвацъ 10 К. оо. Ив. Мартинець, Ем. Левницкій по 2 К, Ив. Шпытко, Ф. Ковальскій, Л. Костюкъ, Іо. Макаревичъ, Іо. Головковичъ, Т. Дзѣоба, А. Кваснюкъ по 1 К. Ч. ч. Иванъ Бѣганъ 1 К. — разомъ 102 К.

Журавенскій дек церкви: Чертѣжъ 10 К, Баличѣ подор., Влодимирицъ, Ляховичѣ, Ляховичѣ подор., Изидорѣвка, Новошины по 5 К, оо. Ив. Илевичъ, Іо. Логиновскій, Том. Березовскій и жена, Левъ Кордасевичъ по 1 К, о. Ив. Рудницкій 2 К. Ч. ч. Вас. Пристай 2 К, Гавр. и Пел. Изаникъ, Як. Мисакъ, Кашицъ, Сим. Юл. Аг. Кат. Стеф. Грогодзы, Вас. Евф. Ев. Гишпилѣ: Любино, Пар. Мар. Март. Мосгова, М. Телька, В. и Ан. Яцишинъ, Ан. Емецъ, Дм. и Сер. Кузыкъ, М. Бегій, Аг. Дженджер, Ан. Стасъвъ, Мар. Данилишинъ, Гавр. Чѣрнага, Хр. и Т. Ковалишинъ, Ев. Кремѣнь, Анд. Брычъ, Пел. Кузьмакъ, Ол. и Маг. Кунда, Т. Паламаръ, Мар. Веклякъ, Тек. Химѣй, Март. Василѣвъ, Ев. Табака, М. Высочанъ, Ан. Кулякъ, Ив. Думичъ, Петро Бегѣй, Ив. Гудзоватый, Дм. Мартиновичъ, Сим. Бойчукъ, Н. Савчинъ, Ил. Слюзаръ, Дм. Выспяньскій по 1 К. — разомъ 97 К.

Залозекій дек церкви: Батѣковъ 15 К, Верѣвчикъ 15 К, Залѣзци старі, Ратыше по 10 К, Залѣзци нові, Загѣре, Звыжень, Кутище, Маркопѣль, Мильно,

Серетецъ, Шишковѣцъ по 5 К, оо. Ад. Витвицкій, К. Дурбакъ, Ил. Мединскій, Ан. Гутковскій, Гр. Городницкій, Іо. Мельницкій, Меч. Скоморовскій, Мих. Гайдукевичъ, Т. Кончевичъ, Гр. Косаръ, Гр. Павлюкъ, Мих. Бутринскій по 1 К, в. п. Медыньска и Гайдукевичева по 2 К, Косарова и Павлюкова по 1 К. — разомъ 108 К.

Зарваницкій дек церкви: Богатковѣцъ, Бенѣвъ, Вишнѣвичикъ, Гайворонка, Золотники, Бурканѣвъ, Ишкѣвъ, Котузѣвъ, Михайловѣцъ, Мозоловка, Гниловоды, Соколовъ, Сосновъ, Семикѣвацъ, Увсье по 5К, Доброполе 2 К, Зарваниця 8 К, оо. Пет. Бѣлинскій 5 К, Вас. Томовичъ 3 К, М. Корытко, Люб. Билинскій, Сим. Гаврилюкъ, Т. Дурбакъ, Ив. Сендецкій, Ив. Сѣрко, Ив. Клишь, А. Рыбакъ, Вол. Масякъ по 2 К, Вол. Биневичъ и жена и Ил. Фенчинскій по 1 К. Ч. ч. Ю. Крушельницкій 2 К, Текл. Солтысъ, Настя Микитинъ, Марія Било, Ол. Новакъ по 1 К, — разомъ 120 К.

Зборѣвскій дек церкви: Тустоголовы, Грабковѣцъ, Метенѣвъ, Заруде, Августѣвка, Хоростецъ, Кабарѣвка, Озерянка, Цецова, Славна, Пѣдгайчики, Волосѣвка, Плавча мала, Красна, Глинна по 5 К, оо. Д. Зарицкій 2 К, Юліанъ Илевичъ, Ал. Илевичъ, Иванъ Кондрагъ, А. Рудницкій, Ник. Стеткевичъ, Е. Мизъ, Е. Шимкевичъ, Петро Чумакъ по 1 К. Ч. ч. Стеф. Иванѣвъ, Стеф. Пахолокъ, Ив. Чвартацкій, Ив. Вербицкій, Гн. Древницкій, Ст. и Юл. Стецюкъ, Ил. Редква, Дм. Сень, Иванъ Задорожний, Стеф. Розумкевичъ, Ол. Дембицкій, К. Вербица, Ю. и Редква, Марія Медвѣдъ, Марія Перетятко, Ан. Гуникъ, Д. Задорожна, Мар. Боднаръ, Мар. Лопушанська, Софія Рогаль, Соф. Михалица по 1 К. 4 члены зъ Тустоголовъ 4 К, инші члены 28 К. — разомъ 139 К.

Золѣчѣвскій дек церкви: Ляцке вел., Ольшаниця, Хильчицъ, Почапы, Плуговъ, Запытовъ, по 5 К, оо. Доманикъ, Вергановскій, Ю. Левицкій и жена по 1 К. Ч. ч. Иванъ Блавацкій, В. Наремба, по 2 К, Анд. Древницкій 1 К, о. Л. Курмановичъ 1 К, — разомъ 40 К.

Козловскій дек церкви: Козова, Козловъ, Дмухавецъ, Плотица, Городище по 5 К, оо. Павло Свистунъ, Л. Зарицкій и жена, І. Мизъ, Д. Бачинскій и жена по 2 К, — разомъ 37 К.

Лѣвовскій дек церкви: Боршевичѣ, Пикуловичѣ по 10 К, Лѣсеничѣ 5 К, оо. Ев. Гузаръ, К. Богачевскій по 2 К, І. Баковичъ, І. Мѣльницкій по 1 К, в. п. Венед. Мѣйскій 10 К, Мод. Сосенко 5 К, Ник. Гавдякъ 2 К, Дм. Хоминъ, Левъ Вендишь 1 К.

Лопатинскій дек церкви: Завидче, Кустинь, Лопатинъ, Ляшкѣвъ, Николаѣвъ, Нивицъ, Оплѣцко, Сморокъ, Станиславчикъ, Монастырокъ, Стремѣльче, Щуровичѣ, Хмѣльно, Немилѣвъ по 5 К, оо. П. Чмола, М. Паукъ, Л. Войтовичъ, М. Громадка, Ив. Карановичъ и жена, Ив. Жегаловичъ, Анд. Киналь, Он. Чубатый и жена, Яр. Стеткевичъ, Л. Пытликъ, Ив. Завадовскій, Л. Савицкій, Н. Данилюкъ по 1 К. — разомъ 85 К.

Николаѣвскій дек церкви: Илѣвъ, Стѣльско, Усте, Розвадовъ, Воля вел. Пѣсочна, Черниця, Веринъ, Николаѣвъ, Демня, Берездѣвѣцъ, Малехѣвъ по 5 К, оо. Соболта, М. Гаврилюкъ и жена, Романъ Волощакъ и жена, І. Лохъ и жена, Анд. Стадникъ и жена, В. Телишевскій и жена, В. Кузьмичъ, І. Прудзевичъ, Ст. Коссакъ и жена, М. Ясеницкій и жена, Н. Фольварковъ и жена, Н. Сенишинъ и жена по 1 К. Ч. ч. Федъ и Паз. Горакъ по 1 К. — разомъ 83 К.

Озѣрянскій дек церкви: Мшана и Суховоля по 2 К, Бѣлковѣцъ, Богданѣвка, Воробѣвка, Цебрѣвъ, Курѣвѣцъ, Курѣвѣцъ, Городище, Носѣвѣцъ, Заруде, Обяринѣцъ, Янковѣцъ, Мшанецъ, Дитковѣцъ, Несторѣвѣцъ, Остаховѣцъ, Даниловѣцъ, Покропивна, Сервиры, Ярѣвѣцъ по 5 К, оо. Л. Сѣчинскій 3 К, М. Феденишинъ, П. Дудикъ, Ал. Лебедозичъ, Ев. Скоморовскій, Гр. Алискевичъ, П. Куридикъ, В. Молчокъ, М. Захарчукъ по 1 К. В. п. І. Дудикъ, М. Тильчакъ по 1 К. — разомъ 102 К.

Олескій дек. Ч. ч. Анна Кологонъ, Пар. и Марія Кандя, Ан. Штурмакъ по 1 К, — разомъ 4 К.

Олѣвскій дек. церкви цѣлого деканата по 5 К, оо. Ив. Пелехатый, Симеонъ Шпидеръ и жена по 1 К, — разомъ 118 К.

Перегинскій дек. Чч П. Семкуличъ, Дм Кобринъ по 1 К, — разомъ 2 К.

Перемышляньскій дек. церкви: Перемышляны, Коросно, по 5 К, о. Из. Копертинскій 2 К. Чч. С. Левицкій, В. Мѣклушка по 2 К. Ст. Гѣщинскій, Пр. Пришляковска, Дм. Костѣвъ, К. Подворна, Ив. Сохоцкій, М. Лоѣкъ, читальня Провсвѣты, въ Перемышлянахъ и Короснѣ по 1 К, разомъ 24 К.

Подгасцкій дек. церковь и брацтво въ Телячѣмъ по 5 К, о. П. Лѣтинскій 1 К, П. Бекеръ 1 К, — разомъ 12 К.

Подкаменецкій дек. церкви: Суховоля Попѣвцъ, Пеняки, Чепелъ, Панасѣвка, Накваша, Тетильковцъ, Дубе, Голубиця, Лѣтовиска, Ясенѣвъ, по 5 К, — разомъ 55 К.

Скалатскій дек. церкви: Пѣзнанка гнила, Зарубинцъ по 10 К, Криве, Турѣвка, по 5 К, оо. А. Онуферко и Ю. Луцикъ, по 2 К, К. Мандичевскій и Ю. Луцикъ по 1 К, церкви: Заднишѣвка, Мыслова по 5 К, Чч. М. Вар. и Ев. Кучмакъ, Мар. Бойко, Пр. Парницкій, Л. Ищукъ, Гр. Герцъ, Ан. и Гр. Бѣликъ, Мар. Полякъ, Ст. Кавецкій, Анд. Мгаль, Ан. Назаръ, М. Приймъ зъ Заднишѣвки, С. М. и Мотр. Гораль, Гр. Дацко, Гор. Гурикъ и М. Мотикъ зъ Мысловой по 1 К — разомъ 66 К.

Скѣльскій дек. церкви: Гребенѣвъ, Коростѣвъ, Орава по 5 К, оо. Яр. Лукачовскій 2 К, Кончевичъ 1 К, — разомъ 18 К.

Стрѣльскій дек. церкви: Бакѣвцъ мат. и доч., Репехѣвъ, Любешка, Жабокруки по 7 К, Фрага, церковь, гром., крамница, и „Власна помѣчь“, Пѣдборе церковь и громада, Борынничъ, Дроговичъ, Лѣщинъ, Калинѣвка, Псары церк. и брацтва, Дегова церк. и брацтва, Десятники, Бертешѣвъ, Ятвяги, Высла и брацтва, Любша и брацтво, Мелна и брацтво, Русятичъ, Дулѣбы, Пѣдкаменъ, Яглюжъ, Острѣвъ и брацтво, Руда и брацтво по 5 К, оо. Т. Прийма 5 К, Як. Завадовскій 2 К, К. Фащевичъ 2 К, Кмицикевичъ и жена, Ст. Доноровичъ, В. Глѣбовицкій и жена, В. Коломыецъ и жена, Ем. Билиньскій жена и донька, Б. Домбчевскій и жена, Ап. Филиповскій и жена, Вол. Юзичинскій, М. Волошинскій, Гр. Воевѣдка и жена по 1 К, церкви: Стрѣлишка новій, Долиняны и брацтво по 5 К, Чч. Кс. Мадовска, Соф. Павлѣвъ по 2 К, Ан. Винникъ, П. Гамаровска зъ Баковецъ, Ол. М. А. Фостикъ, и М. Чайка зъ Жабокрукъ, Мар. и Ив. Шпачинскій, М. Скеба по 1 К, — разомъ 247 К.

Тернопольскій дек. церкви: Шляхтинцъ и Лозова и о. Ант. Зарыхта и складка — разомъ 32 К.

Тухляньскій дек. Торговля въ Славску 10 К, церковь и громада въ Славску по 5 К, о. Ев. Качмарскій и жена по 1 К. — разомъ 22 К.

Унѣвскій дек. церкви: Стѣнка, Майданъ гол. по 5 К, о. Ив. Бѣлякъ 2 К. — разомъ 12 К.

Ходорѣвскій дек. церкви: Бортники, Васючинъ, Воскресенцъ, Григорѣвъ, Черемхѣвъ, Загбечко, Залесцъ Бородчицъ, Жиравя, Ляшки гор., Книгиничъ, Загоре, Молодиньче, Молотѣвъ, Новоселцъ, Отиневичъ, Городище корол. и цети. Пѣдднѣстрияны, Пѣдлѣски, Чарторья, Помонята, Сугрѣвъ, Вербиця, Ходорѣвъ по 5 К, оо. К. Левицкій, Ю. Бачинскій жена и братъ, Мих. Бачинскій, Ю. Величковскій и жена, Ив. Винницкій и жена, Вол. Андрухѣвъ жена и дѣти: Осипъ и Нуся, Викторъ Соколовскій и жена, Кор. Скоморовскій, Ю. Дудинскій, Ник. Илевичъ, Анд. Одѣжинскій и жена, Юв. Билиньскій и жена, Анд. Ольшь и жена, Мар. Захарѣсевичъ, Юл. Фащевичъ и жена, С. Заяць, Як. Дѣвгій по 1 К, Ден. Телѣщукъ 1 К. Ч. ч. Семенька Анна и Павло, Кишенюкъ Марія, Ант. Анна, Луць, Гась, П. и Т. Бойчакъ, Дм. К. Н. и Пар. Чопикъ, Д. Бунякъ, Ив. и Ан. Грушка, Тимко и Доська Гарматюкъ, Ол. Кизанъ, Т. Дронъ, Ев. Фуртасъ, Паська Братина, Хр. Бойко, М. Петриницъ, Н. Кузикъ, Ев. Александровичъ, Ев. Данилѣвъ по 1 К. — разомъ 182 Коронъ.

Рожнятѣвскій дек. церкви: Берлоги, Камень, Креховичъ Лдзѣне, Топѣльско, Лопянка, Грабова, Петранка гор. и дол., Рѣвня, Рожнятѣвъ, Сваричѣвъ, Спасъ мат. и доч., Струтинъ выжн. и нижн., Цѣнева по 5 К, Пѣдсухе, Слобода ровн. по 3 К, оо. Юс. Гоцкій 2 К, Ив. Маркевичъ, Ив. Кукурудза и жена, В. Преставевскій, С. Наконечный и жена, В. Твардѣвичъ и жена, С. Богачевскій, Т. Нижанковскій, В. Тисовскій, К. Гумецкій, Ив. Пачовскій, В. Сойка по 1 К, Вп. И. Гумецкій 1 К. — разомъ 108 К.

Б.) Жертвы.

Зъ Акафисту: Въ Бережанахъ 48 К. 61 с., Въ Ланахъ 2: 81, въ Серикахъ 2:34 К, въ Глѣбовичахъ вел. 1 К, о. Рейтаровскій 4:20 К, на соб. въ Волднѣвъ 5 К, въ Чижиловъ 2:46 К, въ Городищи 2 К, въ Хороснѣ 12 К, о. Коломыецъ 10:40 К, въ Бортникахъ 2:88 К, парохіяне: зъ Руды 3 К, зъ Острова 4 К, зъ Помонягъ 18:80 К, зъ Фраги 12 К, зъ Пѣдбора 6 К, чит. „Провсвѣта“ въ Мшанѣ 3 К, Видѣль пов. въ Збаражи 25 К, въ Жидачевѣ 100 К, въ Долинѣ 50 К, Тов. „Днѣстеръ“ 800 К, Тов. „Народна Торговля“ 500 К, Тов. Урядникѣвъ и Священникѣвъ 50 К, Тов. „Народный Дѣмъ“ въ Жидачевѣ 25 К, Ексц. Митр. Андрей Шептицкій 81 К 87 с, Урядъ парох. въ Вѣкнѣ, въ Грималѣвъ, въ Зеленой, въ Кокошинцахъ, въ Луцѣ мал., въ Толстѣмъ по 1 К, въ Калагарѣвцѣ 2 К, въ Остапоу 5 К, въ Краснѣмъ 1:20 К, въ Сороцѣ 0:50 К.

В.) Звороты.

Церкви: Долга войнилѣвска 260 К, Пленикѣвъ 100 К, Зашковъ 100 К, Попеляны церковь 100 К, Рудно 50 К, Супранѣвка 50 К, Стратинъ 100 К, Супранѣвка 50 К, Кругѣвъ 200 К, Покропивица 40 К, Теляче 50 К, Козловъ 80 К, Мужилѣвъ 60 К, Лука 100 К, Ганачѣвка 100 К, Утѣшковъ 50 К, Витковъ новий 70 К, Пятничаны 40 К.

За медалъ и грамоты: дек. Бережанскій 60 с., зъ Суходола 1 К.

Складаючи отсимъ щирю подяку всѣмъ жертводателямъ, поручаемъ и на дальше ласкавоу опѣцѣ Всч. Духовенства и вѣрныхъ наше Товариство.

Вѣдъ Видѣлу Товариства Св. Ан. Петра.

Лѣвѣвъ двя 16. липня 1912.

Яларий Паныківскій
скарбникъ.

А. Туркевичъ
голова.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Лѣвѣвъ, дня 17. липня 1912.

Ч 63.

Обвѣщення конкурсовъ.

I.

Митроп. Консисторія розписує чѣдъ днемъ 5 липня 1912 зъ речинцемъ до дня 15. серпня конкурсъ на слѣдуючій парохіи:

Ч. 7031. — Дубрава стара зъ прилуч. Дубрава нова и Камениця въ Босни. Парохія тая числить 1509 душъ. Почта, судъ и урядъ

податковий въ повѣтовомъ мѣсцѣ Прияворъ. Стація желѣзнична Банялюка (26 клм.). Платня 2000 кор. и 20 моргѣвъ поля.
Ч. 7031. — **Козарець** въ Босніи. Повѣтове мѣсто Пріедоръ. Почта и стація жел. въ мѣсци. Платня 2000 кор. и 10 моргѣвъ города.

Вѣдъ Митрополитальнои Консистеріи.

II.

Ч. 6861. — Розписуе ся конкурсъ на посаду сталога гр.-кат. катехита при филии ц. к. VII гимназиі у Львовѣ.

В. Президія ц. к. Рады школьной кравкои обвѣстила пѣдъ днемъ 4. липня 1912 ч. 9798/IV конкурсъ на посаду гр.-кат. катехита при филии ц. к. VII гимназиі у Львовѣ.

До той посады привязані поборы унормовані закономъ зъ дня 24. лютого 1907 В. з. д. Ч. 55.

Кандидаты, убѣгаючі ся о ту посаду, мають внести свои поданя, заосмотрені въ потрібні документи посредствомъ своєї настоятельной власти найпѣвнѣйше до дня 1. сѣрпня 1912.

Кандидаты, що узыскавши повну учительску квалификацію були заняті въ середныхъ школахъ або учительскихъ семинарахъ въ характерѣ заступникѣвъ учителейвъ, а бажають, щобы имъ тую службу пороховано, мають въ квалификаційныхъ табеляхъ докладно выказати, подаючи дату и число декретѣвъ, вѣдъ якого часу, якъ довго и въ якѣмъ числѣ годинъ тыжнево выповняли въ тѣмъ часѣ учительскіи обовязки.

Тое подае ся Веч. Архіепархіальному Клирови до вѣдомости

Вѣдъ Митрополитальнои Консистеріи.

Львовѣ, дня 13. липня 1912.

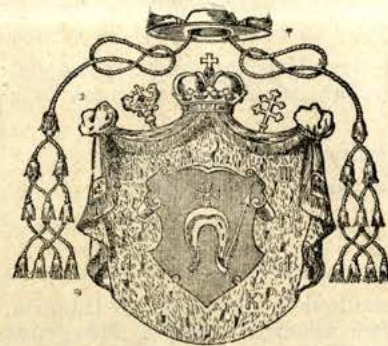
Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львовѣ, дня 25. липня 1912.

Андрей Бьлецькій
официаль

о. Михаилъ Янковскій
канцлеръ.

Нашельдомъ Митроп. Ординаріату. Изъ типографіи Ставропольской пѣдъ управл. Мих. Рефци.

Львовско-Архіепархіальний
ВѣДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIV.

Выдано дня 27. сѣрпня 1912.

Ч. IX.

Ч 64.

Ч. 7772/1. — Обхѣдъ Евхаристійного Конгресу въ Вѣднѣ.

Поновляе ся зариджене въ справѣ торжественного обходу по поводу вѣдбути ся маючого всесвѣтного Конгресу Евхаристійного и приказуе ся всѣмъ Веч. душпаствырямъ вѣдправити въ всѣхъ церквахъ дня 15. вересня с. р. торжественну Службу Божу зъ выставленемъ Найсв. Тайнъ зъ вѣдповѣдною проповѣдію, а по Службѣ Божій устроити процесіональный обхѣдъ зъ Найсв. Тайнами а по тѣмъ супликацію. Веч. душпаствырь, котрі возьмутъ особисту участь въ всесвѣтномъ Евхаристійномъ Конгресѣ въ Вѣднѣ, мають тое торжество вѣдправити дня 21. вересня т. в. въ субботу въ празникъ Рождества Пр. Богородицѣ Дѣвы Маріи.

Тое Богослужене належить въ попередну недѣлю въ церквѣ оголосити.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львовѣ, дня 22. сѣрпня 1912

Ч. 65.

Ч. 7786. — Богослуженя для рекрутѣвъ въ мѣсяци вересни.

Пригадує ся Всч. Парохамъ розпорядженє о щорочнѣмъ богослуженю для рекрутѣвъ въ мѣсяци вересни, зри Вѣдомости 1911 ч. 57 (ст. 109).

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 22. серпня 1912.

Ч. 66.

Ч. 7810. Въ справѣ принята кандидатѣвъ стану духовного до Папскої рускої Колегіи въ Римѣ.

Кандидати наміряючі вступити до Папскої Рускої колегіи в Римі мають внести свої прошеня до тут. Митрополитального Ординаріату найдалше до 15. вересня с. р. а самі знов мають явитись особисто в Ординаріаті дня 25. вересня о год. 8 перед полуднем.

До прошенъ належить залучити слѣдуючі прилоги :

1. Метрику крещеня і миропомазаня.
2. Свѣдоцтво зрѣлости наук гїмназіяльних враз з всіми свѣдоцтвами клас гїмназіяльних.
3. Свѣдоцтво моральности потверджене дотичним Урядом парохіяльним і деканальним.
4. Свѣдоцтво убожества потверджене дотичними властями.
5. Свѣдоцтво дотичного староства в справі війскової.
6. Свѣдоцтво лікарске орикаюче, що проситель є дійсно здоров на тілі і умі і без уломностей.

7. Заяву, що петент наміряє стати свѣщеником в стані безженнім, як сего статут колегіи вимагає: „voluntatem et propositam famulandi Deo toto et indiviso corde in sacro scilicet ecclesiastico coelibatu iuxta explicitum SS. D. N. Pii Papae X mandatum“ (Reg. P. C. Ruth. pag. 3).

Приняті мають явитись в Римі в Collegio Rutheno piazza Madonna dei Monti г. 3. дня 12. вересня найдалше до 6 год. вечером. На подорож отримають потрібну квоту від Митр Ординаріату.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, 20 серпня 1912.

Ч. 67.

Ч. 2714. — О звѣльненю выгягѣвъ метрикальнѣхъ вѣдъ штемплѣвъ.

Nach Tarifpost 73 zum Gebührengesetze vom 9. 2. 1850 R. G. Bl. No. 50 sind Matrikelauszüge zwar in der Regel mit einem Stempel von 1 K von jedem Bogen zu versehen. Aber nach Tarifpost 117 lit. n sind Zeugnisse, welche Personen, die vom Staate, der Gemeinde, öffentlichen Anstalten, Privat Pensionsinstituten und Versorgungsanstalten,

einen Unterhaltsbeitrag unter was immer für einen Namen beziehen, über das Vorhandensein jener Umstände, von welchem der Bezug des Genusses bedingt ist, beibringen müssen, zu diesem Gebrauche stempelfrei“.

Dass Matrikelauszüge, welche Arbeitern in Angelegenheit der Unfall- und Krankenversicherung, dem der Versicherung bei Bruderladen ausgefertigt werden, stempelfrei sind, geht aus der obigen Tarifpost 117 lit. n und den §§ 56 des Gesetzes vom 28. 12. 1887 R. G. Bl. No. 1 a 1888, beziehungsweise § 75 des Gesetzes vom 30. 3. 1889 R. G. Bl. No. 33 und § 45 des Gesetzes vom 28. 7. 1889 R. G. Bl. No. 127 hervor.

Auf diesen Matrikelauszügen ist nur laut Erlass des Finanz-Ministers vom 30. 1. 1895 J. 49909 ex 1894 (Beil. zum Vdgsblatt des Finanz-Ministers No. 5) der Zweck der Ausfertigung und die Person, welcher sie zu diesem Zwecke zu dienen hat, anzugeben.

Вытяги метрикальні для робітників в справах обезпечень на случай нещастя або хороби є вільні від штемпля після Tarifpost 117 lit. n. і після §§ 56. устава з 28. XII. 1887 р. R. G. Bl. No. 1. а 1888. а зглядно § 75. устава з 30. III 1888. р. R. G. Bl. No. 33. і § 45. устава з 28. VII. 1889 р. R. G. Bl. No. 127.

На таких витягах метрикальних треба однак після розпорядження міністерства торгвлі з 31. I. 1895. р. 49909 ex 1894 (Beilage zum Vdgsblatt des Finanz-Ministers No. 5) подати, на яку ціль і особу, котрій той витяг на подану ціль має служити.

Се подає ся до відома Всч. Урядів парохіяльних.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 29. липня 1912.

Ч. 68.

7612. — Додатокъ взглядамъ небезпечно хорыхъ и умирающихъ.

Въ розѣсланѣй до Ч. VIII. Вѣдомостіи приложѣ о небезпечно хорыхъ и умирающихъ сказано, що за нихъ треба передовѣсѣмъ ревню Г. Бога молити, а дальше зъ помочію Божою побудити ихъ особливо до якъ найбільшой любви Божои

Но суть двѣ головні побудки любви Божои надъ всею: безконечна доброта Г. Бога въ Собѣ и для насъ; а зъ тыхъ въ згаданѣй приложѣ лишъ о добротѣ Божѣй для насъ говорить ся. Длятого най Всч. Душпастьрѣ на тыхже прилогахъ зрѣють знакъ на першѣй сторонѣ въ 11. строчцѣ зъ горы по „безконечной доброты Божои“, и най допишуть на горѣ або на долинѣ:

въ Собѣ: що у Г. Бога єсть все безконечне добро, котре Г. Богъ має. Самъ єсть Собѣ, єддѣ вѣки, а все добро, яке єсть въ насъ и въ свѣтъ, тоє все єддѣ Бога походить; и для безконечной доброты Божои для насъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 16. серпня 1912.

7289. — Повторяе ся власть, Парохамъ и Сотрудникамъ дотычно предлюбной сповѣди дана.

Повторяе ся тутъ власть, вѣдь Высокопреосвященного Митрополита взглядомъ предлюбной сповѣди дана и въ Вѣдомостяхъ 1902 ч 10 (ст. 12) оголошена:

„На подставѣ уповажненя, подъ днемъ 28. студня 1901 вѣдь Пенитенціаріи одержаного, удѣляемъ всѣмъ ВЧ. Настоятелямъ парохій и Сотрудникамъ, котры въ Архіепархіи теперь въ тыхъ урядахъ суть або въ часѣ Нашого правленя поставленіи будутъ, власть:

Dispensandi in matrimoniis contrahendis pro foro conscientiae et in actu sacramentalis confessionis tantum super occulto impedimento seu impedimentis primi, nec non primi et secundi, ac secundi tantum gradus affinitatis ex illicita copula, quando tamen omnia parata sint ad nuptias, nec matrimonium usque dum ab Apostolica Sede obtineri possit dispensatio, absque periculo gravis scandalii differri queat; remota occasione peccandi, et quatenus agatur de copula cum suae sponsae matre, dummodo illa secuta fuerit post eiusdem sponsae nativitatem et non aliter; injuncta in quolibet casu poenitentia salutari“.

Тутъ ще додае ся, що треба всѣмъ Парохамъ и Сотрудникамъ о сѣй власти своѣй знати и туюжъ въ даномъ разѣ употребляти; и треба такожъ въ сповѣди дотычну сторону (а если може обѣ стороны о томъ грѣсѣ знаютъ и сповѣдають ся, то обѣ стороны) выразно поучити: що супружество се булобы безъ диспензы церковной въ совѣсти и передъ Богомъ неважне, но Сповѣдникъ властію вѣдь св Отця и Архіерея одержаною, увѣдывае ихъ въ совѣсти вѣдь того препятствія и супружество буде передъ Богомъ вповнѣ важнымъ. Але розумѣе ся, що має Сповѣдникъ и прочі, въ даной власти выраженіи рѣчи заховати.

Если же Сповѣдникъ не употребитъ той власти передъ слюбомъ и не обучитъ сповѣдающихъ ся, то повстають потому по заключенію супружествѣ великіи трудности; якъ можна видѣти изъ слѣдующаго тутъ ч. 7290.

Вѣдь Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 17. серпня 1912.

7290.—О супружествѣ неважно заключенѣмъ изъ причинъ тайнаго препятствія свояцтва, зъ незаконнаго сообщенія походячаго.

Если Священникъ зъ сповѣди мужа або жены видитъ, що супружество збѣтало неважно заключене зъ причины тайнаго препятствія свояцтва, зъ незаконнаго сообщенія въ первомъ, або въ первомъ и второмъ, або лише въ второмъ степеніи походячаго: то Сповѣдникъ дуже бы нерозсудно дѣлавъ и дуже зле для кающаго ся

(або кающаго ся), слобы заразъ неважнѣсть супружества, о котрой вѣдь звикло не знае, заявивъ. Але насупротивъ

I. если кающій ся не знае о неважнѣсти супружества, то належитъ его повзбавити въ доброй вѣрѣ, и наклонити его подъ иншимъ предлогомъ, чтобы по доблѣно довѣмъ часъ зновъ прійшовъ до сповѣди до того самого Сповѣдника. А тымчасомъ має Сповѣдникъ (не удаючи ся до Ординаріату, немающаго власти санаціи) просити у св. Пенитенціаріи (*Eminentissimus et Reverendissimus Dominus Cardinalis Poenitentiaris Major, Roma*) о *sanatio in radice*; „и ажъ по одержанію санаціи кающаго ся обучити.“

Если же кающій ся знае о неважнѣсти супружества, то зновъ ходитъ о томъ, чи друга сторона знае такожъ о тойже неважнѣсти або чи можна бѣ безъ небезпеченства великаго зла неважнѣсть (або хотя сомѣніе о важности) супружества сообщити; пр. если кающа ся жена сказала до мужа: „Сповѣдникъ мовивъ менѣ, що на супружество наше не належито згуду дала я, и що прото для важности (або для безпечной важности) супружества треба, чтобысьмо вѣдновили межі собою згуду“. И

II. если другая сторона знае такожъ о неважнѣсти супружества або можна бѣ послѣ сказанаго неважнѣсть тую сообщити: то тогда най Сповѣдникъ удасть ся до Ординаріату, котрый Сповѣдникови власть диспензована вѣдь препятствія удѣлитъ, и по удѣленіи диспензы мають обѣ стороны согласіе супружеске межі собою обновити. А по томъ обновленію согласію справа скѣнчена, супружество вже важне, и не треба дальшаго удаваня ся до Риму. Но въ спеціальномъ випадку, *quando agitur de copula cum suae putatae uxoris matre*, має Ординаріатъ власть лишь тогда, *si copula secuta fuit post suae putatae uxoris nativitatem et non aliter*.

Але въ практицѣ може бути рѣчею дуже небезпечною, чтобы другой сторонѣ, если она не знае о неважнѣсти супружества, неважнѣсть тую сообщити и другая сторона могла бы навѣтъ вѣдмовити обновленя согласія, тай тогда вже и санація булабы невозможною; а майже всегда буде тое злучене зъ великимъ здивованіемъ або и оскорбленіемъ другой стороны и тая другая сторона буде певно рѣчь тую ажъ до смерти памятати; а если пр. мужъ знае або дѣзнасть ся о законахъ церковныхъ взглядомъ обновленя согласія, то буде такъ якъ напевно жену о грѣхѣхъ посуджувати. Отже если есть небезпеченство великаго зла, то треба буде такой поданя о санацію, и треба замѣсть повышаго способу зъ удаваніемъ ся до Ординаріату, держати ся одного изъ слѣдующихъ двохъ способѣвъ, послѣ того, чи кающій ся (або кающа ся) може або не може черезъ часъ до одержаня санаціи зовсѣмъ уклонити ся вѣдь супружескихъ сообщеній“. И такъ

III. если каючий ся, знаючий о неважности супружества, може зовсімъ уклонити ся вѣдъ супружескихъ сообщеній, пр. черезъ по-дорожъ зъ дому и т. п., хоть и тов зъ трудностію злучене есть: то есть вѣдъ до того конечно обовязанный, доки санація не прійде. Но

IV. если каючий ся не може уникнути супружескихъ сообщеній безъ небезпеченства наибольшого зла, якъ тяжкого обезславленія, згѣршена, найтяжшого роздору: то пѣсля мѣнїя знаменитыхъ авторѣвъ (Lehmkuhl-a, Noldin-a и другихъ) можна принять, що Церковь усу-вае въ такомъ крайномъ разѣ препятствїя, и они могутъ заразъ въ важне супружество вѣйти: каючий ся, знаючий неважность поперед-ного супружества, черезъ поновлене вѣдъ себе согласіе, а согласіе другої стороны на початку супружества дане (хоть неважно), яко не вѣдѣликане, доси перебувае и теперь став ся важнымъ. — Но при томъ повстае всегда обовязокъ, просити такожъ заразъ о санаціи, такъ для бѣльшой певности, якъ и для чести церковныхъ законѣвъ.

Предлежаче оголошене мають всѣ Сповѣдники добре знати и памятати, щобы

1) каючому ся, котрый не знае о неважности своего супружества, не зрѣбити дуже великого зла черезъ то, що заявить ся ему вѣдразу супружество его яко неважно; и

2) щобы взглядомъ каючого ся, котрый знае о тѣйже неважности, Сповѣдникъ вѣдразу зобачивъ, чи можна другѣй сторонѣ, если она о неважности не знае, неважность тую *безъ небезпеченства великого зла* сообщить; а если тов не есть певнымъ, то щобы Сповѣдникъ не умножувавъ собѣ труда, а особливо каючому ся великихъ тяжкостей и грѣховъ черезъ утрату часу про даремне удаванє ся до Ординаріату, котре, вообще взявши, майже лише тогда добре есть, коли вже обѣ стороны о неважности супружества знаютъ, а не тогда, коли ще друга сторона о томъ не знае.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ дня 17. серпня 1912.

Ч. 71.

Ч. 93/Орд. — Въ справѣ участи въ процесїи на Евхаристїиныхъ Конгресѣ.

Подав ся до вѣдомости Участниковъ Всесвѣтного Конгресу Евхаристїиного, що хочащї взяти удѣль въ походѣ — мають ся безпировочно зголосити до Комитету процесїиного: „Prozession's Comité im Fürsterzbischoflichen Palais in Wien“.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 27. серпня 1912,

Ч. 72.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

Митроп. Консисторїя розписуе пѣдъ днемъ 10. серпня 1912 зъ речинцемъ до дня 24. вересня конкурсы на слѣдуючу парохїю:

Ч. 7599. — Крыве, Радехѣвского деканата, наданя приватного.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторїи.

ХРОНИКА.

ИМЕНОВАНЯ.

Дѣйснимъ Совѣтникомъ Митроп. Консисторїи именованїй:

Ч. 83/Орд. — Всч. о. Александеръ Малицкїй, префектъ дух. семинаріи у Львѣвъ.

Крылошанскїй вѣдзнаки отримавъ и Референтомъ Митроп. Консисторїи именованїй:

Ч. 6577. — Всч. о. Іоанъ Алексевичъ катехитъ у Львѣвъ.

Регистрантомъ гр. к. Консисторїи именованїй:

Всч. О. Іосифъ Логинскїй

УМѢЩЕНЯ.

Сотрудництва отримали ОО.:

Ч. 3782. — Григорїй Бѣлякъ *excurrando* въ Угриновѣ середнѣмъ, Ч. 4761. — Михаилъ Микула неопресвитеръ въ Балучинѣ, Ч. 6834 — Бѣлякъ Григорїй въ Новици горѣшнѣй, Ч. 7291 — Яримовичъ Александеръ II сотрудничество при церквѣ св. Ап. Петра і Павла у Львѣвъ.

Завѣдательства отримали ОО.:

Ч. 6445. — о. Алексей Яворскїй *excurrando* въ Осташѣвцяхъ, Ч. 7124 — Волошинскїй Марїанъ, въ Островѣ стрѣльскаго дек., Ч. 7711 — Петро Курчаба, въ Володимирцяхъ журав. дек.

Высоке ц. к. Правительство признало платню для приватн. сотрудниковъ на 1 рѣкъ:

Ч. 6298. — въ Зѣрѣ, Ч. 6297. — въ Бережницѣ шляхоцкѣй, Ч. 6299. — въ Станиславчику.

Жертвы впынувшї до канцелярїи Митропол. Консисторїи:

а) на потреби св. Отця:

П. Брацтво церковне св. Юра 12.55 К. Всч. Уряды парох. въ Ясникахъ 2 К., въ Берлогахъ 20 К.

б) на Грѣбъ Христовїй:

Всч. о. Гр. Алискевичъ въ Осташѣвцяхъ 12.60 К. Всч. Уряды парох. въ Берлогахъ 10 К. Ляховичахъ зарѣчныхъ 7.50 К, Збаражи старѣмъ 15.40 К, Всч. Урядъ декан. Грималѣвскїй 21 К.

в) на руску церковь въ Вафлесль:

Всч. Уряды парох. въ: Русятичахъ 6 К, Завидовичахъ 10 К, Чижиловъ 2-82 К, Гребеновъ 5 К, Денисовъ 9-12 К, Мужиловъ 12 К, Яснискахъ 5 К, Курникахъ 8-30 К, Хороснъ 11-06 К, Тернополи вѣдъ Никити Коники 20 К.

г) на будову рускихъ церквей въ Босніа:

Всч. Уряды парох. въ: Ширци 7-50 К, Шнировъ 5 К, Яснискахъ 5 К, Сушнъ 6 К. Всч. о. Андрей Ольшь 30 К, І. Мъльницкій 10 К, парохъ зъ Зарудя 18-50 К, Пралатъ Із. Дольницкій 10 К. П. Члены Рады повѣтровои въ Яворовъ 68 К.

д) на мѣси до емігрантовъ:

Всч. о. Иванъ Тимцюракъ зъ Дашавы 2-65 К, Юліанъ Сероичковскій зъ Прошовы 4 К, Урядъ парох. въ Волосянцъ 26-98 К.

е) на монастырь СС. Василиянокъ:

Всч. Уряды парох. въ: Яснискахъ 5 К, Старискахъ 6 К.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

- Ч. 6445. — О. Григорій Алискевичъ, парохъ въ Осташѣвцяхъ, померъ дня 23 червня 1912.
 Ч. 7124. — О. Володиславъ Юзичинскій, парохъ въ Островѣ, померъ дня 13. липня 1912.
 Ч. 7285. — О. Яцишинъ Михаилъ, парохъ въ Вороцовѣ и деканъ Янѣвскій, померъ въ серпни 1912.

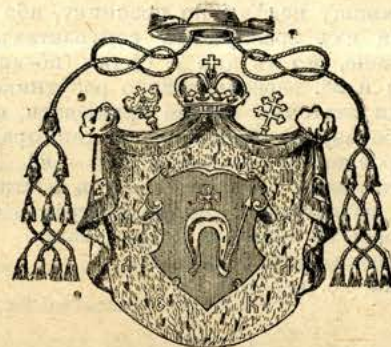
Душѣ Ихъ поручае ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 27. серпня 1912.

Андрей Билецкій
офіціалъ

о. Михаилъ Янковскій
канцлеръ.

Львѣвско-Архіепархіальнїй ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIV.

Выдано дня 25. вересня 1912.

Ч. X.

Ч. 73.

Ч. 8808. — Въ справѣ заховани святъ и постѣвъ нашими емігрантами за границею.

Зъ уваги, що робѣтники звязанї контрактами, мусять ѣсти такї стравы, якї дають имъ хлѣбодавцѣ, бо иначе треба бы имъ дорого харчъ платити, Митрополитальный Ординаріатъ увѣльняе всѣхъ робѣтниковъ перебуваючихъ за границею вѣдъ всякихъ постѣвъ кромѣ однихъ пятницъ, если безъ великого труда могутъ въ сей день пѣснї стравы мати.

2) Зъ уваги, що нашъ робѣтникъ заховуючи за границею всѣ свята нашего св. обряду, ставъ бы ся гѣршимъ вѣдъ иншихъ и поносивъ бы матеріальну страту, Митр. Ординаріатъ пѣсля ухвалы всѣхъ трехъ Галицкихъ Епископѣвъ постановляе, що нашї робѣтники, котрї за границею працюють, мають обовязокъ въ контрактахъ застерѣгати собѣ святкованє лишь тыхъ празникѣвъ: Рождества, Іордану, Благовѣщеня и Чесного Креста; а позволяе имъ всѣ прочї празники

святкувати в найближшу неділю по празнику, або тоді, коли ціла людність в околиці их празнує. В контрактах о роботу проте повинно бути виражене, що в дни 7. сѣчня (посля нового стилю) и 19. сѣчня, 7. цвѣтня и 28. вересня вольно робѣтниками до работы не прійти. В инші дни святочні вольно працювати, а проте, если контракт до работы обовязує, робѣтники повинні працювати.

На повисше розпорядженє мають Всч. ОО. Душпастирѣ при кождій нагодѣ робѣтникамъ звертати увагу и наставати, щобъ робѣтники за границею заключеній мудро контрактъ такъ подѣ тымъ взглядомъ якъ и кождымъ иншимъ додержували.

Вдѣ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 25. вересня 1912.

Ч. 74.

Ч. 8325. — О Набоженствѣ жовтневѣмъ.

Пригадує ся Всч. Священству приписане на кождый рѣкъ набоженство, котре черезъ мѣсяць Жовтень послѣ церковного численя вѣдправляти ся має, послѣ АЕпарх. Вѣдомостей зъ р. 1897, Ч. 71, стор. 138—142.

Приписана при тѣмъ набоженствѣ молитва къ св. Обручнику Іосифу була роздслана зъ числомъ X. Вѣдомостей зъ р. 1899., а если бы молитва тая в якѣйсь церквѣ бракувала, то належить єи або вѣдписати, або безпроводочно зъ книгариѣ Ставропигійского Института спровадити.

Вдѣ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 11. вересня 1912.

Ч. 75.

Ч. 8515. — В справѣ реколекцій для Всч. Духовенства.

Видѣль Товариства св. Ап. Павла приславъ тутъ зъ просьбою о помѣщенє в Вѣдомостяхъ слѣдующого оповѣщеня:

„Заходом Товариства св. Ап. Павла вѣдбудуть ся духовні вправи (реколекції) для священникѣ в духовній семинаріі у Львові. Початок дня 30. вересня вечером, а закінченє дня 4. жовтня рано. Зголошувались треба до Видѣлу Товариства св. Ап. Павла — ул. Коцерника 36 найдалше до 28. с. м.

За Видѣл:

С. Євген Лузар.

С. Д-р Д. Аремко.“

Подаючи се до вѣдомости Всч. Духовенства Митр. Ординаріатъ має повну надѣю, що Всч. Духовенство скористає зъ нагоди и в реколекційхъ возьме численну участь.

Вдѣ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 19. вересня 1912.

Ч. 76.

Ч. 7825. — В справѣ 5% преміованихъ листѣвъ ипотечныхъ ц. к. уприв. Акційного Банку ипотечного.

Ц. к. уприв. акційный Банкъ ипотечный в Львовѣ повѣдомляє, що всѣ еще в обѣгу находячы ся, до тепер неவில்совані 5% преміовані листы ипотечні тогожъ Банку зѣстали зъ обѣгу выцофані, а платні будуть почавши вѣдъ дня 1-го марта 1913 року.

Зъ тымъ днемъ устає опропентованє повисшихъ листѣвъ ипотечныхъ.

Се подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Вдѣ Митрополитальной Консистоіи.

Львѣвъ, дня 18. вересня 1912.

Ч. 77.

Ч. 1718. — Оголошенє речинця до рукополаганя в пресвитеры.

Для рукополаганя в пресвитеры назначує ся речинець на 16. н. ст. вересня 1912, в котрѣмъ то дни желаючи ту св. Тайну пріяты, в Митр. Ординаріатѣ лично явити ся мають.

Въ цѣли узысканя пріяты до дому пресвитеріального обовязані кандидаты стану духовного внести посредствомъ дотычного Уряду Деканального свои поданя якъ найскорше и тїжъ слѣдующими свѣдоцтвами заосмотрити:

- 1) свѣдоцтвомъ моральности выставленнымъ черезъ взглядный урядъ деканальный в запечатанѣй ковертѣ;
- 2) свѣдоцтвомъ убожества потвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Старство;
- 3) оженившій ся свѣдоцтвомъ вѣнчаня;
- 4) посвѣдченемъ вѣдъ ц. к. Старства, що проситель або не належить до стану вѣйсового, або що прислугує ему уваглядненє §. 31 закона о загальнѣй оборонѣ краєвѣй;
- 5) абсолюторією зъ семинара.

Примѣчає ся, що лишь тѣ кандидаты до св. рукополаганя будуть припущені, котрі при попереднѣмъ испытѣ до того уснособленными окажуть ся.

Приступающихъ до св. рукополаганя поручає ся молитвамъ Всч. Духовенства якъ такожъ Вѣрныхъ, котрымъ се обвѣстити належить.

Вдѣ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 12. вересня 1912.

Ч. 78.

Ч. 8701. — Въ справѣ уплатъ даткѣвъ и залеглостей до вдов.-сир. фонда и упѣрныхъ ресторантѣвъ.

Пригадуе ся тутешне розпоряджене зъ дня 20. мая с. р. Ч. 234/Ком. въ справѣ уплатъ належитостей и залеглостей до вдов.-сир. фонда и вызывае ся Всч. Настоятелѣвъ Деканатѣвъ и декан. Комисарѣвъ фонда стягнути вѣдъ подчиненого Всч. Духовенства припадаючы за 1912 р. звычайнй датки и залеглости до вдов.-сир. фонда за минувшй лѣта, — и выказати тутъ для дальшого уридованя тыхъ ОО. ресторантѣвъ, котры мимо упомненъ упѣрно не хотять платити даткѣвъ до фонда.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ри.
Львѣвъ, дня 19. вересня 1912.

Ч. 79.

Ч. 6546. — Въ справѣ книгъ церковныхъ.

Взываютъ ся пѣдъ личною одвѣчалностію тѣ Всч. Настоятелѣ Деканатѣвъ, котры еще того не здѣлали, щобы безпроволочно предложити Митроп. Консисто́ри справозданя въ справѣ за потребованя поодинокими церквами Деканата книгъ церковныхъ, по мысли тутешныхъ приказѣвъ зъ дня 20. марта с. р. Ч. 2822 (Льв. АЕп. Вѣд. Ч. 22) и зъ дня 2. липня с. р. Ч. 6546 (Льв. АЕп. Вѣд. ч. 60).

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ри.
Львѣвъ, дня 19. вересня 1912.

Ч. 80.

Ч. 6021. — Въ справѣ подана датъ до Шематизму.

Ожидаетъ ся безпроволочного предложеня Всч. Урядами Деканальными докладного выказу зъ датами статистичнымы и до уложеня Шематизму на 1913 р., по мысли тутешного приказу зъ дня 21. червня с. р. Ч. 6021 (Льв. АЕп. Вѣд. Ч. 46 зъ 1912 р.)

При томъ вызывае ся до чимъ скоршого надѣсланя тутъ належитостій за Шематизмъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ри.
Львѣвъ, дня 19. вересня 1912.

Ч. 81.

Ч. 7974. — Въ справѣ дѣла Всес. Д-ра А. Югана: „Kancelarya parafialna“.

Всес. О. проф. Д-ръ Альойзій Юганъ, професоръ ц. к. львѣвского университета, розпочавъ въ томъ роцѣ выдавати свое дѣло

„Kancelarya parafialna czyli zbiór przepisów kościelnych i państwowych dla urzędów parafialnych z szczególniejszym uwzględnieniem ksiąg metrykalnych“. До сего часу выйшли часть I. и II. въ одномъ томѣ. Въ першій части наведенъ загалный приписы метрикальнй, а въ части другѣй знаходять ся законы и поясненя, що вѣдносятъ ся до „Книги уродженыхъ и охрещеныхъ“. Часть III. буде вѣдносити ся до „Книги вѣнчаныхъ“, а IV. и V. разомъ: „Книга помершихъ“ и „Канцелярійныя письма урядовѣ“. Томъ I. по цѣнѣ 5 К. за оденъ примѣрникъ можна вже набути въ Львѣвской книгарни: Zienkiewicz i Chęciński, а дальшй два томы выйдуть до конця року.

Позаякъ до сего часу не появило ся въ нашѣй мѣвѣ дѣло, що могло бы бути для Урядѣвъ парохіальныхъ сказѣвкою и радѣю, якъ въ даныхъ случаяхъ собѣ поступити, тому Митрополитальный Ординарійатъ звертае отсимъ увагу Всч. Духовенства на се нове дѣло церковной литературы, яке написане въ зрозумѣлой для загалу мѣвѣ, авторомъ, котрый яко професоръ университету вложивъ въ сей творѣъ богато досвѣду и знаня, — буде безперечно цѣннымъ та конечнымъ пѣдручникомъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординарійата.

Львѣвъ, дня 9. вересня 1912.

Ч. 82.

Ч. 8168. — Оголошене конкурсу на одну стипендію им. св. Георгія.

Въ цѣли наданя одной стипендіи им. св. Георгія для слушаѣвъ права на Львѣвскомъ або Вѣденскомъ Университетѣ въ рѣчнѣй квотѣ 200 К., розписуе ся конкурсъ зъ речинцемъ до 1. листопада 1912.

Кандидаты повинны по мысли фундаційного акту выказати ся:

1) що походять вѣдъ отца руской народности и суть гр. кат. обряду;

2) що суть сиротами або сынами убогихъ родичѣвъ, котры суть вѣрны руской народности и выховують такъ само свои дѣти, котру то обставину треба выказати посвѣдченемъ дотычного пароха;

3) що укѣнчили гимназію зъ наилучшимъ поступомъ.

Сыны гр. кат. мешканцѣвъ Дрогобыча мають першенство при другихъ рѣвныхъ обставинахъ.

Академики побираючы сю стипендію мають выказатись свѣдоцтвомъ дворѣчныхъ студій руской литературы пѣдчасъ правничой науки, або вже вѣдбутыхъ або заразы маючихъ ся вѣдбути выше згаданныхъ студій, бо въ противномъ случаю буде имъ вѣдобрана ся стипендія.

Право наданя тои стипендіи прислугуе Высокопреосвященному Митрополитѣ.

Прошене о наданє той стипенді, заосмотрене вѣдповѣдними свѣдоцтвами, повинно бути предложене въ высше згаданѣмъ речинци за посредствомъ Свѣтлой Колегіи Професорѣвъ дотычного Университету, до Львѣвской гр. кат. Митроп. Консистеріи.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 24. вересня 1912.

Ч. 83.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Митроп. Консистерія розписує конкурсъ на слѣдуючй парохіи:

а) пѣдъ днемъ 5. вересня 1912 зъ речинцемъ до дня 19. жовтня 1912.:

Ч. 8238. — **Ворусѣвъ**, Вобрецкого деканата, наданя приватного.

б) пѣдъ днемъ 19. вересня 1912 зъ речинцемъ до дня 31. жовтня 1912.:

Ч. 8693. — **Остапе**, Грималѣвского деканата, наданя приватного.

II.

Ч. 8626. — **Оголошує ся конкурсъ на посады стальныхъ катехитѣвъ въ Скалатѣ, Пѣвволочискахъ и Грималѣвъ.**

Ц. к. Рада шк. окружна въ Скалатѣ оголошує пѣдъ днемъ 13/8 1912 Ч. 1931 конкурсъ на посады стальныхъ катехитѣвъ:

1) въ 5-клас. школѣ муж. въ **Скалатѣ** зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религіи въ мѣсцевѣй 6-клас. школѣ жѣночѣй; 2) въ 5 клас. школѣ муж. въ **Пѣвволочискахъ** зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религіи въ мѣсцевѣй 6-клас. школѣ жѣночѣй и 3) въ 4-клас. школѣ муж. въ **Грималѣвъ** зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религіи въ мѣсцевѣй 4-клас. школѣ жѣночѣй.

До тыхъ посадъ привязані поборы III. класы платъ.

Канонично рукоположені свѣтскіи священники и іеромонахи, убѣгаючи ся о одну зъ тыхъ посадъ, мають свои належито удокументовані, въ квалификаційну табелю заосмотрені и остемпльовані подани внести посредствомъ свои настоятельной власти до ц. к. Рады шк. окружной въ Скалатѣ до 31. жовтня 1912.

Тов подає ся до вѣдомости Всч. АЕп. Клира.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 18. вересня 1912.

ХРОНИКА.

ИМЕНОВАНЫ.

Провизор. катехитами именованіи ОО.:

Ч. 6913. — Петро Глинскій для школѣ мужеской и дѣвочей им. Маркіяна Шашкевича въ Львовѣ, Ч. 8137. — Іоанъ Фединскій для школѣ им. Жолкевского народнои мужеской и выдѣловой жѣночѣй, Миронъ Горникевичъ для школѣ им. Конарского выдѣловой жѣночѣй и народнои мужеской, Іосифъ Тягнибокъ для народнои мужеской школы св. Анны, Володимиръ Сваричевскій для школѣ народнои мужеской им. Косцюшки и народнои мужеской св. Софій, Евзевій Бачинскій для выдѣловой школы жѣночѣй им. Сташца.

УМѢЩЕНА.

Сотрудництва отримали ОО.:

Ч. 7855. — Евзевій Бачинскій системиз. при церквѣ св. Параскевіи въ Львовѣ, Ч. 7678. — Іосифъ Кутскій системиз. въ Конюхахъ.

Завѣдательства отримали ОО.:

Ч. 7766. — Іоанъ Михайлѣвъ въ Вороцовѣ, Ч. 8619. — Володимиръ Яцишинъ excooptendo въ Бортникахъ.

Выс. ц. и. Правительство призволило на дотацію для приват. сотрудника на 1 рѣкъ:

Ч. 7971. — въ Бабинцяхъ.

Жертвы впынувшій до канцеляріи Митропол. Консистеріи:

а) на цѣли емигранцій:

Всч. Уряды парох. въ: Чанижи 14-68 кор., Побужанахъ 10 кор., Стѣнцѣ 8 кор., Славной 12 кор., Озѣрянцѣ 2-40 кор., Рыковѣ 15 кор., Козловѣ 9-60 кор., Гумнискахъ 6 кор., Крывѣмъ 2-54 кор., Куткорѣ 15-31 кор., Мечишовѣ 12 кор., Лавочномъ 6-54 кор.

б) на Василіянки у Львовѣ:

Всч. Урядъ парох. въ Гумнискахъ 30 кор., Всч. О. парохъ зъ Топорова 30 кор., Всч. О. Іоанъ Жигаль зъ Козлова 24-60 кор.

НЕКРОЛОГІЯ.

Ч. 8619. — О. Кирило Левицкій, парохъ Бортникъ, померъ дня 6. вересня 1912. Душу Его поручає ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

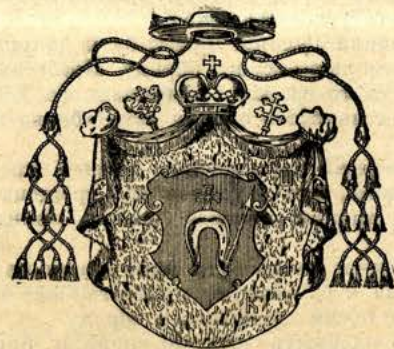
Львѣвъ, дня 25. вересня 1912.

Андрей Бѣлеуцкій

официалъ

о. Михаилъ Яковскій

канцлеръ.

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIV.

Выдано дня 25. жовтня 1912.

Ч. XI.

Ч. 84.

Ч. 8933. — Въ справѣ душпастированя Русинѣвъ гр. кат. обряда перебуваючихъ въ границяхъ Вроцлавской Дієцезіи.

Генеральный Князьвско Епископскій Викаріятъ въ Вроцлавѣ въ дня 15/8 1912 до Ч. 518 подае до вѣдомости слѣдуючій розпорядженя Князя Епископа Кардинала Коппа въ дня 7 серпня 1912 въ Юганнесбергу въ справѣ душпастированя Русинѣвъ обр. гр. кат. перебуваючихъ въ границяхъ Дієцезіи Вроцлавской :

„При постійно збольшаючѣмъ ся числѣ рускихъ сезонowychъ робѣтниківъ и иншихъ греко-католикѣвъ, котри черезъ довшій часъ въ Вроцлавскій Дієцезіи перебувають и котри черезъ мисіонарѣвъ свого обряду въ якомсь большѣмъ часѣ не можутьъ бути душпастированы, конечнымъ естъ подати до вѣдомости засады, пѣсля котрыхъ Всч. Дієцезальне Духовенство може и повинно выконувати душпастирство для тыхъ греко католикѣвъ. На пѣдставѣ властивыхъ напснихъ оголошень и въ порозумѣню зъ Высокопреосвященнымъ Львів-

скимъ Архієпископомъ обряду гр. кат. постановляю для цѣлого объема Дієцезіи и Делегатуръ слѣдующе:

1. Греко-католики Русины мусять бути допущені до Богослуженія и св. Тайнъ пѣсля латиньского обряду. Позостають однакъ дальше пѣдъ юрисдикцію своего гр. кат. дієцезального Епископа; формальный переходъ до латиньского обряду есть только можливый за Папскимъ дозволомъ.

2. Римо-католицкій душпастирь, котрый крестить дѣти греко-католицкихъ Русинѣвъ, має о удѣленѣмъ крещеню властивому пароху родичѣвъ дитины донести черезъ принадлежный гр. кат. Ордиаріятъ.

3. Греко-католики мають бути припущені не только до св. Великодного Причастія и св. Напутѣ пріймати, але такожъ до частѣйшого св. Причастія пѣсля латиньского обряду.

4. Такъ само належить ихъ до сповѣди припустити. Що до розрѣшенія вѣдъ Епископскихъ резерватѣвъ ихъ рѣдною Дієцезіи належить мене просити о повновласть. Архієпископъ Львѣвскій, котрый менѣ юрисдикцію для резерватѣвъ свои Дієцезіи передавъ, установивъ слѣдующій резервата:

1. Добровольне чоловѣкоубійство. 2. Побитѣ вѣтця и матери. 3. Кровозмѣшене въ I-ѣмъ степени спорѣдненія або посвояченія. 4. Зѣгнане плоду навѣтъ безъ наслѣдку. 5. Скотоложство. 6. Сповѣдь передъ священникомъ зъ Римскою церквою незединенымъ. 7. Грѣхъ тѣлесный зъ жидами обоего пола и мамчене у жидѣвъ. 8. Добровольне подпалене будинковъ, хотяйбы безъ наслѣдковъ. 9. Тяжке переступлене слюбу повздержности або мѣрности въ упоющихъ напояхъ.

Постановляю за тѣмъ, щобы каждый дієцезальный священникъ маючи власть вѣдъ тыхъ резерватѣвъ въ часахъ, въ котрыхъ суть установлені резерваты Дієцезіи Вроцлавской, має власть розрѣшати.

5. Римо-католицкій Душпастирь може такожъ дати слюбъ двомъ греко-католикамъ, наколи нема греко-католицкого священника. Наколи одна сторона есть римо-католицка а друга греко-католицка, належить тримати ся формы Декрету „Ne temere“ зъ 2. серпня 1907 пѣдъ карою (proena null tatis). Особливого Епископского позволенія для асистенціи потреба лише при тыхъ, що не мають мѣсця замешканія (vagi) Належить велику увагу звернути на стверджене чи є стану вѣльного; асистующій священникъ має упевнити ся, що державный постановленія що до заключения супружества суть сповнені и має о заключенѣмъ супружествѣ властивому пароху женихѣвъ въ ихъ вѣтчынѣ донести.

6. Если Римо-католичка бере собѣ за мужа греко-католицкого обряду, може безъ особливого Папского позволенія на часъ супружества перейти до обряду своего мужа; то само вѣдносит ся до невѣ-

сты греко-католицкого обряду, котра заслужило мужа римо-католического обряду. Вѣльно имъ однакъ вѣстати вѣрными при своимъ первѣстнѣмъ обрядѣ и по розвязаню супружества до своего рѣдного обряду вернути.

7. Римо-католицкій священники мають всѣ урядовы чинности для греко-католикѣвъ Русинѣвъ только пѣсля латиньского обряду полагаджувати.

Князь Епископъ
Кардиналь *Коллѣ*.

О тѣмъ подае ся Всч. Духовенству до вѣдомости и свентуального вужиткованія.

Вѣдъ Митрополитального Ордиаріята

Львѣвъ, дня 17. жовтня 1912

Ч. 85.

Ч. 9486. — Диспенза на роботу по 12-ѣй годивѣ въ недѣль и свята до кѣнца сего року.

Зъ причины безнастанной слоты, котра утрудняе роботу въ поли, зѣбране плодѣвъ земныхъ, Пресвященный гр. кат. Епископатъ Галицкій на своѣй конференціи дня 13. жовтня с. р. въ Львѣвъ рѣшивъ дати позволене всѣмъ вѣрнымъ гр. кат. обряда, щобы въ недѣлю и урочистіи свята по полудни по Службѣ Божѣй могли затрудняти ся полными работами.

Митрополитальный Ордиаріятъ удѣляе розрѣшене на тяжкы работы въ поли до кѣнца сего року.

Поручае ся Всч. Душпастирямъ, щобы своимъ парохіанамъ то оголосили.

Вѣдъ Митрополитального Ордиаріята.

Львѣвъ, дня 19. жовтня 1912.

† **АНДРЕЙ**
Митрополитъ.

Ч. 86.

Ч. 9347. — Въ справѣ юрисдикціи надъ „Gestütsbranche“.

Ц. к. Суперіоратъ въ Львѣвъ приславъ тутъ пѣдъ днемъ 12. жовтня 1912 слѣдующе письмо:

„Das obige Feldsuperiorat beehrt sich es zu eröffnen, dass laut Zirkularverordnung des k. u. k. Kriegsministeriums vom 6. Oktober 1912 Praes. № 8797 (N. V. Bl. St. 34 ex 1912) die Gagisten und die gesamte Mannschaft der staatlichen Pferdezuchtanstalten (Gestütsbranche) mit 15. Oktober 1912 in die Landwehr übersetzt werden.“

Hiedurch scheiden sie auch aus der militärgeistlichen Jurisdiktion und werden der zivilgeistlichen Jurisdiktion unterstellt.

Zugleich wird die Bitte gestellt die unterstehenden Pfarrämter hievon verständigen lassen zu wollen.“

Тов подає ся Всч. Духовенъству до вѣдомости и вѣдповѣдного застосованя ся.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 22. жовтня 1912.

Ч. 87.

Ч. 9012. — Въ справѣ управлѣння поступованя при выеднуваню ремунерацій за заступство недужихъ душастирѣль. перебуваючихъ на вѣдпустѣ.

Митрополитальная Консистерія уважає за конечно пригадати Всч. Духовенъству рескриптъ ц. к. Намѣстництва ч. 77463/07, оголошений въ Архіепархіальныхъ Вѣдомостяхъ зъ р. 1908 (грудень) ч. 94, по мысли котрого лише въ тѣмъ случаю можна узыскати ремунерацію за заступство недужого пароха, завѣдателя чи то сотрудника, наколи сей священникъ отримавъ вѣдпустку для поратованя здоровья, предкладаючи свѣдоцтво ц. к. лѣкаря повѣтового.

Всч. ОО. Настоятелямъ деканатѣвъ приказує ся отсимъ при вѣдсыланю тутъ просьбъ Всч. Духовенъства о удѣлене вѣдпустокъ якъ такожь о выеднане за заступства ремунерацій стисло придержувати ся нормъ згаданого рескрипту, бо въ противномъ случаю не буде ся ихъ брати подъ розвагу и полишити ся безъ рѣшеня и безъ вѣдповѣди. Для поинформованя про постановы сего рескрипту передовсѣмъ молодыхъ священникѣвъ вказанымъ було бы, вѣдчитати и пояснити его еще разъ на соборчику деканальномъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 18. жовтня 1912.

Ч. 88.

Ч. 9539. — Въ справѣ збираня жертвъ на монастырь и церковь СС. Василиянокъ въ Львѣвъ.

Митрополитальный Ординаріатъ похваляючи дотеперѣшну ревность Всч. Клира въ надсыланю даткѣвъ зъ скарбонъ церковныхъ, а такожь личныхъ жертвъ вѣдъ поодинокихъ особъ и надзвычайныхъ зборокъ вѣдъ вѣрныхъ, подає до вѣдомости, що назначеніи чеки на се мають число 126217 а не инше, якъ було перше подано.

При тѣмъ запримѣчує ся, що никому не вольно знижувати призволеного датку зъ скарбонъ церковныхъ, а то 20 К зъ церкви матерной, а 10 К зъ дочерной, прото Всч. ОО. Парохи, котрі прислали менше якъ було приказано, мають бракуючу квоту сейчасъ безъ дальшихъ ургенсовъ выслати.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 19. жовтня 1912.

Ч. 89.

Ч. 9047. — Оголошене речниці пепыгу конкурсового парохіального.

Испытъ конкурсовый парохіальный дотычно наукъ вѣдбуде ся на дняхъ 30. и 31. н. ст. жовтня 1912.

Получившій позволене поддати ся сему испытю мають о годинѣ повъ до 8 рано дня 30. жовтня въ Церквѣ Архикатедральной въ цѣли выслушаня Службы Божой „о призване помочи св. Духа“ явити ся, потѣмъ въ сали засѣданъ Консистерскихъ зѣбрати ся, до на приготованѣмъ до того листѣ выишуть свои имена и выкажутъ ся позволенемъ до приступленя до того испытю. Блишій порядокъ оголосить ся устно передъ испытюмъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 17. жовтня 1912.

Ч. 90.

Ч. 9600. — Въ справѣ реколекцій устроюваныхъ Тов-омъ им. св. Иоана Златоустого.

На прошене управляющого Совѣта „Общества им. св. Иоанна Златоустого“ въ Львѣвъ подає ся до вѣдомости, що товже Общество устроює въ дняхъ вѣдъ 25. н. ст. листопада с. р. (понедѣлокъ 7 година вечеръ) до 29. н. ст. листопада с. р. (пятница ран) духовній реколекціи для духовенства въ домѣ реколекційномъ въ Львѣвъ при ул. Дунинъ Борковскихъ ч. 11.

Впр. ОО. намѣряючы взяти участь въ тыхъ реколекціяхъ, мають найдалше до 15. н. ст. листопада с. р. зголоситись и прислати 20 кор. на удержане на руки касієра Общества, о. Володимира Гугулы, сотрудника при Успеньскѣй Церквѣ въ Львѣвъ, ул. Пѣдвѣле ч. 9.

Зъ уваги, що лише 40 особъ може взяти участь въ реколекціяхъ (бо каждый учасникъ дѣстає особну комнату) належить поскорѣти зъ заявою участи.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 22. жовтня 1912.

Ч. 91.

Ч. 498/Ком. — Въ справѣ выказѣвъ вѣдѣвъ и сирѣтъ свящ. управненыхъ до побраня заломип за 1912 р.

Всч. декан. Комисаріаты вдов. сир. фонда предложать тутъ не перемѣнно до кѣнца листопада с. р., засягнувши информации у подчиненыхъ урядахъ парохіальныхъ, въ мысль постановы § 9. регулямина, Выказъ управненыхъ до побраня звычайной заломипи зъ вдов. сирѣтъ фонда АЕпархіи Львѣвской за 1912 вѣдѣвъ и сирѣтъ священничихъ, пер-

буваючихъ въ ихъ Деканатѣ, — въ рубрикахъ означеныхъ въ ту-тейшомъ розпорядженіи зъ дня 22. септня 1905. Ч. 442 (Льв. АЕп. Вѣдомости Ч. 73).

Въ такихъ же рубрикахъ належить такожъ предложити до кѣн-ця листопада с. р. **впрость** дотычнѣй Вир и Всес. Епископ-скѣй Консисто́ріи Выказъ вдѣвъ и сирѣтъ священничихъ управненыхъ до побрана запомоги за 1912 р. зъ вдов. сирот. фонда Епархіи Пе-ремыскои и Станиславѣвскои.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 22. жовтня 1912.

Ч. 92.

Ч. 9234. — Оголошене конкурсу на одноразову запомогу для бѣдныхъ церквей зъ фонду бл. п. Павла Зарицкаго.

Ставропигійскій Институтъ въ Львѣвъ оголошуе конкурсъ зъ речинцемъ до 1. н. ст. листопада 1912 року на одноразову запомогу въ сумѣ 180 (сто вѣсьмдесятъ) коронъ зъ фонда бл. п. Павла Зариц-каго для вспоможеня бѣдныхъ на украшене або реставрацію потре-буючихъ а водповѣднихъ на тоє фондѣвъ ѣе посѣдаючихъ гр. кат. церквей въ Галичинѣ.

Прошена зъ точнымъ наведенемъ потребъ и браку средствъ убѣгаючихъ ся о запомогу церквей, мають церковнй комитеты вне-сти посредствомъ своихъ Консисто́рій въ означенѣмъ речинци

Надѣлена тою запомогою церковь мусить приняти на себе обо-вязокъ, щобы имя фондатора поминало ся черезъ цѣлый рѣкъ въ недѣлѣ и празники при литургии „о водпущене и оставлене грѣхѣвъ и прегрѣшеній его“.

Тоє подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 16. жовтня 1912.

Ч. 93.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Митроп. Консисто́рія рѣзписуе конкурсъ на слѣдуючй парохіи:

а) пѣдѣ днемъ 28. вересня 1912 зъ речинцемъ до дня 1. грудня 1912.:

Ч. 8880. — **Осташѣвцѣ**, Озѣрнянського деканата, наданя Ординаріят-ского.

Ч. 8881. — **Острѣвъ** зъ прилуч. Руда, Стрѣлиского деканата, наданя приватного.

Ч. 8882. — **Вороцѣвъ** зъ прилуч. Шенталь и Карачинѣвъ, Янѣвского деканата, наданя приватного.

б) пѣдѣ днемъ 3. жовтня 1912 зъ речинцемъ до дня 1. грудня 1912.:

Ч. 9071. — **Балучинѣ**, Глинянського деканата, наданя Ординаріят-ского.

гродполитальной Консисто́ріи.

II.

Ч. 9615. — **Оголошене конкурсу на посаду сталого катехита въ Золочевѣ.**

Ц. к. Рада шк. окружна въ Золочевѣ пѣдѣ днемъ 11/9 1912 (дневн. урядов. зъ 7/10 1912 Ч. 20) до Ч. 3251 оголошуе конкурсъ на посаду сталого гр. кат. катехита при 3-клас. школѣ выдѣл. мужескѣй полученѣй зъ 4-клас. народною им. Ад. Мицкевича въ **Золочевѣ** зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религии въ другѣй школѣ 4-клас. прови-зорицнѣй муж. въ **Золочевѣ**.

До тои посады привязанй поборы II. класы платъ.

Канонично рукоположенй свѣтскй священники и іеромонахи, убѣгаючй ся о ту посаду, мають свои належито удокументованй и остемпльованй поданя внести посредствомъ свои настоятельной вла-сти до ц. к. Рады шк. окружной въ Золочевѣ до 30-го листопада 1912.

Тоє подае ся до вѣдомости Всч. АЕп. Клира.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи

Львѣвъ, дня 22. жовтня 1912.

ПРОШКА. ИМЕНОВАНЯ.

Настоятелями денанатѣвъ именованй 00.:

Ч. 7824. — Богданъ Еліяшевскій, парохъ Зашкова, для Яричѣвского деканата, Ч. 8326. — Григорій Рыбчакъ, парохъ Домажира, для Янѣвского деканата, Ч. 9065 — Александръ Левицкій, парохъ Олеска, для Олеского декана-та, Ч. 9360. — Іоанъ Виницкій, парохъ въ Залѣзцяхъ, для Ходорѣв-ского деканата.

Выслужеными деананами именованй 00.:

Ч. 7824. — Іларій Пачовскій, парохъ въ Борщевичахъ, Ч. 9065. — Карпъ Винто-някъ, парохъ въ Утѣшковѣ.

УМѢЩЕНЯ.

Сотрудництва отримали 00.:

Ч. 8246. — Іоанъ Яворскій экспонов. въ Романѣвцѣ, Ч. 8603. — Николай Ілевичъ систем. въ Золотникахъ, Ч. 9172. — Михайль Клѣма прив. въ Дубкѣв-цяхъ.

Завѣдательства отримали 00.:

- Ч. 8240. — Левъ Гаркавий въ Козѳвѣ, Ч. 8352. — Іоанъ Яськовъ въ Бортникахъ, Ч. 8649. — Володимиръ Биневиць въ Клешѳвнѳй, Ч. 8790. — Михайль Паукъ въ Фразѣ, Ч. 9070. — Михайль Микула въ Балучинѣ.

Грамоту на заступнина пароха отримавъ:

- Ч. 8493. — Всч. О. Іоанъ Садовскій въ Рѣпневѣ.

До духовнои семинаріи приняті слѣдующі кандидаты стану духовнои:

- Ч. 8901. — на I. рѳкъ: 1) Бучинскій Іосифъ, 2) Була Теодоръ, 3) Гривнякъ Андрей, 4) Гурка Романъ, 5) Дзедзикъ Петро, 6) Дорошъ Левъ, 7) Карановиць Стефанъ, 8) Каштанюкъ Андрей, 9) Квикъ Василій, 10) Киндій Николай, 11) Клебанъ Петро, 12) Ковалишинъ Андрей, 13) Комаръ Стефанъ, 14) Комарницкій Ярославъ, 15) Костюкъ Іоанъ, 16) Кравчукъ Михайль, 17) Кулицкій Зенонъ, 18) Кучкуда Іосифъ, 19) Лободичъ Стефанъ, 20) Лошній Андрей, 21) Мелешкевичъ Зеновій, 22) Мозоликъ Василій, 23) Набережный Иванъ, 24) Палажій Лука, 25) Паланиця Дмитро, 26) Печукъ Василій, 27) Пясецкій Николай, 28) Райхъ Іосифъ, 29) Ратичъ Володимиръ, 30) Рубель Романъ, 31) Сабать Олекса, 32) Селецкій Евгенъ, 33) Стасѣвъ Петро, 34) Хоминъ Петро, 35) Цебровскій Августинъ, 36) Чумакъ Іларій, 37) Шинкарукъ Иванъ; на своі коштъ: 38) Дуткевичъ Остапъ, 39) Кисѣлевскій Несторъ, 40) Горбачевскій Миронъ.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

- Ч. 9016. — О. Николай Макухъ, парохъ Балучина, померъ дня 30. вересня 1912. Душу Его поручае ся молитвамъ Всч. Клира.

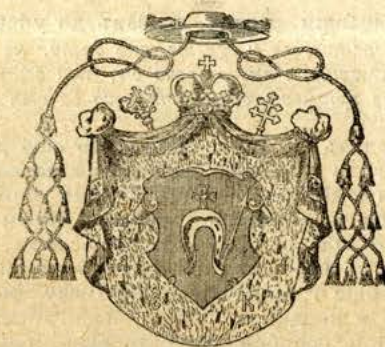
Вѳдъ Митрополитальнои Ординаріята.
Льѳвѳвъ, дня 25. жовтня 1912.

Андрей Бѣлецкій

официаль.

о. Михайль Янковскій

канцлеръ.

Льѳвѳвско-Архіепархіяльній

ВѢДОМОСТИ

Рѳчникъ XXIV.

Выдано дня 25. листопада 1912.

Ч. XII.

Ч. 94

Ч. 8825. — Декретъ св. Апостольскои Престола о першѳхъ Причастіи дѣтей.

До всѳхъ Душпастирѳвъ и до всѳхъ Катехитѳвъ школъ народныхъ.

Св. Конгрегація о Тайнахъ выдала пѳдъ днемъ 8. септня 1910 декретъ, вѳдъ св. Отца Пія X подтвержденный, о вѳку, лъ котрѳмъ мають бути дѣти припущені до першого св. Причастія (Acta Apostolicae Sedis 1910 ст. 517—583).

Въ томъ декретѣ св. Конгрегація насампередъ пригадуе, яку особлившу любовь мавъ пѳсля Евангелія Господъ къ дѣтемъ: зъ ними любивъ приставати, нъ нихъ звыкъ руки вкладати, ихъ обнимавъ и благословивъ. А коли разъ ученики боронили приносити дѣти къ Нему, згавивъ ихъ мовячи: *Стабите дѣтей приходити ко Мнѣ, и не браните имъ: тацѣхъ бо естъ Царствіе Божіе* (Мр. 10, 14). А якъ дуже цѣнивъ Господъ невинность и бракъ всякои гордости у дѣтей, явно

оказавъ, коли призвавши дитину, сказавъ до учениковъ: *Аминь славою вамъ, аще не обратитесь и будете яко дѣти, не внидете въ царство небесное. Аже убо смирится яко отроча сіе, той есть болій въ царствіи небеснѣмъ. Аже аще прійметъ отроча таково бо имя мое, Мене пріемлетъ* (Мт. 18, 3—5).

Дальше наводятъ св. Конгрегація, що еще до XIII вѣку давало ся въ цѣлой церквѣ, а и теперь еще дае ся на востоцѣ дѣтямъ за разъ по крещеню св. Причастіе подъ видомъ вина; а въ декотрыхъ церквахъ давало ся и познѣйше малымъ дѣтямъ при Литургіи св. Причастіе по клирѣ або по причастію dorosлыхъ. Но дѣти, доки не прійдуть до розуму, не мають нѣякой конечности пріймати св. Причастіе, бо они не могутъ еще грѣшити и ласку Божу въ крещеню одержану утратити; але всѣ и поодинокій обого пола вѣрній Христовѣ, котрѣ вже прійшли до лѣтъ розпѣзнанія, суть выраженымъ приказомъ Церкви обовязані, хоть разъ въ рѣкъ сповѣдати ся и кожного року хоть въ часъ великодній причащати ся.

Впрочѣмъ приказъ хоть разъ въ рѣкъ сповѣдати ся обовязуе властиво лишь тыхъ, що въ смертній грѣхъ впадуть; но приказъ щорѣчно го хоть великоднього причастія обовязуе всѣхъ до розуму прійшовшихъ безъ рѣжницѣ, такъ що и той, котрый нѣякою иншого смертного грѣха не має, а если и разъ въ рѣкъ не причащае ся, тымъ самымъ смертно грѣшити и тратити ласку божу и спасеніе вѣчне. Приказъ св. Причастія есть, якъ зъ дотычныхъ слѣвъ Господнихъ видно, приказомъ Божимъ подъ утратою спасенія вѣчного; а лишь означене часу (хоть разъ въ рѣкъ около Великодня) зъ приказу Церкви походить.

Потому св. Конгрегація наводитъ обширнѣйше, якѣ розличні блуды и злоупотребленія войшли въ выконаню сего подвойного приказу церковного, а особливо що до вѣку и науки, жаданыхъ до першого Причастія дѣтей. А чтобы усунути зовсѣмъ тѣ блуды и злоупотребленія, и чтобы дѣти вже зъ молодыхъ лѣтъ присоединяли ся Иисусу Христу, Его житемъ жили и найшли охорону противъ небезпеченствъ збсутя: св. Конгрегація выдае слѣдующій декретъ о першомъ Причастію дѣтей, котрый має бути всюды захованній:

I. Вѣкъ розпѣзнанія такъ до Сповѣди якъ и до св. Причастія есть той, въ котромъ дитина *зачинае* приходити до розуму (пѣзнавати що добре а що зло), то есть около сего року, або познѣйше, або такожъ скорше. Вѣдъ того часу починае ся обовязокъ, чтобы выповняти оба приказы, Сповѣди и Причастія.

II. До першой Сповѣди и до першого Причастія не есть конечно повне и совершенно знане науки христіанской. Но дитина має потому весь катехизмъ по мѣрѣ своего понятія постепенно выучити ся.

III. Знане вѣры, котре у дитины wymagaе ся, чтобы она до першого Причастія водновѣдно приготвила ся, есть то, чтобы дитина переймила послѣ своего понятія науки вѣры, котрѣ до спасенія необ-

ходимо мусимъ знати (Богъ, небо и пекло, Троица, вочоловѣчене Сына Божого Иисуса Христа и смерть крестна на водпущене грѣховъ нашихъ) и чтобы розрѣзняла хлѣбъ св. Причастія (наисв. Тѣло и Кровь Иисуса Христа на поживу до житя вѣчного) вѣдъ хлѣба звычайного и тѣлесного, чтобы зъ такою побожностію, на яку вѣкъ дитины позволяе, до найсв. Евхаристіи приступала.

IV. Обовязокъ приказаной Сповѣди и Причастія, котрый на дитинѣ тяжитъ, переходитъ особливо на тыхъ, котрѣ за ню старати ся мають, т. е. на родичѣвъ, на сповѣдника, на учителѣвъ и на пароха. А до отца, або до тыхъ, котрѣ мѣсце его заступають и до сповѣдника належитъ припускати дитину до першого Причастія.

V. Разъ або больше разѣвъ въ роцѣ най парохи заповѣдаютъ и переведуть всѣмъ Причастіе дѣтей, и най до тогожь припускають не лише новакѣвъ, але и иншихъ, котрѣ за зѣволенемъ родичѣвъ або сповѣдника, якъ высше сказано, вже впередъ першій разъ до св. Причастія приступали. Для всѣхъ нихъ най буде кѣлька днѣвъ попередной науки и приготванія.

VI. Тѣ, котрымъ старане о дѣтяхъ прилежитъ, мають всякимъ способомъ старати ся, чтобы по першомъ Причастію тѣмъ дѣти до причащанія частѣйше приступали и, если возможно, такожъ щодень, такъ якъ Иисусъ Христосъ и мати Церковь жае, и чтобы дѣлали то зъ такою побожностію, яка водповѣдае вѣкови такому. А кромѣ того най памятають тѣ, до котрыхъ старане то належитъ, на найтяжшій обовязокъ, котрый есть на нихъ, подбавя, чтобы дѣти все ходили на публичну науку катехизму, если же нѣ, то мають иншимъ способомъ поповнити религіине обучене ихъ.

VII. Звычай не припускати дѣти до сповѣди або нѣколи ихъ не розрѣшати, коли прійшли до розуму, есть зовсѣмъ наганный. Прото Ординаріи, употребляючи такожъ средства правній, подбавя, чтобы вѣдъ цѣлкомъ бувъ усуненній.

VIII. Найгѣрше есть злоупотреблене, не давати дѣтямъ, прійшовшимъ до розуму, въ небезпеченствѣ смерти св. Причастіе и влопомазане и погребати ихъ „похорономъ младенческимъ“. Противъ тыхъ, котрѣ бы не залишили такого звычайу, Ординаріи строгими карами поступати.

Сѣ постановы всѣ зѣстали вѣдъ св. Отця Пія папы X на аудіенціи 7. серпня 1910 подтвержденій, и Тойже велѣвъ декретъ сей оглошати и каждого року въ часѣ приказаного великоднього причастія народови читати.

Той отже, для духовного добра дѣтей въ вѣрѣ христіанской найважнѣйшій декретъ удѣляе ся всѣмъ Всч. Душпастирямъ и Катехитамъ шкѣлъ народныхъ до совѣсного въ всѣмъ захованія, чтобы, послѣ слѣвъ св. Конгрегаціи, дѣти зъ самыхъ молодыхъ лѣтъ присоединяли ся Иисусу Христу, Его житемъ жили, и найшли охорону противъ небезпеченствъ збсутя. И Всч. Душпастирѣ мають декретъ

той щороку передь розпочатемъ великодной сповѣди народови читати; а въ тѣй цѣли залуче ся до сего числа Вѣдомостей дворазве особне выпечатане его. — Примѣчае ся, що въ Вѣдомостяхъ 1904 есть на стор. 193 дуже коротка и легка наука о Сповѣди и Причастію, безъ книжки катехизмовой. А взглядомъ приготовани и подяковани за св. Причастіе можебы такожь употребивъ ся способъ въ Вѣдомостяхъ 1912 на стор. 59, розумѣе ся, якъ наибольше скороченый и пѣсля понятя дѣтей; бо питаня: Кто приходитъ (або прійшовъ)? до кого и на що? вѣдай и дѣти спамятають, и въ своѣй мѣрѣ зрозумѣють.

А **Всч. Настоятелѣ Денанатѣвъ** взывають ся, щобы при визитаціяхъ парохій всегда на найважнѣйшу рѣчь такъ частого и щоденного св. Причастія якъ и вчасного пѣсля декрету Причастія дѣтей уважалм, по всѣй можности на тоє впливали, и тутъ о томъ доносили, а такожь вѣдъ 1913 р. почавши, чи декретъ о Причастію дѣтей бувъ въ дотычнѣмъ роцѣ передь розпочатемъ великодной сповѣди народови читаний.

Такъ само взывають ся **Всч. Комисарѣ Орд. школьнй**, щобы въ всѣхъ школахъ на часте и щоденне св. Причастіе, а въ школахъ народныхъ такожь на перше Причастіе дѣтей пѣсля декрету уважали, по всѣй можности на тоє впливали, и тутъ доносили.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 9. листопада 1912

Ч. 95.

Ч. 9184. — Поновне розпоряджене що до обезпеченя церквей и парох. будинкѣвъ въ Тов-ѣ „Днѣстерѣ“.

Товариство взаимныхъ обезпечень „Днѣстерѣ“ въ Львѣвъ предложило тутъ пѣдъ днемъ 26. серпня 1912 слѣдующе справоздане:

„Высокопреосвященный Ординаріате!“

Маємо честь предложити до вселаскавѣйшой вѣдомости звѣтъ въ дѣяльности и замѣненя рахункѣвъ Товариства взаимныхъ обезпечень и взаимного кредиту „Днѣстерѣ“ за рѣкъ 1911 принятій и затвержденій Загальными Зборами Товариства дня 21. мая с. р.

Зъ предложеного Товариствомъ взаимныхъ обезпечень „Днѣстерѣ“ справозданя оказуе ся, що се Товариство постѣйно и правильно развивае ся, скоро ликвидиуе шкоды и совѣстно выплачуе вѣдшкодовани, веде администрацію оццадно и дбае про збольшенне резервовыхъ фондѣвъ.

Въ роцѣ администраційнѣмъ 1911 осягнуло се Товариство бѣднсову надвыжку въ сумѣ 386,566 кор., зъ котрой рѣшили загальнй

Зборы назначити членамъ 10% звороту вѣдъ заплаченыхъ за рѣкъ 1911 премій, а по вѣдповѣднѣмъ дотованю фонду резервового и пенсійного та касы заосмотрена, назначити на гуманѣтарнй и загальнопожиточнй цѣли до розпорядимости Надзирающей Рады квоту К. 3000.

Рѣвножь постѣйно и добре развивае ся Товариство взаимного кредиту „Днѣстерѣ“, котре въ 1911 роцѣ осягнуло чистый зыскъ въ сумѣ 43.893 кор. 21 сот. Зъ того зыску рѣшили Загальнй Зборы по вѣдповѣднѣмъ дотованю резервового фонду и выдѣленю 6% на дивиденду вѣдъ удѣлѣвъ, назначити 18.000 кор. на добродѣйнй цѣли, а то 4000 коронѣ для Руского Товариства Педагогичного на жѣночу учительску семинарію яко V рату ювильейного дару а 14.000 коронѣ на иншй добродѣйнй цѣли до розпорядимости Надзирающей Рады.

Въ слѣдъ за тымъ назначила Надзирающа Рада частію зъ Товариства взаимныхъ обезпечень, частію зъ Товариства взаимного кредиту на богоугоднй церковнй або спорѣдненй цѣли: Товариству св. Петра всѣхъ 3 Епархій 2400 коронѣ, фондамъ вѣдѣвъ и сирѣтъ по священникахъ всѣхъ 3 Епархій 600 коронѣ, Товариствамъ взаимной помочи дяковѣ всѣхъ 3 Епархій 600 коронѣ, СС. Служебницямъ 500 коронѣ, СС. Василиянкамъ въ Львѣвъ 400 коронѣ, а въ Яворѣвъ 200 коронѣ — разомъ 4700 коронѣ.

Въ попередныхъ лѣтахъ роздѣлила Надзирающа Рада Преосв. Ординаріатамъ и Тов. св. Петра на Церквѣ 27.824 кор., Товариствамъ взаимной помочи дяковѣ 5130 кор., СС. Служебницямъ 1550 кор., СС. Василиянкамъ 3865 кор. а загаломъ роздѣлило Товариство по конецъ 1911 року на рускй публичнй добродѣйнй цѣли К. 145.655.

Та мимо взбрцевои господарки и такъ гарного а постѣйного розвою Товариства „Днѣстерѣ“, що рѣкъ-рѣчно роздае тысячѣ на добродѣйнй, богоугоднй и церковнй цѣли, богато еще церкѣвъ и приходствъ наслѣдкомъ байдужности ОО. Парѣховѣвъ и Комитетѣвъ парохіальныхъ и всуперечъ понятямъ національной гѣдности и карности, — обезпеченыхъ въ чужихъ польскихъ та ческихъ Товариствахъ асекураційныхъ, якй не дали и не дадутъ анѣ сотика на рускй церкви, але противно своимъ фондами поширають цѣли ворожй для руской церкви и для руского народу.

Що больше, наслѣдкомъ завзятой нельояльной агитаціи зѣ стороны деякихъ священникѣвъ, — деякй церкви и приходства, що дотеперь були въ „Днѣстрѣ“ обезпеченй, — выповѣдають свои обезпеченя и переносятъ ся до иншихъ Товариствъ, мимо того, що Товариство „Днѣстерѣ“ зѣстало припоручене Всч. Духовенству для обезпеченя церкѣвъ и приходскихъ будинкѣвъ обжжникомъ зъ дня 8. падолиста 1892 ч. 865/Орд., 30. цвѣтня 1895 ч. 2702 и зъ 26. марта 1904 ч. 2235 помѣщенными въ Львѣвско-Архіепархіальныхъ Вѣдомостяхъ.

Супротивъ такого стану рѣчи звертаємо ся до Высокопреосвященного Ординаріату зъ уклонною просьбою, щобы зволивъ въ Своѣй

прихильности для нашего Товариства вселаскавѣйше поновно припоручити одинокє руске Товариство асекураційне Всч. ОО. Парохамъ и Пов. парохіальнымъ Комитетамъ для обезпечуваня церковъ и приходскихъ будинкѣвъ.

Сердечно дякуючи за дотеперѣшну опѣку и зглядѣ и въ надѣи, що просьба наша буде узгляднена, поручаємо ся и на будуче ласкавѣи памяти и прихильности.

Львѣвъ, дня 26. серпня 1912

Д-ръ Б. Блесницкій

Д-ръ Ст. Феданъ.

Принимаючи до вѣдомости повыше справозданє Митр. Ординаріятъ — зъ покликѣмъ на розпорядженя въ той справѣ въ попереднихъ лѣтахъ выданіи — заряджає слѣдующе:

1) Всѣ церкви и парохіальныи будинки, вѣдъ котрыхъ асекураційныи преміи зъ скарбѣн церковныхъ покрывають ся, мають бути безусловно лише въ Тов-ѣ „Днѣстеръ“ обезпеченіи.

2) Въ случаю, если асекураційныи преміи вѣдъ церквей и парохіальныхъ будинкѣвъ покрывають ся сторонами конкуренційными, має Всч. Духовенство вплинути на членѣвъ парохіального Комитету заступающихъ парохіанъ, на солідарне обезпечуванє церквей и парох. будинкѣвъ въ „Днѣстрѣ“ бодай що до части преміи припадающей на парохіанъ, а колибы зъ той причины стягненє преміи вѣдъ сторѣн конкуренційныхъ натрафляло на трудности, належить тымчасово покрити преміи зъ скарбѣн церковной въ припадающѣмъ речинци, чтобы не стратити права до вѣдшкѣдованя на случай пожержѣ.

3) Въ мѣсцевостяхъ, въ котрыхъ церкви и парохіальныи будинки були въ иншихъ Товариствахъ обезпеченіи, має Всч. Духовенство обовязѣкъ обезпеченє тоє до Тов-а „Днѣстеръ“ въ речинци найдалше до кѣнца р. 1913 перенести.

4) Всч. ОО. Деканы мають пѣдчасъ деканальныхъ визитацій перекоувати ся, чи повыше розпорядженє выконує ся, а що року до 31. грудня предклатати Митр. Консисто́ріи подрѣбный выказъ, де кожда перковъ и парохіальныи будинки въ цѣлѣмъ деканатѣ суть обезпеченіи зъ наведенємъ даты и числа полѣсы.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята

Львѣвъ, дня 1. листопада 1912.

Ч. 96.

Ч. 6726. — Въ справѣ стягненя кѣлькихъ облигацій державного довгу на одну и ту саму цѣль застереженыхъ — въ одну облигацію.

Ц. к. Намѣстництво п. д. 2. серпня 1911 Ч. XIa. 2628 надѣслодо туть слѣдующу вѣдпись рескрипту ц. к. Дирекціи довгу державного у Вѣдни зъ дня 27. листопада 1910 Ч. 14406:

„An die k. k. Statthaltereı in Lemberg. Anlässlich der im Zuge befindlichen Zusammenschreibung von vinkulierten Staatskrediteffekten, wurde wiederholt die Wahrnehmung gemacht, dass die den Obligationen beigetzten Anschriften von auf Kirchen etc. lautenden Obligationen, namentlich hinsichtlich der Kapitalsbeträge der einzelnen Vermögensgruppen (eigenes Vermögen der Kirche, Stiftungskapital) eigenmächtig von den Parteien abgeändert wurden.

Die k. k. Statthaltereı wird ersucht, wegen Abstellung dieses ungehörigen, zu Differenzen zwischen dem Kreditbuche und den Obligationen führenden Vorgängen das Geeignete zu veranlassen und die Vermögensverwaltungen der in dortige Dienstbereiche befindlichen Kirchen oder kirchl. Anstalten belehren zu lassen, dass in Fällen, in welchen die Obligationsanschriften den tatsächlichen Verhältnissen nicht entsprechen, die amtliche Richtigstellung der Obligationsanschriften das ist die Obligationsumschreibung zu veranlassen wäre.

Von der d. a. getroffenen Verfügung wolle anher Mitteilung gemacht werden.

О чѣмъ Всч. Духовенство повѣдомляє ся.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 20. листопада 1912.

Ч. 97.

Ч. 8979. — Въ справѣ да на двѣоны достаченіи зъ заграничѣ.

Высоке ц. к. Намѣстництво переслало туть п. д. 23. вересня с. р. Ч. XIa. 3879 до вѣдомости и дальшого зарядженя слѣдующий рескриптъ выс. ц. к. Министерства вѣроисповѣданъ и просвѣты зъ дня 27. серпня 1912 Ч. 37091:

„An die k. k. Statthaltereı in Lemberg.

Ueber eine Beschwerde der österreichischen Glockengiesser gegen die der heimischen Industrie abträgliche allzu häufige Gewährung von Zollbegünstigungen für Glocken die für Kirchen in Oesterreich aus angeblichen Opportunitätsgründen im Auslande bestellt wurden, hat das k. k. Handelsministerium behufs richtiger Informierung der in Betracht kommenden Kreise und behufs Vermeidung der Einbringung von Gesuchen, denen nach dem Gesetze nicht willfahrt werden könnte, nachstehende Zusammenfassung der geltenden Bestimmungen und Grundsätze anher mitgeteilt:

„Die Zollbefreiung resp. Zollermässigung für Kirchenglocken wird nach Artikel XII, Z. I. Zolltarifgesetz nur in besonders berücksichtigungswerten Fällen gewährt. Zu diesem Behufe wurde die Entscheidung über

derartige Ansuchen der Kompetenz der Finanzlandesbehörden entzogen und dem Finanzministerium vorbehalten, welches jeweilig nach Masgabe der konkreten Umstände und unter Berücksichtigung der Interessen des einheimischen Glockengiessergewerbes in Einvernehmen mit dem Handelsministerium entscheiden wird. Sofern es sich nicht um die in Oesterreich nicht erzeugten Gussstahlglocken handelt, bei welchen nur die Armut der betreffenden Kirche bescheinigt zu werden braucht, wird bei jedem derartigen Ansuchen auch der Nachweis erbracht werden müssen, dass die Offerte der österreichischen Glockengiesser wesentlich ungünstiger waren als der ausländischen. Wenn daher die Bestellung einer Kirchenglocke beabsichtigt ist, wird sich in Hinkunft die betreffende Kirche vorerst an die in Betracht kommenden Betriebe der inländischen Glockengiesserei zu wenden haben und erst dann, wenn deren Angebote nicht annehmbar erscheinen, auf die Bewilligung der zollfreien Einfuhr der betreffenden Glocke aus dem Auslande rechnen können.

Die k. k. Statthalterei wird ersucht, die geeignete Veranlassung zu treffen, damit diese leitenden Gesichtspunkte durch Vermittlung der Ordinariate zur Kenntnis der Kirchenvorstellungen des d. a. Verwaltungsbietes gelangen.

Тое подає ся Всч. Духовенству до вѣдомости и стислого застосованя.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 31. жовтня 1912.

Ч. 98.

Ч. 9419. — Въ справѣ вѣдшуканя затраченого фелона подчасъ Евхаристійного Конгресу.

Гр. кат. Урядъ парох. при церквѣ св. Варвары въ Вѣднѣ при-
славъ тутъ на дняхъ слѣдующе письмо:

„З причини великого числа чужих риз церковних, які підчас конгресу евхаристійного лежали в закрестіи тутейшої церкви, затратились нам деякі річи меншої ваги, при тім *один фелон*, вже троха зужитий краски *червоної*, а на ній жовті цвѣти, переплітані з рідка білими з хрестом на плечах, на котрім зображений Ісус Христос благословячий — підшивка також червона.

Браком того фелона декомплетуєсь цілий гарнітур, тому просить ся Високопреосвященный і Всесвѣтлїйший Митрополитий Ординаріат зволить вселаскавійше оголосити се в найближшій числі „Відомостей“, бо можливо, що в той спосіб згаданий фелон вернеться нам“.

О томъ подає ся до вѣдомости Всч. Клира.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 31. жовтня 1912.

Ч. 99.

Ч. 10549. — Оголошене речиння до рукополаганя въ пресантеры.

Для рукополаганя въ пресантеры призначує ся реченець на 20. н. ст. грудня 1912, въ котрѣмъ то дни желаючи ту св. Тайну прийняти, въ Митроп. Ординаріатѣ лично явити ся мають.

Въ цѣли узысканя принята до дому пресантеріального обовязанїи кандидаты стану духовного внести якъ найскорше посредствомъ дотычного уряду деканального свои поданя и тїяжъ слѣдующими свѣдоцтвами заосмотрити:

- 1) свѣдоцтвомъ моральности выставленнымъ черезъ взглядный урядъ деканальный въ запечатаній ковертѣ;
- 2) свѣдоцтвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Староство;
- 3) оженившїи ся свѣдоцтвомъ вѣчаня;
- 4) посвѣдченемъ вѣдъ ц. к. Староства, що проситель або не належить до стану вѣйскового або що ему прислугує увзглядне §. 31. закона о загальній оборонѣ краєвѣй;
- 5) такожъ має кождый кандидатъ долучити до поданя о прийнятѣ до дому пресантеріального абсолюторію зъ семинара.

Примѣчає ся, що лишъ тї кандидаты до св. рукополаганя будуть припущенї, котрі при попереднѣмъ испытѣ до того успособленными окажуть ся.

Приступаючихъ до св. рукополаганя поручає ся молитвамъ Всч. Духовенства якъ такожъ и Вѣрныхъ, котрымъ се обвѣстити належить.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 22. листопада 1912.

Ч. 100.

Ч. 10436. — Въ справѣ выказѣвъ емигрантѣвъ и Всч. ОО. емигранц. референтѣвъ.

Понеже много ОО. не надѣслало еще выказѣвъ емигранційныхъ бѣжучого року зъ поодинокихъ парохій помимо пригадки Митроп. Ординаріату зъ дня 7/7 до Ч. 52 Ч. 6004 а надѣсланїи выказы декотрыхъ ОО. Душпаствірѣвъ помимо поданыхъ всказѣвокъ Митр. Ординаріатомъ зъ дня 13/2 1912 до Ч. 16 Ч. 1329 суть неточнїи, Митроп. Ординаріатъ завзываетъ поновно, чтобы совѣствїи и точнїи выказы емигрантѣвъ черезъ референта емигранційного деканального надѣслали найдальше до 15. грудня с. р. до Митр. Ординаріату.

Щобы выказы емигранційнїи были правильно веденїи и были однообразнїи, Митр. Ординаріатъ зарядивъ выдруковане емигранційныхъ формулярѣвъ для ОО. парохѣвъ, якъ и статистичнїи табелѣ для референтѣвъ емигранційныхъ деканальныхъ. Пѣсля тыхъ розѣсланыхъ формулярѣвъ належить выказы спорядити.

Всч. Уряды деканальні подадуть до вѣдомости Митр. Ординаріату найдалше до 15. грудня хто зъ Всч. ОО. кондеканальныхъ сповняе чинности референта емиграційного въ деканатѣ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, двя 18. листопада 1912.

Ч. 101.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Оголошене конкурсу на посаду Крылошанина при г. кат. Митроп. Капитулѣ въ Львовѣ.

Подав ся симъ до вѣдомости Всч. Духовенства, що при Митроп. Львѣвскѣй Капитулѣ опорожнена посада греміального крылошанина зъ поборами уставою конгр. опредѣленными именно 2800 кор. и вблнымъ помешканемъ.

Кандидаты рефлектуючій на тую посаду, мають свои поданя, мѣстачій свою житєпись (curriculum vitae), заосмотреній всѣми свѣдоцтвами и табелею зъ наведенемъ докладныхъ хронологічныхъ датъ о всѣхъ душпастирскихъ посадахъ, якї доси занимали, въ непереступнѣмъ речинци до 1. сѣчня 1913 лично Митрополитальному Ординаріатови предложити.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 5. листопада 1912.

II.

Митроп. Консистерія розписує поновно пѣдъ днемъ 4. листопада 1912 зъ речинцемъ до дня 18. грудня 1912 конкурсъ на слѣдуючу парохію:

Ч. 10010. — Сѣдень, правительственного наданя зъ тымъ, що поданя попередно внесені на тую парохію суть важні.

ХРОНИКА.

ИМЕНОВАНЫ.

Тымчасовымъ настоятелемъ деканата именованій:

Ч. 9480. — Всч. О. Михайл Горчинскій, парохъ въ Болотни, для Перемышлянского деканата.

Мѣстодеканомъ именованій:

Ч. 9480. — Всч. О. Николай Кравцѣвъ, парохъ въ Волковѣ, для Перемышлянского деканата

Префектами наукъ въ гр. кат. духовной семинаріи поставлені Вс. ОО.:

Ч. 9026. — Емилянъ Горчинскій, докторандъ св. Богословія, Ч. 9941. — Василій Лаба, докторъ св. Богословія, Іоанъ Перепелиця, докторъ св. Богословія.

Провизор. катехитами именовані ОО.:

Ч. 9216. — Іоанъ Думичъ при 4 клас. мужеской и жѣночѣй школѣ въ Грималовѣ, Ч. 9385. — Теофиль Костишинъ при 4-клас. мужеской и жѣночѣй школѣ въ Перемышлянахъ, Ч. 9525 — Василій Пелехъ въ приватной русской гимназіи зъ правомъ прилюдности въ Рогатинѣ, Ч. 9771. — Николай Салтѣй при 6 клас. мужеской и жѣночѣй школѣ въ Пѣдволочискахъ.

УМѢЩЕНЯ.

Сотрудництва отримали ОО.:

Ч. 8924. — Николай Иванчукъ exsurgendo въ Козовѣй, Ч. 9333. — Стефанъ Гаврилюкъ въ Пониковици малѣй, Ч. 9333. — Стефанъ Рудъ въ Мильнѣ, Ч. 9382. — Михайл Сенѣвъ неопресвитеръ въ Пикуловичахъ, Ч. 9383. — Константинъ Весна неопресвитеръ въ Струсовѣ, Ч. 9384 — Григорій Бойко неопресвитеръ въ Дараховѣ, Ч. 9445. Василій Олексѣвъ неопресвитеръ зъ правомъ управы въ Высыповцяхъ, Ч. 9450. — Николай Ижакъ въ Кропивнику, Ч. 9451. — Денисъ Величковскій неопресвитеръ въ Долинѣ, Ч. 9452. — Василій Маковійчукъ неопресвитеръ въ Сосновѣ, Ч. 9496. — Дръ Миронъ Костишинъ въ Новици, Ч. 9528. — Вас. Стецюкъ неопресвитеръ въ Охримѣвцяхъ, Ч. 9651. — Юліанъ Рудкевичъ неопресвитеръ въ Гаяхъ старобродскихъ, Ч. 9653. — Михайл Петровъ неопресвитеръ въ Рѣвни, Ч. 9654. — Іоанъ Романовскій неопресвитеръ въ Могильници, Ч. 9655. — Николай Бріль неопресвитеръ въ Прошовѣй, Ч. 9682. — Михайл Шавала неопресвитеръ зъ правомъ управы въ Долянянахъ, Ч. 9685. — Димитрій Хабурскій неопресвитеръ въ Вербилѣвцяхъ, Ч. 9676. — Стефанъ Мандзикъ неопресвитеръ въ Мшанѣ, Ч. 9772. — Григорій Хамчукъ неопресвитеръ въ Утѣшковѣ, Ч. 9774. — Николай Яновичъ систем. при церквѣ св. Ап. Петра и Павла, Ч. 9954. — Володимиръ Гѣрка въ Корсовѣ, Ч. 10097. — Миронъ Крутякъ неопресвитеръ зъ правомъ управы въ Веринѣ, Ч. 10100. — Пилип Чолтѣй неопресвитеръ въ Тисовѣ.

Завѣдательства отримали ОО.:

Ч. 9458. — Стефанъ Коссакъ въ Струтинѣ выжнѣмъ, Ч. 10238 — Павло Олійникъ въ Соколѣвцѣ.

Нанон. инстѣтуцію отримали ОО.:

Ч. 9807. — Юліанъ Левицкій на Скалатѣ, Ч. 9914. — Василій Мандзикъ на Плетеничѣ, Ч. 9917. — Михайл Струминскій на Сеняву, Ч. 10087. — Димитрій Іосифовичъ на Хутарѣ, Ч. 10088. — Іоанъ Пачовскій на Збаражѣ старій.

Выс. ц. к. Правительство признало платню для приват. сотрудникѣвъ на 1 рѣвъ:

Ч. 10012. — въ Рыбникахъ, Ч. 10054. — въ Мединѣ, Ч. 10099. — въ Яблонѣвѣ, Ч. 10180. — въ Илавчи, Ч. 10181. — въ Холосѣвѣ.

До папской Колегіи въ Р. мѣ принятій:

Ч. 9822. — Василій Кяриллюкъ укѣнченній гимназіястѣ.

Рукоположені збстали слѣдуючі кандидаты духовного стану:

Ч. 9248. — 1) Андрасевичъ Юліанъ, 2) Бойко Григорій, 3) Бріль Николай, 4) Весна Константинъ, 5) Добушовскій Василь, 6) Дутчакъ Яковъ, 7) Гуриянскій Михаилъ, 8) Лаба Василь, 9) Маковійчукъ Василь, 10) Олѣйникъ Павло, 11) Петровъ Михаилъ, 12) Романовскій Іоанъ, 13) Сенѣвъ Михаилъ, 14) Стецюкъ Василь, 15) Шавала Михаилъ, 16) Хамчукъ Григорій, 17) Чолій Пилипъ, 18) Величковскій Діонизій, 19) Крутякъ Миронъ, 20) Олексѣвъ Василь, 21) Пелехъ Василь, 22) Салій Николай, 23) Хабурскій Димитрій, 24) Мандзикъ Стефанъ, 25) Рудкевичъ Юліанъ, 26) Самотулка Володимиръ, 27) Перепелиця Іоанъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

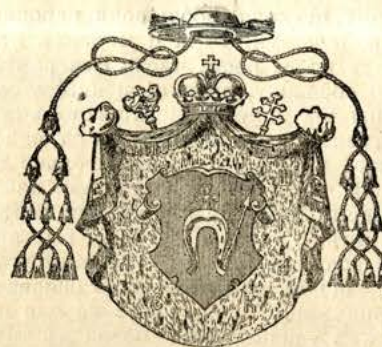
Львѣвъ, дня 25. листопада 1912.

Андрей Бѣлецкій

офіціалъ

о. Михаилъ Янковскій

канцлеръ.

Львѣвско-Архіепархіяльнй
ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIV.

Выдано дня 28. грудня 1912.

Ч. XIII.

Ч. 102.

Ч. 11408. — Motu proprio. Акта Апостольской Столицы IV. Стр. 526.

О эмиграціи католиковъ въ чужій край.

Его Святѣсть Папа Римскій выдалъ декретъ о эмиграціи католиковъ въ чужій край, який понизше въ рускомъ переводѣ подае ся до вѣдомости.

Зъ огляду на то, що Церковь обнимае всѣхъ католиковъ материнскою опѣкою и зъ особлившимъ жаромъ любви слѣдитъ за тѣми, котрі кинувши рѣдну землю переселяють ся въ чужину, щобы черезъ працю найти насущный хлѣбъ, або щобы добитись лучшей долѣ, тамъ частѣйше треба побоюватись о нихъ, щобы они, коли занимають ся справами житя дочасного, не поносили вѣчной шкody. Многі бо акта Найсвѣтлѣйшого Нашого Попередника и Насъ самыхъ стверджують, якъ то дуже Апостольска Столица попирае добродѣйный стоваришеня заложены для добра эмигрантовъ и якого старана особливо докладаетъ, щобы Епископы (Antistites sacrorum) въ такъ важной справѣ не терпѣли обниженя пастирской ревности.

И дѣйствительно тому, что задля збольшеня народныхъ торговельныхъ зносинъ, догдѣйшой комуникаціи и многихъ иныхъ причинъ зъ кождымъ днемъ безъ мѣры росте число эмигрантовъ, уважаемо вѣдповѣднымъ Нашого обовязку, вышукати якійсь середникъ Нашои печаливости, якимъ бы мы дѣйствительно могли запобѣчи обставинамъ всѣхъ тыхъ сыновъ. А именно дуже непокою ся наибольшими небезпеченствами, въ якихъ вѣра св. и обычаѣ только людей знаходить ся, котры по наибольшой части не знаючи краю, языка, позбавлені суть опѣки своихъ священниковъ, не могутъ анѣ собѣ самымъ для духового жита помочи, анѣ, о скѣлько бы було выстарчающимъ, очѣкувати опѣки духовной вѣдъ мѣсцевыхъ Ординарѣвъ, або вѣдъ стоваришень для такихъ, що въ той цѣли суть основані. А се, що для усуненя такого зла придумано — звычайно не має пожаданого успѣху, длятого, що похвальнй усилія тыхъ, котры въ такъ важной справѣ працюють, або перетяжені суть надмѣромъ працѣ, або часто не осягають згоды и едности.

Мы отже судячи, що вже часъ тымъ потребамъ такъ великого множества въ якійсь постѣйный способъ на все зарадити, колисьмо Преосв. Всч. Ек. Кардиналовъ покликали зъ святого Зобрания на нараду такъ зъ власной понуки (Motu proprio), якъ изъ повноты Апостольской власти при той самой конгрегаціи новыи Урядъ (Officium) або якъ то говорятъ Секцію установилисьмо для духовной опѣки эмигрантовъ. Обовязкомъ того Уряду буде слѣдити и приготавливати все, що только буде потреба, чтобы въ справахъ вѣдносячихъ ся до спасеня душъ, положене эмигрантовъ латиньскогого бряду полѣпшило ся, зъ захованемъ однакъ правъ святой Конгрегаціи для розширеня вѣры до эмигрантовъ всхѣдного обряду, для котрыхъ та Конгрегація згѣдно въ своей установѣ вѣдповѣдно зарядитъ. А про самыхъ эмигрующихъ священниковъ буде дбати едино той самъ Урядъ (Officium), до чого въ той справѣ приписы дані постановами святой Конгрегаціи Собору (Consilii) вѣдкликуемо.

Такъ отже свята Конгрегація Конснсторіальна при спѣвучасти Ординарѣвъ, котрыхъ власть надъ переселенцями скрѣпить и попре, и при помочи такожъ чинностей стоваришень для эмигрантовъ, котрыхъ добродѣйною дѣяльностію, де только справа буде вымагати, буде управляти, за ласкою божою буде могла, що есть въ рѣжныхъ краяхъ потребы эмигрантовъ познавати, и зарядитъ все, що буде найвѣдповѣднѣйшимъ для усуненя лиха. Маемо надѣю, що ти, котры католицку вѣру належито визнають и такъ святе дѣло для спасеня братовъ установлене молитвами якъ и трудами пѣсия своихъ силъ схотять поперти, тымъ больше коли повинні бути невнй, що найвысшій Пастыр и Епископъ нашихъ душъ задля самой любви, нагородитъ въ небѣ найобыльнѣйшою нагородою.

Дано въ Римѣ у св. Петра дня 15. мѣсяця Серпня 1912. Понтификату Нашого року десятого.

Нічъ Нана X.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 14. грудня 1912.

Ч. 103.

Ч. 10604. — Вѣдозва стов. „Червоного Креста“.

Австрійске стоваришене „Червоного Креста“ въ Вѣдни подѣ датою Листопадъ 1912. вѣднесло ся тутъ зъ слѣдуючою вѣдозвою :

„Helfet der Verwundeten !

An den südöstlichen Marken unserer Monarchie wütet Krieg! Vergeblich war die Mühe der Grossmächte, dieses Unheil abzuwenden. Menschenblut fliesst in Strömen!

Namenloses Elend verbreitet sich über die Kampffelder auf dem **Balkan** !

Verwundete rufen nach Hilfe, doch vergeblich! **Denn es fehlt an den nötigsten Mitteln** die Schmerzen dieser Unglücklichen zu lindern, die für ihr Vaterland gekämpft!

So tritt denn vor allem an das **Oesterreichische Rote Kreuz** die Pflicht heran, im benachbarten Kriegsgebiete im Sinne der Genfer Konvention seine humanitäre Mission zu erfüllen!

Das Rote Kreuz fragt nicht nach Nation, nicht nach Glaubensbekenntnis des verwundeten Kämpfers. Nur die **Hilfsbedürftigkeit** entscheidet!

Wo immer Elend ruft, muss das Rote Kreuz zur Stelle sein! So will es **Menschenpflicht**!

Um die erste **dringendste Hilfe** leisten zu können, hat das Oesterreichische Rote Kreuz sofort die nötigsten Vorsorgen getroffen zur Absendung von Aerzten, Pflegepersonal, Verbands- und Sanitätsmaterial sowie **Baracken an die kriegsführenden Nationen ohne Unterschied der fahne, unter der sie kämpfen.**

Leider gestatten es die Mittel der Oesterreichischen Gesellschaft vom Roten Kreuze nicht, dem von Tag zu Tag wachsenden **Kriegselend** in jenem Masse zu steuern, wie es die blutige Notwendigkeit dringend erheischt!

Das Oesterreichische Rote Kreuz wendet sich daher an alle guten Menschen mit der Bitte, ihm nach Kräften zu **helfen**, die erste Pflicht der Nächstenliebe zu erfüllen: die **Schmerzen** Verwundeter zu **lindern, deren Leben ihren familien zu erhalten!**

Die Völker Oesterreichs haben noch nie solchen Ruf ungehört lassen! Sie werden gewiss auch diesmal tun, was das Herz ihnen gebietet!

Rasche Hilfe tut not!

Auch die kleinste Gabe ist willkommen!

Spenden werden entgegengenommen in Wien:

Bei der **Bundesleitung** der Oesterreichischen Gesellschaft vom Roten Kreuze, **I. Bez., Milchgasse 1. (Postsparkassekonto 19215.)**

In den einzelnen **Kronländern**: Bei den Leitungen der Hilfsvereine vom Roten Kreuze.

Das Bundespräsidium:

Fürstin Montenuovo.
Fanni Meissner-Diemer.

Fürst Schönburg.
Dr. Ritter v. Urfel.
Fürst Dietrichstein.

Das **Oesterreichische Rote Kreuz** hat in den letzten Wochen mit grossen Kosten Hilfsexpeditionen nach dem Kriegsschauplatze entsendet, und zwar an **alle** kriegführenden Nationen.

Jeder Tag erfordert neue Hilfeleistungen und neuen, bedeutenden Geldaufwand.

Зъ такою же вѣдвою вѣднесло ся тутъ и краеве галицке стоваришенѣ тогоже Червоного Креста.

Подаючи тоє до вѣдомости, Митроп. Консистерія поручає Всч. Духовенству складки на тую цѣль збраний высылати впростѣ до Стоваришени Червоного Креста въ Вѣдни, або до краєвог Стотаришени въ Львовѣ (ц. к. Намѣстництво).

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львовѣ, дня 12. грудня 1912.

Ч. 104.

Ч. 11224. — Дополнене до дворазового особного выпечатаня Декрету о першомъ Причастію дѣтей въ Вѣдомостяхъ Ч. XII.

До Ч. XII. Вѣдомостей долученіи були двѣ особніи картки зъ надписію: *Декретъ св. Апостольского Престола о першомъ Причастію дѣтей, котрий має ся щороку народови читати;*

а до того мають Всч. ОО. Парохи дописати: *передъ розпочатємъ великодопом стовари.*

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львовѣ, дня 16. грудня 1912.

Ч. 105.

Ч. 11075. — Въ справѣ опибокъ въ Уставѣ церковномъ.

Въ „Короткомъ Уставѣ церковномъ на 1912 р.“ одобреномъ всѣми 3 галицкими Ординаріятами зайшли при конціи книжки черезъ недоглядъ при коректѣ слѣдующіи опибки: „стор. 78: 1) при зачалѣ

Евангелій на 3 часѣ (24 XII.) подано: Ев. зач 5., — а має бути: Ев. Лук и, зач. 5.; — 2) Литургія св. Василя В. съ Вечернею якоже п. д. 1 Ян., — повинно бути: якоже п. д. 5. Ян.; — стор. 79: 30 XII. подано Гл. 6., — а повинно бути: Гл. 8.

Тоє подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства,

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львовѣ, дня 12. грудня 1912.

Ч. 106.

Ч. 11085. — Поручає ся книжочка:

Коротке приготуване до першой св. Сповѣди и Причастія.

Збъ взглядомъ на оголошеній въ Вѣдомостяхъ ч. 94. ст. 111. Декретъ о першомъ Причастію дѣтей, препоручає ся якъ найбільше книжочка: **Коротке приготуване до першой св. Сповѣди и Причастія.**

Книжочка тая писана способомъ для дѣтей зрозумѣлымъ и интереснымъ и мѣститъ въ собѣ много больше наукъ, нѣжъ въ Декретѣ подѣ Ш. конечно жадає ся, впрочѣмъ єсть рѣчею явною, що нема нѣякой потреби, щоби дѣти передъ св. Причастіємъ знали вже выговорити 6 правдъ вѣры, 10 заповѣдій Божиыхъ и т. п. А если въ школѣ зъ дѣтьми першого року переходять ся по повѣ каждой години науки книжочки сеи а другої повѣ години исторія библийна, то можна тѣ науки въ около 8 повгодинъ зъ дѣтьми перейти. И въ книжочцѣ окрѣмъ сихъ наукъ додано на конціи ще шѣсть примѣровъ святыхъ дѣтей.

Розумѣє ся, що каждый Священикъ може пѣсля усмотреня або що ще додати або уймити изъ тыхъ наукъ, або инакше ихъ представити. А що до св. Причастія треба передовсѣмъ, щоби дѣти мали гадку и волю, що хотять Г. Бога пріймати на поживу до жита вѣчного: якъ хлѣбъ земный живить насъ до жита земного, такъ св. Причастіє єсть намъ поживою до жита вѣчного въ небѣ; но еслибы хто въ тяжкомъ грѣсѣ причащавъ ся безъ попередной годной сповѣди, то св. Причастіє не булобы ему на жите вѣчне але на судъ вѣчный.

Єсть отже рѣчею якъ найбільше пожаданю, щоби книжочка ся була въ рукахъ каждого Пароха и Сотрудника и каждого Катехита школъ народныхъ. А можна ю одержати у о. Александра Дикого въ Львовѣ у св. Юра, и такожь въ книгарняхъ Ставропигійской и Шевченка, въ цѣнѣ 15 сот., а зъ пересылкою почтовою 20 сот.

И нехай Всч. Душпастирѣ поручать тую книжочку такожь всѣмъ родичамъ малыхъ дѣтей въ своѣй парохіи, тымъ, котріи умѣють читати, щобы и они саміи могли дѣти свои тыхъ наукъ вѣры учить.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 17. грудня 1912.

Ч. 107.

Ч. 11471. — Въ справѣ вѣдозвы питомцѣвъ духовной Семинаріи для збираня фондѣвъ на здвигнене памятника Маркіяну Шашкевичу.

Питомцѣ тутешной духовной Семинаріи злученіи въ „Читальни укр. богословів ім. Маркіяна Шашкевича у Львові“ внесли тутъ на дняхъ посредствомъ своего П. Т. Ректорату прошене въ справѣ збираня даткѣвъ на здвигнене въ семинарицкѣмъ городѣ памятника для увѣковѣченя памяти незабутного Маркіяна.

Прихилиючись зъ приятностію до сего прошеня пересылавсь зъ нынѣшнимъ числомъ АЕпарх. Вѣдомостіи просьбу-вѣдозву Выдѣду тойжь читальнѣ до Всч. Духовенства зъ переконанемъ, що Всч. Духовенство гѣдно оцѣнить взнесліи змаганя нашихъ богословѣвъ, а переняте само высокими идеями того першого будителя-просвѣтителя Галицкой Руси та вѣщуна красной нашої долѣ Маркіяна, схоче и вѣдъ себе причинитись хоть якими жертвами до здѣйсненя сеи будъ що будъ вельми похвальной гадки.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 20. грудня 1912.

Ч. 108.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

Митроп. Консистерія розписуе пѣдъ днемъ 25. листепада 1912 зъ речинцемъ до дня 15. сѣчня 1913 конкурсъ на слѣдуючу парохію:

Ч. 10641. — Токи, Новосельского деканата, наданя Ординаріятского.

Ч. 11460. — Подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства, що выставлена пѣдъ днемъ 3. жовтня 1912 Ч. 9071 на конкурсъ парохіи Балучинь не естъ наданя Ординаріятского лише, приватного.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

ХРОНИКА.

ИМЕНОВАНЯ.

Деканомъ для Золочѣвского деканата именованый:

Ч. 10613. — Всч. о. Д-ръ Стефанъ Юрикъ, парохъ въ Золочевѣ.

УМѢЩЕНЯ.

Сотрудництва отримали 00.:

Ч. 10492. — Стефанъ Рудъ въ Княжолуцѣ, Ч. 11114. — Іоанъ Гошовскій excurrando въ Медыни.

Завѣдательства отримали 00.:

Ч. 10437. Стефанъ Коссакъ въ Сернкахъ середныхъ, Ч. 11016 — Ярославъ Глинскій въ Струтинѣ выжнѣмъ, Ч. 11002, — Григорій Хамчукъ въ Утѣшковѣ.

Выс. ц. и. Правительство призовило на дотацію для приват. сотрудникѣвъ зъ рел. фонда на 1 рѣкъ:

Ч. 10361 — въ Довгѣмъ (Теребов. дек.), Ч. 10597 — въ Сушнѣ, Ч. 10643. — въ Стрѣлисахъ новыхъ, Ч. 10746 — въ Турю, Ч. 10869 — въ Яхторовѣ, Ч. 10982 — въ Буцикахъ, Ч. 11282 — въ Яйковцяхъ, Ч. 11453 — въ Отиневичехъ, Ч. 11503 — въ Кропивнику, Ч. 11506 — въ Мостищу, Ч. 11507 — въ Тисовѣ, Ч. 11508 — въ Дубѣ.

Жертвы впынувшіи до канцеляріи Митропол. Консистеріи:

на місци до емігрантовъ:

Ч. 9427 — Всч. Уряды парох. въ: Микулиняхъ 7.26 К., Баворовѣ 5 К., Буцневѣ 3.50 К., Всч. 00: Изидоръ Глинскій зъ Буцнева 5 Кор., Іоанъ Михайловъ (Акаф.) 3.82.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

Ч. 11002. — О. Карпъ Винтонякъ, деканъ и парохъ въ Утѣшковѣ, померъ дня 2. грудня 1912.

Ч. 11110. — О. Николай Куницкій, сотрудникъ въ Буцикахъ, померъ дня 2. грудня 1912.

Душѣ Ихъ поручае ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 28. грудня 1912.

Андрей Бълецкій

официаль

о. Михаилъ Яиковскій

канцлеръ.

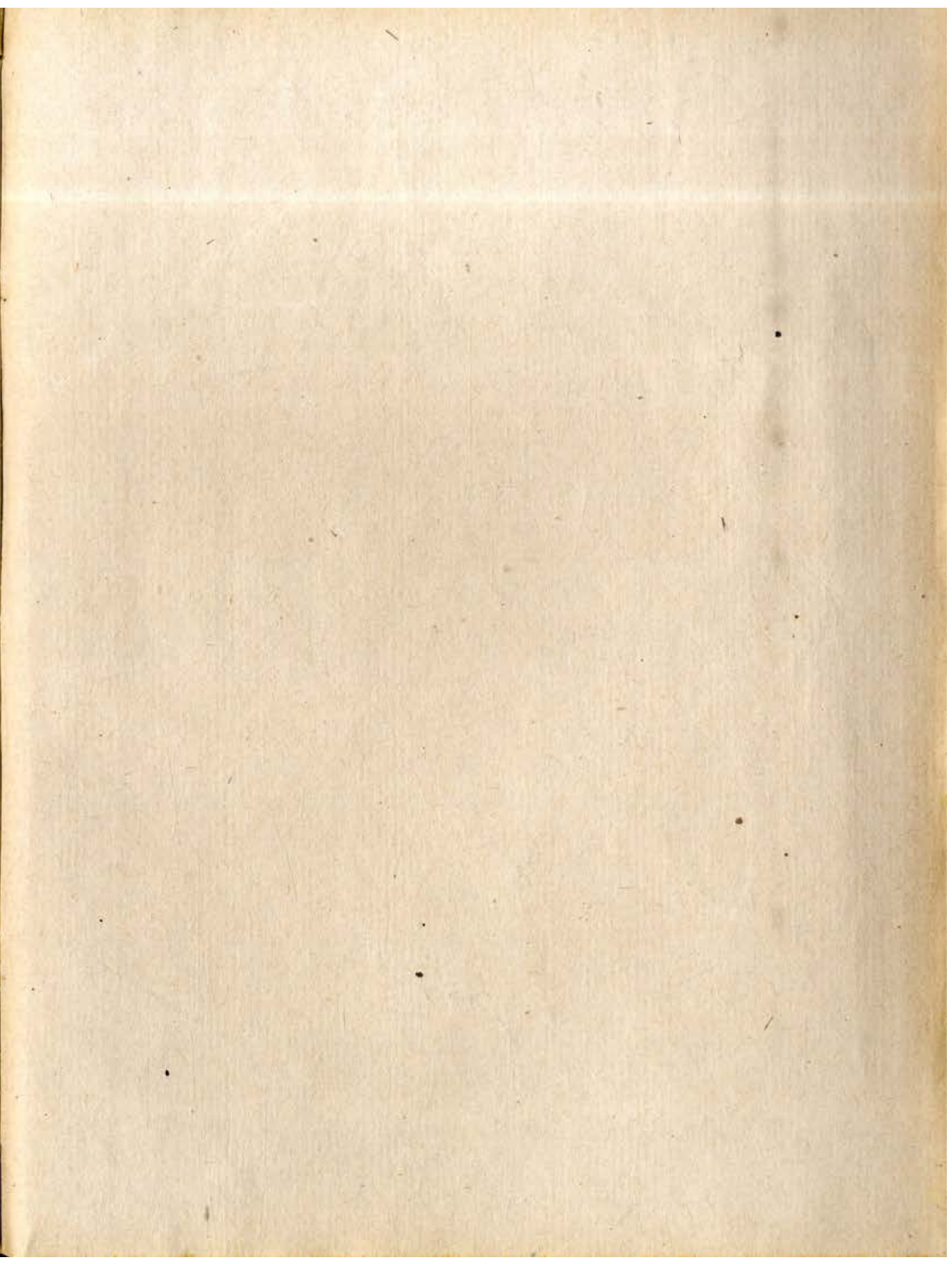
REPORT

Faint, illegible text in the upper section of the left page, possibly a preface or introduction.

REPORT

Faint, illegible text in the middle section of the left page, possibly a main body of text.

Faint, illegible text at the bottom of the left page, possibly a conclusion or signature block.

21.593
/1912

БІБЛІОТЕКА
НАУКОВОГО ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА
II ~~10073~~

Історія
України

1912

16.0